

Esperanto - Rok - Fangazeto

ROK- gazet'

MICKE ENGLUND

KEF

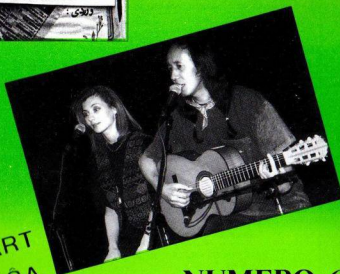

SUPERSNAZZ

E.V.

Eldonas
EUROKKA
F-31450 DONNEVILLE

JOMART
kaj NATASA

NUMERO 6
Jaro 1994

NEPRA LEGENDADO

Mi deziras al vi feliĉegan kaj sukcesan novan jaron 94. 93 ne estis superjaro, sed okazis sufiĉe por plenigi tiun ĉi 6-an numeron de *Rok-gazet'*!

Ĉi-somere ni estis en la 4-a KEF, unu el la plej trafaj espo-kultur-festivaloj. Ni kunportis de tiu vojaĝo raportojn kaj intervjuojn kiujn vi malkovros en la sekvantaj paĝoj. Ni povas diri ke tiu ĉi 6-a *Rok-gazet'* estas speciala dosiero pri KEF. Sed ankaŭ amaso da novaĵoj certe tikletos vian scivolemon.

Kelkaj el vi jam scias pri la naskiĝo de mia dua infano, sed en ĉi tiuj linioj mi volas anonci ĝin oficiale: Nevik' naskiĝis la 3-an de junio 1993, hejme samkiel Karlin'.

Tie, mi volas gratuli kaj bonvenigi novnaskitajn bebojn: Meva CUENOT-BOILAU, kiu naskiĝis la 24-an de septembro 93 en Valentigney, kaj Sami BOUKORTT-BOULET, kiu naskiĝis la 4-an de septembro 93 en Parizo (lia patrino estas eks-Amplifiki-anino Aline kaj lia patro eks-Shiffers-ano). Bonvenon al novaj espo-gerokemuletoj!

En la 5-a *Rok-gazet'* ni lanĉis alvokon. Temas pri Vinilkosmo: ni estas pretigantaj kompilaĵon kun originalaj espo-kantoj de espo-rok-, pop-, kaj folk-bandoj. Se vi deziras subteni tiun projekton, resendu kiel eble plej frue la antaŭmendilon kiu helpas por ĝia realigo.

Rilate *Rok-gazeton*, ni havas amason da problemoj, inter ili la abonprezoj por netranspagpovaj landoj, el kie multaj volas aboni. Laŭ la konsiloj kaj petoj de legantoj kiuj resendis al ni la demandarojn, ni decidis modifi la tarifaron por ke ili povu aboni ekde la jaro 94. Helpitaj de la kotiztabelo de SAT, ni pretigis novan tarifaron.

Tamen ni volas atentigi vin ke abonoj validas ne por unu jaro sed por 4 (kvar) sinsekvaj numeroj. Sed ni ne malpermesas ke geuloj kiuj volas subteni nin abonu pli ofte *Rok-gazeton*.

Cetere, vidinte la nesufiĉe nombrajn reagojn kaj abonojn (ni sendis ĉirkaŭ 1.000 demandarojn pri *Rok-gazet'*, kaj revenis plenigitaj apenaŭ 100), ni ne plu povas certigi ke aperos 2 (du) numeroj jare; tamen ni klopodos ĉion fari por tion atingi. Se tio ne eblas, ni eldonos novan numeron nur kiam estos sufiĉe da mono, simple ĝi estos iom pli dika; tio jam validas por ĉi tiu 6-a numero, ĉar kvankam ĝi estis preta ni ne havis la monon por aperigi ĝin antaŭe. La eldon-ofteco de *Rok-gazet'* dependos de vi ĉiuj, kaj ni tre bedaŭras la nesubtenon flanke de ĉiuj esp-asocioj kaj kluboj al kiuj ni senpage sendis *Rok-gazeton*, kaj kiuj eĉ ne dankis. Versajne *Rok-gazet'* estas tro aĉa por ili. Mi certigas ke se ĉiuj esp-asocioj kaj kluboj abonus nian revuon por subteni ĝin ni ne plu havus tiajn problemojn.

Mi pli kaj pli komprenas kial la espo-kulturo kaj Movado tiel lame statas; kvankam kelkaj aktive kaj persistege agadas, aliaj pasivas, bremsas, kaj eĉ perfidas. Iom amara konstato, ĉu ne?

Tamen ni provos kaj klopodos plibonigi *Rok-gazeton* laŭ la deziroj de la fidelaj legantoj kaj abonantoj kiuj zorgeme respondis al niaj demandoj, por ke ĝi atingu plej kontentigan aspekton kaj enhavon. Ekde tiu ĉi numero ni provas konkretigi viajn sugestojn, konsilojn, kaj rimarkojn. Tiel via aktiva subteno utilas por plibonigi vian gazeton. Tio pruvas ke ankaŭ vi partoprenas en la realigo de *Rok-gazet'* kiel ankaŭ en la plivigligo de la espo-kulturo.

Cetere, ni dankegas ĉiujn kiuj helpis nin per grava subteno, precipe Aaron KOENIG kaj Jean DOUBLET.

Gratulojn kaj dankegojn al vi ĉiuj, daŭrigu tiel, sed ankaŭ sendu artikolojn, raportojn, fotojn, desegnaĵojn, bildstriojn, ktp., por ke *Rok-gazet'* estu pli ol iam la frukto de vigla kaj efika kunlaborado.

E n h

A

V

O

ROK-gazet' 93

Tekno-logoj

4 MIDI-Lando 3. Kiel redakti MIDI-datumon.

Vivu vive!

6 Oceano ne tiel... pac-efika
La Bruemaj Beboj ĉe Zam-festo 93

7 EOLA 93

8 4-a Arta Semajno
Hej! Hula! Hej!

KEF-Dosiero

9 La pulvobarelo ne eksplodis

10 Skandinava frandaĵo

11 4-a Kultura Esperanto-Festivalo en Kopenhago
KEF-Dialogoj:

12 Jomart kaj Nataŝa

14 Jak Le Puil

16 Micke Englund

17 Persone

19 Amplifiki

Kritikloj

20 Tohuvabohuo (Kajto)

21 Ne donu tro (J. Le Puil)
Harmoni' (Mikola kaj Garamvölgy)

En Diskeldoneja Gangalo

22 Ĝimini-Muzik'

23 Lola Label

Malkovrindaĵoj

24 Elektrik Music

25 Tutti Futti

Esprok-Bandoj

27 Piŝamandurjes

28 Blus-Haltejo

Intervjuo

29 Kiu kaŝas sin malantaŭ Tutmonda Muziko?

Malrokmuziko

30 Keĉka/Kantika

31 Malrok-Informoj

32 Akordo

Tute ne Gravas

34 Sen paco muziko ne ĝueblas

35 Vinilkosmo-Kompilaĵo

36 Gvidlibro pri Esperanto-Kulturo

37 Muzikterminaro (3)

40 Haste-Klaĉe

41 Anoncoj

42 Radio-logoj

43 Rokmuzika Reto

ROK-gazet' n-ro 6

Administration-rédaction/
Administristrejo-redakcio:
Rok-gazet' p/a EUROKKA
F-31450 DONNEVILLE
Francio
Tel: +33 61.81.95.65

Directeur de publication/Eldondirektoro:
Floréal MARTORELL

Rédacteur en chef/Ĉefredaktoro:
Bertrando ALBAULT

Rédacteurs/Redaktora stabo:
FLO!
Marcelo REDOULEZ
Bertilo WENNERGREN
Rikardo CASH
ONO Takao
Andrej ANANJIN
Elena LEBEDEVA
Rafa BLANCO
Richard FAVRY
Jérôme VARQUEZ
Olivier MOREAU
Stephan
Jak KOBEL
Sonja TIHOVA

Traductions/Tradukhelpo:
Tony GUYOT
Paivi SAARINEN
Karlheinz CROISSANT
RoKo

Info/Informoj:
Henri MASSON
Herman DEUCEUNINCK
Konrad GRAMELSPACHER
Thomas PUSCH
Herman BEHRMANN
lonel ONET

Saisie/Enkomputiligo:
Flo!

RoKo
Takao
Marcelo
Bertilo

PAO/PKE:
RoKo
Van METHEL

Tirage laser/laserprintado:
d-ro André ALBAULT

Dessins/Desegnoj:
Niko
Anĉjo
Frederok
Martin WEICHERT
Kruela DEVIL'

Photos/Fotoj:
Flo
Marcelo
Amparo
Axel BELINFANTE
Marija KOČETKOVA
Flemming SARUP

Maquette/Enpaĝigo:
Flo!
Van
RoKo

Expédition/Ekspedo
La Llettra A - Reus

Imprimerie/Presejo:
La Chaîne Graphique

Distribution/Distribuo:
Associations espérantistes/
Espo-asocioj

Dépot legal à parution
Commission paritaire en cours
Edité par/Eldonas:
EUROKKA (Esperanto-Rok-Asocio)
F-31450 DONNEVILLE

Atentu! Abono validas por 4 numeroj
kaj ne por unu jaro.
Tiuj ĉi tarifoj validas ekde la 6 a
numero de Rok-gazet'. Ili estos rekalku-
litaĵoj por la jaro 1995.

Abontarifoj
35 NLG
21 IRKP
100 FRF por Francio
20 USD
16 ECU

Por netranspagpovaj landoj ne sube listitaj:
20 NLG, 12 IRK, aŭ egalvaloro.

Argentino	20 NLG aŭ egalvaloro
Belorusio	1500 rubloj
Brazilo	20 NLG
Bulgario	100 levoj
Ĉeĥio	350 ĉ. kronoj
Ĉinio	22 juanoj
Estonio	20 kronoj
Hungario	1100 forintoj
Jugoslavio	12 IRKP aŭ egalvaloro
Kroatio	8 000 HRD
Latvio	2 latoj
Litovio	4 lidoj
Polio	60 000 zlotoj
Rusio	1500 rubloj
Slovakio	350 sl. kronoj
Slovenio	600 tolaroj
Ukraino	1500 rubloj

Ni bezonas peranton por ĉiu lando
supre listita laŭ tiuj kondiĉoj. Volontuloj
proponu sin! Por landoj ne listitaj, faru
proponojn.

Anoncetoj:
Ĉiu linio kostas 6 FRF, 2 NLG, 1,5 IRK.

Por la transpagpovaj landoj, tiuj abonoj
pagendas ĉu per nia UEA kodo Rokk b, ĉu
per internacia poŝtmandato al la
adreso de EUROKKA.

Pagmanieroj
IRKP (Internaciaj
Respond-Kuponoj)

Bank-konto
EUROKKA (Association
Espéranto-Rock)
B 15999 G 2206
N C 40247960 CL 10
CMM Toulouse St.-Agne
F-31400 TOULOUSE
Francio

UEA-Konto
kodo: rokk-b

Landaj kotizperantoj

Argentino
Atiĵo ORELLANA-ROJAS
Argentina Esperanto-Asocio
C.C. 1428
RA-5000 CORDOBA

Aŭstralio
Libroservo de AEA
PO. Box 230
AUS-2036 MATRAVILLE -
N.S.W.

Belgio
Eldonejo-Librejo SONORILO
Doornstraat 22
B-2610 WILRIJK

Brazilo
Brazila Esperanto-Ligo
Cx Postal 11-1105
BR-70084 BRASILIA - DF

Britio
E.A.B.
140 Holland Park Ave.
GB-W11 4UF LONDON

Bulgaria
Muzika Esperanto-Ligo
p/a Dimitar TERZIEV
ul. Milin Kamak 58
BG-1421 SOFIA

Ĉeĥio
Ĉeĥa Esperanto-Asocio
(Junulara Sekcio)
Jilská 10
CS-11001 PRAHA - 1

Ĉinio
WANG Xigen
Chizhou China Travel Service
15 Qiupu Road, Guichi City
CN-247100 ANHUI

Danio
Wolfgang KIRSCHSTEIN
Jullands allé 11, 3.tv.
DK-8000 ÅRHUS - C

Germanio
Espo-libroservo
Vera TAUTORAT
Prenzlauer Allée 87
D-10405 BERLIN

Hispanio
Nikolao GIL
Poŝtako 305
E-24080 LEON

Hungario
Lingvo-Studio
Szolgaltato Iroda
PF 87
H-1675 BUDAPEST

Italio
Mauro TAUZZI
Str. Rozzol 47
I-34139 TRIESTE
pĉk-konto 11493343

Japanio
AKCP
Takao ONO
Kazigaya-tyo 43-8
Sakae-ku
J-247 YOKOHAMA-si

Jugoslavio
Renato PETROVIC
Ustanička 218/21
YU-11000 BEOGRAD

Kanado
Esperanto-Libroservo
Normand FLEURY
6358-A rue de Bordeaux
CND-H22G 2R8 MONTRÉAL-QC

Katalunio
Centro de Esperanto Sabadell
Apartat 407
E-08200 SABADELL

Kroatio
Kroata Esperantista Unuiĝo
Marija BELOŠEVIC
Sveti Duh 130
HR-41000 ZAGREB

Litovio
Viktoras BABULATIS
Ab.d. 168
LT-5800 KLAIPEDA

Nov-Zelando
Gwenda SUTTON
12C Herbert Gardena
186 The Terrace
NZ - WELLINGTON - 1

Portugalio
Portugala Esperanto-Asocio
Rua Dr. João Couto N 6 R/C-A
P-1500 LISBOA

Slovakio
Stano MARČEK
Zvolenská 15
SL-03601 MARTIN

Svedio
Sveda Esperanto-Federacio
p/a Lisbet ANDREANSSON
Södra Rörum PL 455
S-242.94 HÖRBY

Rusio
Andrej ANANJIN
p/a Esperanto
A/ĵa 111
RUS-143006 ODINCOVO
Moskovskoj obl.

Usono
ELNA
PO. Box 1129
USA-94530 EL CERRITO - CA

MIDI-LAND

3. Kiel redakti MIDI-datumon?

La gitar-elsendilo

enove reflugas La Mevo al vi! Antaŭ ĉio turnu vin al mia lasta rubriko en la 5-a numero de *Rok-gazet'*, kio bezonas iom da korekto pro pres-eraro: Yamaha-G10/G10C jam ne aĉeteblas almenaŭ en Japanio, ĉar ĝi jam ne produktigas. Ne diru "Ve!", ĉar ekzistas similaj tipoj, ekzemple Casio-PG300, k.a.

Pli allogus la gitaristojn la alistila jam preparita elsendilo, kiu konsistas el du partoj: la orelo kaj la korpo. La orelo estas malgranda kasto el mikrofono kaj amplifikilo, kaj elsendas signalon tra ĝia kablo al la korpo. La fore metita korpo sangas la signalon enigitan MIDI-signalon, kaj elsendas tra MIDI-kablo al sinteziloj aŭ sekvenciloj. Per tiutipa elsendilo la gitaristoj povas facile esprimigi miksanre realan kaj sintezilan sonojn. Bona ekzemplo estas Roland-GRI/GK2.

Ĉiokaze ŝajnas al mi, ke multaj el la gitaristoj ne havas grandan intereseon pri la gitar-elsendilo kaj la gitar-sintezilo. Eble ĉar la gitaristoj malpli bone konasigitajn muzikilojn ol la klavaristoj, kaj ĉar etoso de la gitar-sintezilo aŭ la gitar-elsendilo plus sinteziloj malsamas al la ordinara gitaro. Kaj mi hipotezas la alian kialon: sonfrazo de la rok- kaj la blusgitaristoj estas tre gitareca, kaj tial la gitaristoj devas aŭtelekti notojn por sia sonfrazo, se ili deziras esprimigi pli rice. Se ne, la konektita sintezilo sonas ĉiam guste kiel la gitaro spite al diversaj sintezilaj sonoj pianeca, orgeneca, violoneca, ktp.

La blovit-elsendilo

Eĉ malatentemaj legantoj rimarkis ke mi forgesis menci pri la MIDI-blovilo en mia lasta rubriko. Fakte mi forgesis, ĉar ili ne trovas sin en mia privata studio. Ĉi tie mi nur prezentas fotojn de Akai-EW13000/EW13000m kaj Yamaha-WX11/WT11 por via referenco.

Iom pri DAT, MD, kaj DCC

En la 5-a numero de *Rok-gazet'*, Flóreal MARTORELL bone klarigis postkasedajn produktaĵojn. Mi profitante ĉi tiun ŝancon deziras aldoni per unu-du frazoj laŭ teknika vidpunkto. Se vi zorgas pri sonkvalito, ne plu genu via aĉeti MD-n kaj DCC-n. Ĉar la homaj oreloj ne povas distingi surbendigitajn sonojn en la tri medioj, spite al iom malbonkvalitaj sonoj de MD kaj DCC. Estas nature, ĉar ili havas nur kvaronan aŭ kvinonan spacon kompare

DAT-on por memoriigitajn datumon sur la DCC-bendo aŭ la MD-disko. Sed dank' al mirinda elektronika teknologio realigis sufiĉe bona sonkvalito de DCC kaj MD, kia preskaŭ sama al tio de DAT kaj KD. Mi ne tutas ĉi tie detalojn por spari paperspacon, do, demandu min, se vi interesiĝas pri teknikaj aferoj pri DCC kaj MD.

DAT estas jam normo kiel mastra surbendigilo ne nur por profesiaj muzikistoj kaj sonproduktantoj, sed ankaŭ por amatoraj muzikistoj kaj bandoj en Japanio. Ĉar la muna prezo ne tiel malsamas al KD aŭ al la plej bona analoga kasedilo, kaj ĉar jam ekzistas malgranda (portebila, ĉe enmanigebla) kaj pelfunkciegbla DAT. Ne problemas aĉeti DAT-on, ĉar ĝi kaj ĝia digita formato longe vivos. DCC estas taŭga ankaŭ por la analogaj kasedoj (nur por aŭskulti). Se vi jam havas multe da sonstokoj en analogaj kasedoj, DCC tre bone funkcias, kaj por vi ne necesas atendi ĝis kiam aperos multe da serioj de digitaj muzikbendoj (muziksoftvaro) por DCC. Etoso de MD estas simila al KD, ĉar ĝi taŭgas por rapide trovi kaj ludi celitan sonon en la disko. Tio estas merito de la diskmedio. Marge ne mi prezentos unu el la plej novaj kaj portebaj DAT-oj, Sony-TCO-D7.

Bona novaĵo el Japanio

Mi ĉesu plu min turni al la 5-a numero de *Rok-gazet'*, sed antaŭ ol tui cifojan temon, mi donacas al vi bonan novaĵon: ĵus aperis de Akai nova 4-linia digita surbendigilo (surdiskigilo, se strikte esprimite), DR4d, kiu kostas nur 220 mil enojn (116 USD, 134 ECU). Komparu prezojn de ĝismaj 8-liniaj digitaj surbendigiloj. Ĉirkaŭ nur triono! Eble venontoj de la digitaj surbendigiloj kaj ilia sinkrono kun MIDI klarigos. Atendu!

MIDI, komuna lingvo por sinteziloj

Ĉi numere mi klarigos kiel redakti MIDI datumon kiu havas propran formaton difinitan en la MIDI-normo. Tio estas kvazaŭ la lingvo internacia, esperanto. Tial se mi parolas ĉe kun la japana prononc-dialekto, kaj se alian landoj ne komprenas parteton, tiam ili tamen generale kaj plejparte komprenas kion mi diras... Simile al tio, la MIDI-datumo enhavas krekodigitajn parteton kiam komprenas nur proprajn sinteziloj. Sed la aliaj ordinaraĵoj partoj de la MIDI-datumo estas perfekte komunaj. Se ne, kiel sukcese konekti

japanan sintezilon kum usona? Mi montras al vi kio okazas se vi puŝas iun klavon de via klavar-eisendilo:

Jen estas la datumo kiu sendigas kiam vi puŝas klavon de via sintezila klavaro:

Binara kodo: Gia signifo:
10010000 La MIDI-kanalo (0-15)
00000000 La noto (0-127; 60 por mezo C)

00000000 La forteco (0-127)

La sekvantaj datumoj sendigas, se vi demetas vian fingron de la puŝata klavo:

10010000 La MIDI-kanalo
00000000 La noto
00000000 La forteco

Sekvcenciloj povas scii el la MIDI-datumo kiel ludas muzikistoj: kiam puŝi la klavon, kiom forte (t.e. rapide) puŝi la klavon, kaj kiam demeti la fingron. La sekvenciloj traktas tiun bazan datumon; konservas, redaktas kaj resendas ĝin.

Sekvcenciloj diverstipaj

Por plej facile kompreni la plej bazan sekvencilon, supozu sintezilon kiu havas en si redaktilon. Ofte ĝi traktas la MIDI-signalon per kelkaj fikciaj linioj. Ju pli altigas la kapablo de sekvencado, des pli malfacile ĝi uzeblas. Ĉar limigita spaco de la sintezilo ne povas posedi multe da butonoj, grandaj ekranoj, ktp., kaj ĉar mikro-procesiloj en la sintezilo laboras ne nur por sekvencado, sed ankaŭ por aliaj regadoj. Yamaha-QX3 estas la alia ekzemplo kiu pli facile uzeblas kaj pli alte funkcias. Ĉar ĝi planigas jam de-origine por sekvencilo. Sed mi dubas ke tiu tipo akiras pli da procenton en la merkato, ĉar merita estas nur ĝia kosto. Nuntempe almenaŭ en Japanio kaj Usono multaj personaj komputiloj malmultekostas, kaj kelkaj muzikistoj kunportas ilin eĉ en koncertojn.

La persona komputilo kiel MIDI-sekvencilo

Plej facile uzebla kaj la plej saga sekvencilo devas esti speciala programo por la persona komputilo. (Mi nun evitas mencii pri tre multekostaj profesiaj komputilsistemoj en la profesia muzikstudio.) La persona komputilo estas tre taŭga por redaktado de la MIDI-datumo, ĉar ĝi havas grandan ekranon, vastan memospaceon, literklavaron kiel tajpilo, ktp. Kaj estas merite ke oni facile povas renovigi ĝin mem sangante la programon. Unu ekzemplo estas la sekvencia programo Cubase [legu: Kjubese] kun la persona komputilo Atari-4040ST, kiu troviĝas en Pigo-Studio. En mia privata studio ekzistas la alia tre bona komputilo por muziko, Apple-Macintosh [legu: Makintoŝ], kie kuras la programo Digital Performer [legu: Digitala Palfo]. Estas interese, ke mia Macintosh tutsame funkcias kiel Atari en Pigo-Studio, se mi enkondukas la programon Cubase.

Kiel redakti la MIDI-datumon?

La MIDI-datumo konsistas el multaj eroj da datumo, sed nun por faciligi la aferon mi utiligos la ĵus prezentitan MIDI-datumon, kiu maskigas pro la

enpuŝado de via klavaro.

Antaŭ ol redakti, necesas enmeti la datumon en vian komputilon. Ekzemple, vi nun vidas sur la ekrano tian panelon prezentitan en Figure 1. Ektektu REC-butonon per muso de la komputilo. Tiam la butono nigrigas, kio signifas ke ĝi estas preta ricevi la MIDI-datumon. Do, ludu vi, la elstara klavaristo! Se vi eklektas STOP-butonon, tiam la REC-butono blankigas, kaj malfermas fenestron kiel en Figure 2, kie ekzemple 8/4/464 signifas: Mezuraro(Bito)Subbito. Por 4/4 unu mezuro estas el kvar bitoj, kaj unu bito el 480 subbito. Laŭ sekvenciaj programoj diferencas la etiketo, la desegno de panelo kaj la butonoj, ktp. Sed la principo estas la sama.

La sekvencilo cerbumas kiel modifi la datumon

Nun vi estas preta libere ŝanĝi la MIDI-datumon per la klavaro kaj la muso de via persona komputilo, ekzemple: modifi iun noton C1 al F#1; ŝanĝi eksoman tempon de ĵus notoj; forigi notojn ne necesajn; ktp. Ekzistas alia maniero por modifi multe da notoj. Por tion fari, unue eklektu iun zonan en la dekstra fenestro en Figure 2 (kie eklektitaj notoj nigrigas), kaj due plenumigu la ordonon eklektante menuon, kiu montrigas en la maldekstra menuo en Figure 2. Kiel vi vidas, la sekvencilo havas multe da ordonoj por kiuj oni povas libere modifi laŭ sia ideo. (Kvankam ĝi esprimigas angle, vi povas, se vi deziras, modifi ilin alilingve.) Ĝin tiu okazo sufiĉas nur montri ne konkrete kaj ne detale, ĉar la komputilo detale kalkulas kaj modifas la datumon. Se la rezulton vi ne kontentas, tiam ordonu la komputilon reakiri la lastan datumon. Tiel vi povas provi tian modifon multfoje ĝis via kontento. La modifo per la komputila sekvencilo estas ege interesa kaj ege amuza.

Aliaj utilaj kapabloj de la sekvencilo

Mi ofte ne utiligas muziknoton uzante la sekvencilon, sed ĝi kapablas montri el la datumo muziknoton aŭ originalan grafikan sistemon. Se necese dum la redaktado, vi povas konsulti la muziknoton. (Tiam atentu, ke via muziko ne farigu tro masineca.) Krom la modifo de notoj, la sekvencilo povas ŝanĝi tempon laŭvole; aldoni homecon uzante Wheel (rado) aŭ Stiek (bastineto) de via sintezilo; konservi en la fleksebla disko de via komputilo la sistem-datumon necesan por via sintezilo. Kaj kelkaj muzikistoj tiel akiras novan ideon: ŝanĝi drum-sonon de la sintezilo en piano-sonon; aŭdi tutan muzikon renverse de piede al ĝia kapo; aŭdi kun tro rapida aŭ malrapida tempo; ktp. La sono mem farigas tre stranga, sed ĝermas io nova en la muzikistoj. Ju pli abundas ideo en la muzikistoj, des pli unika farigas la sekvencilo. Ĉu vi amuzas vin ĝuste per via sekvencilo?

Yamaha WX11

Yamaha WT11

Akai D84d

Ilia oceano... ne tre pac-efika!

V
I
V
U

o

e

o

e

!

•Raportas Stephan Bertholio

La 27-an de oktobro, ĉe la tuluza nokto-klubo *Bikini*, kunigis du bandoj — unu el Japanio, alia el Aŭstralio.

La unua, *Supersnazz* ("Laŭmodega"), konsistis el nur knabinoj — kvar japaninoj kiuj pruvis al ni ke necesas pli ol du atom-bomboj por malfortigi popolon kiu soifas rokenrolon! Je programme: punk-roko laŭ surf-tendenco rekte inspirita de la *Ramones* (krom ke la *Ramones* ne portas harplektojn!), plus kelkaj malnovaj kiaj "*Comanche*" de Link Wray, aŭ la famega "*Pow Pow Mow Mow*" kiu siatempe inspiris la *Trashmen* komponi "*Surfin' Bird*". Aldonu al ĉio ĉi la ĉarmon kiun povas generi la ĉeeston de kvar knabinoj surscene — vi facile imagos la temperaturon ĉe *Bikini* post tia kvalita prezentado.

Kiam la aŭstralianoj, la *Hard Ons* ("*Stanguloj*") ek ludis, la jam menciita temperaturo ĉe pli altigis. Kompreneble tion, sufiĉas seĝi ke la tri muzikistoj ludas fortege, ofte rapidege, saltante ĉien: jen la esencaĵo de pura suko de energio je plej kruda kaj sovaga stato (kaj mi ne troigas!). Estas delikate difini ilian stilon, ĉar iu-momente ĝi proksimigas tion de la *Stooges* (sed tamen pli instrumenta) kaj la *MC5*; kaj alimomente ĝi trovigas je du coloj de hardkoro. Certas ke ligantaj la pecojn kiel ili faras, oni malfacile komprenas kio okazas. Oni povas bedaŭri iujn instrumentaĵojn iomete tro longajn, sed ĝenerale la sumo de tiu ĉi koncerto tre pozitivas.

Nun vi komprenas kial *pac-efika* ne estas la ĝusta adjektivo por kvalifiki la oceanon flankitan de du landoj kies enloĝantoj saĝe volis eksplodigi ĉion ĉe *Bikini* la 27-an de oktobro.

La Bruemaj Beboj

•Raportas Flo

Ĉi kaze de la Zamfesto en Tuluzo la 12-an de decembro 93 kunorganizita de *EKC* (Esperanto-Kultur-Centro), Tuluzaj Espo-Fervojistoj, kaj la aliaj esp-asocioj, la *Bruemaj Beboj* entuziasmis la ĉeestantaron. Tiu Zamfesto havis ampleksan kultur-programon fare de diversaj klubanoj. Instigitaj de *EUROKKA*, Jomo, kantisto de la *Rozmariaj Beboj*, kaj Stephan, kantisto de la *Bruemaj Naĵbaroj*, kunigis por tiu okazo: tiel naskigis la *Bruemaj Beboj*. La du junuloj sukcesplene prezentis proprajn kantojn kaj aliajn popkantojn konatajn de ĉiuj espistoj. Kia agrabla frandajo tiu unua koncerto! Hej uloj, ili alportus bonegan etoson en viaj arangoj! Kial ne en IJK kaj UK en Seulo?

Esperanto - Lingvo Arta

La Sovetia Junuara Esperanto-Movado (SEJM) ĉiam same multe kantis en esperanto, kiom ĝi parolis. En la kantoj esprimigis niaj revoj, nia amo, nia amikeco. Kantoj estis parto de nia koro, animo. La kantistoj pli multe influis la movadon kaj estis nemezureble pli popularaj ol la "movadaj politikistoj".

Post la du malfacilaj jaroj de politikaj kaj ekonomiaj sangoj, oni povis havi dubojn ĉu ni restas samaj, ĉu ne perdis tiu romantika kanto pro la nova pragmatisma vivostilo. Kaj jen, de la 5-a ĝis la 8-a de marto 1993, denove okazis festivalo EOLA. La kvina. Jam en la Komunumo de Sendependaj Ŝtatoj, jam en kapitalismo. Ve, dum la du pasintaj jaroj perdis pluregaj iamaj korifeoj: Soroka kaj Amzejev nun estas en Svedio, Marina Korotj en Israelo, Elena Bystrickaja en Germanio, Olena Kopystjanskaja en Usono. Iuj malaperis pro familiaj aŭ ekonomiaj problemoj. Sed tiom granda estas la krea potencialo de nia movado, ke jen kaj jen oni povis aŭdi pri novaj talentoj. EOLA-93 permesis ilin renkontigi kaj konkurantigi.

Sur la scenejoj de ripozejo Ĉajka proksime al Ĉeboksary, unu post la alia ascendis la konkurantoj: kantistoj, poetoj, deklamantoj, aktoroj. Kompreneble, laŭ la tradicio la kantistoj estis la plej multaj – iuj el ili jam konataj, aliaj aperintaj la unuan fojon. De la halo ilin simpatie kaj aplaude subtenis e. 150 junaj esperantistoj – iliaj amikoj kaj konkurantoj.

Al EOLA venis gastoj de tuta Rusio kaj de kelkaj eksteraj landoj: Hungario, Japanio, Irano, Belorusio, Ukrainio. Amasaj grupoj venis de Siberio: 14 personoj de Novokuznecko, 8 de Tomsko (3.800 km.). Granda sensacio estis la alveno de la hungara ambasadoro en Rusia Federacio, György Nanovszky, akompane de la plej fama esperanto-verkisto, István Nemere.

La organizantoj, inter kiuj oni antaŭ ĉio nomu Aleksandr Blinov, sukcesis prepari vere bonan renkontigon. Estis trovita nemulte-kosta, tamen komforta eksterurba ripozejo, kun manĝejo, koncertejo, kaj kunvenejo, sur la bordo de

Volgo, en nekovrita arbaro. La programo tradicie konsistis el kleriga programo, konkursoj, kaj koncertoj de majstroj. Da ĉi-lastaj estis tri: Mihail Povorin (Moskvo), Sergej Bozin (Krasnojarsk), kaj Andrej Obrezkov (Ivanovo). En la konkurso parto oni konkuris pri premioj en branĉoj "Kantado", "Propra Versoj", "Deklamado", "Teatraĵoj", "Distratoj", "Fotoj".

La konkursoj koncertoj okazis dum du tagoj – entute dum preskaŭ kvin horoj. La kantoj estis alternataj de deklamadoj, inter kiuj logikis la teatraĵoj, kaj distroj kronis la

Tanja el Tomsk. Sergej kaj Tanja kantas tre impone. Tamen, ĉu pro ne tre bona posedo de la lingvo, ĉu por kaŝi iujn neperfektecojn en la tekstoj, ĉu pro imitado de angla lingvaj modeloj, Sergej ofte prononcas la vortojn tute nedistingeble.

Oni devus multe diskuti pri la prezento de Mihail Povorin (Moskvo) kaj Andrej Obrezkov (Ivanovo). Ambaŭ estas prave konsiderataj majstroj. Ambaŭ montris en EOLA pli altan nivelon de sia arto. Sed se Misa Povorin atingis tion per aplikado de moderna

Sergeo Bozin (dekstre) kaj Andrej Obrezkov

tuton. La ĉarmaj nigre-ruĝe vestitaj koncert-gvidantinoj saltetis kaj skandis.

La plej forta impresoj pri la konkurso estis kaŭzata de la diverseco. Diverseco de stiloj, maniero, voĉoj finfine. Ankaŭ de la nivelo.

Malkovro de la festivalo oni povas nomi 19-jaran kantistino el urbo Ivanovo Masa Kočekova. Ŝi verkas profunde poeziajn kantojn, kiuj kombinita kun la bela voĉo, harmoniaj melodioj, kaj perfekta posedo de la gitaro, kreas fortan esperon pri apero de nova stelo en la rusia junulara esperanto-kulturo.

Alia eventuala stelo estas Natasa Soljakova (Moskvo), konata sub amika kromnomo Barabaska. Ŝi fakte jam estas konata en la junularaj medioj, sed nur en ĉi-EOLA ŝi unuafoje eliris sur la konkursojn scenejojn. Eliaj kantoj estas kortuŝaj kaj emocieplajn, kvankam la orelo de spertulo facile kaptas en ili gramatikajn eraretojn, foje senakuzativecon, k.s. Tio ne estas mirinda – ja estante aŭtoro de preskaŭ 20 esperanto-kantoj, ŝi ne tre flue parolas en la lingvo. Por ŝi esperanto estas ne internacia, sed interamika lingvo, sed ja ĉiuj amikoj parolas ankaŭ la rusan.

Similan situacion havas alia populara kantisto, Sergej Bozin (Krasnojarsk). Li verkas kaj plenumas avangarde rokenrolajn kantojn, kiuj dancigas pluran aŭskultantojn. Ĉi-foje kun li kunkantis

muzika komputilo, Andrej Obrezkov konfirmis sian reputacion de perfektulo: lia komplika kaj serioza muziko kun la tekstoj de Oleg Obuhov estas polurita multfoje ĝis la lasta tonuonaco. Li plenerite ricevis premion por la plej bona majstra koncerto.

La premion de la spektantaj simpatioj ricevis Oĉjo (Berdjansk, Ukrainio). Tiu mirinda junulo kantas sen akompano de iu muzika instrumento. Lia riĉega voĉo kaj muzika sento permesas ravi sen helpo de artefaritaj akcesoroj.

Malgraŭ tio ke ĉi-foje por ili ne estis aljugitaj premioj, seriozajn sancojn havis A. Hrustiljov (Dimitrovgrad) kaj A. Koval (Gomel, Belorusio). Nina Djomuskina el la regiono de Sankta-Peterburgo, estis notita, sed honeste parolante, se ne estus tia granda konkurenco inter la talentaj kantistoj, ŝi rajtus havi pli da atento. Mi povus bone imagi, ke aperante en iu eŭropa esperanto-renkontigo, Nina tiu igus internacia stelo. Ĉi tie oni devas pli longe batali por la laŭroj. Esperable Nina havas la necesan paciencon kaj krea potencialon por ekesti ne hazarda kometo, sed ascendant stelo sur la kultura firmamento de la rusia junulara esperanto-arto.

Ankaŭ organizado de renkontigo estas arta. EOLA havis plurnajn teknikajn malglatatojn – konstantajn prokrastojn de la koncertoj, ekzemple. Sed ĝi kreis bo-o-o-negan etoson.

La laureatoj de EOLA-93:

Kantado

1. S. Bozin
- 2-3. M. Kočekova
- 2-3. N. Soljakova
4. N. Djomuskina

Deklamado

Propra Verso

1. V. Melnikov
2. E. Molčanova
3. V. Perepelica

Unu Kanto

Ajna Distro

Majstra Koncerto

- M. Kočekova
- Oĉjo
- A. Obrezkov kaj V. Vorobjov

Foto: Marija Kočekova

E

•Raportas Sabine Trenner

En majo 1992 okazis la 4-a Arta Semajno organizita de Esperanto-Junularo de Brandenburgio (Germanio). La antaŭaj Artaj Semajnoj okazis ekde 1986, sed pro la grandaj problemoj ĉe la esperanta junularo en iama GDR, kvin-jara paŭzo necesis ĝis ili povis denove organizi ĝin.

La slogano de la aranĝo estis "Ni kreu kune", kaj fakte allogigis multajn kunkreemulojn, ĉefe gejunulojn. Ili disigis laŭ sep laborgrupoj — **pupteatro, teatro, muziko, koruso, popoldanco, fotografio, kaj pentro** —, kaj je la fino ili publike prezentis sian rezulton. Estis ankaŭ rica vespera kultur-programo — jen koncerto, jen pup-teatro, jen dancado. Laŭ Sabine Trenner, unu el la ĉefaj organizintoj: kiu ne ĉeestis, perdis multe da eblecoj.

Kvankam la plejmultaj partoprenantoj estis germanoj, krokodilado estis formale malpermesita, la lingva nivelo estis sufiĉe alta, kaj pro tio la etoso estis tre bona. Inter aliaj grupoj, venis juda muzikgrupo, pup-teatro **Miraklo** el Berlino, grupo **Klaŭnado** el Berlino, popoldancistoj **Volkenrätte** el Brandenburgio, la **Animio** el Latvio, kaj grupo **Aŭstra Purple**.

La Arta Semajno estis relative mal-multekosta por la partoprenantoj, dank' ĉefe al la **Fonduso "Junularo por Eŭropo"** de la **Eŭropa Unio**, kiu ege subvencias ĝin. Bedaŭrinde, subvenciiĝas estis nur okcident-eŭropanoj, kaj orient-eŭropanojn kaj aliajn la organizantoj sukcesis subvencii nur per mondonacoj. Cetere, se iu planas organizi tian arangon kaj satus ricevi monhelpon de la **Fonduso**, tiu povas kontakti **Esperanto-Junularon de Brandenburgio**, kiu pretas konsili.

Konsiderante la venontecon, la organizintoj faris du konstatojn: Unue, ke la organizado postulis multegan preparadon. Due, ke ofte mankis novaj, fresaj tekstoj. Ili do decidis organizi **Artan Semajnon** nur ĉiun duan jaron. Alterne okazos **LITERO, LITERATURA Esperanto-Renkontigo**, kiun ili uzos por verki kaj traduki kantojn, teatraĵojn, kaj simile.

Ĝis nun, la **Arta Semajno** estas miksiĝejo por ĉiuj art-sferoj. Sed kial el ĝi ne kreiĝis apartaj forumoj por apartaj artoj, ekzemple rok-muziko? Tiukaze, rokgrupoj kaj interesitoj el ĉiuj landoj povus renkontiĝi, ne por nur konsumi, sed por lerni unuj de la aliaj, kaj eventuale kune "bredi" komunan projekton. Jen natura kunlabor-tereno kun **EUROKKA**...

• Muzik-raporto pri la 49-a IJK

HEJ! HULA! HEJ!

•Raportas Olivier MOREAU

Ni ne parolos ĉi tie pri la rokgrupo de la kongreso, ĉar ne estis! Jes ja, vi bone legis: neniŭ rokkoncerto okazis. Felice, dum la inaŭgura spektaklo en la urbo Vraca, **Nikolin'** kantis kelkajn kantojn de sia repertuaro. Sed nur kvin-ses kantojn...

Tamen aliaj eventoj laŭ la kultura vidpunkto estis tre interesaj! Unue ni citu la plej profesian el ili: la **Statan Pupteatron** de Vraca, kies dramaturgo estis la prezidanto de la LKK, **Ljubomir Trifonovski**. Tiu

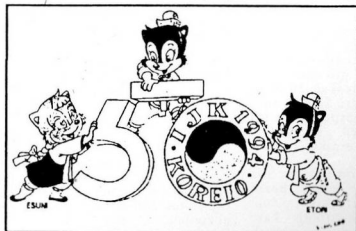
grupo prezentis la **Karnavalon** de bestoj, ombro-spektaklon, laŭ la samtitola muzik-verko de **Saint-Saëns**. Unu horo da plezuro, kie la geaktoroj havis eblecon montri, ke ankaŭ ombroj povas esti internacie komprenitaj. Sekvante la muzikon, ni spektis ĉiujn bestojn (elefantojn, birdojn...) kiuj rilatas al muziko.

Ankaŭ malklasika muziko estis: ĉi-vespere **Arnau Torras** kaj **Felip Artero** el **Katalunio** plezurigis nin per muziko tute malsama ol en kutimaj diskejoj. Kantojn el eble pli ol dek lingvoj ni aŭdis: la **Gipsy Kings**, la **Bamba**, **Lambada**, la **Mano Negra**, bulgaraj popoldancoj (lernitaj dum la tago)... Felice, ni ne devis suferi aŭskultante tro da dancmuziko, acidmuziko, aŭ «House»-muziko... Do vere gratulon!

Ankaŭ malmuziko estis: pardonu, Jan, sed via «**Hej! Hula! Hej!**» ne estas muziko — estas militkrio! Por ke la nepartoprenintoj komprenu pri kio temas, jen: **Jan Navratil** el **Cehio**, per sia laŭta voĉo, petis plurfoje ke ĉiuj obeu lin. (Neniu protestis. Kiam li malsupreniris sian brakon, ĉiuj kune kantis «**Hej!**», poste li ekmovigis sian brakon dekstre, kaj ni ĉiuj kantis «**Hula!**» Do esperu ke li kreas novan rokgrupon... Li kapablas... [Lia adreso troviĝas en la rubriko **Haste-Klace**].

ijk

EMBLEMO DE LA 50-A INTERNACIA JUNULARA KONGRESO

LA PULVOBARELO NE EKSPLODIS

Foto Flemming Sarup

Krudttenden.... Ĉu tio temas pri nomo de sovaĝa rokensemblo?

Ĉe ni tiaj orellaraj epitetoj furoras kiam entuziasmaj rokemuloj elektas nomon por ĵus fondinta grupo; des pli sukcesas se oni scias ke la signifo de tiuj salajloj alĝustigas al la koncepto "pulvobarelo"....

Sed la iama ĉevalo ne eksplodis kaj centkvinopo da kultursoifaj espistoj gustumis specialan Festivalon ĉe ege agrabla loko, kelkfoje etkapacita por la tuta ĉeestantaro.

KEF pli kaj pli enradikiĝas en la verda kalendaro, kaj la "veteraneco" de tiu nordia festivalo estas garantio pri organizo kaj ravo.

La muzika fako ludis gravan rolon en la disvolvigo de la programo kaj la koncernaĵ antaŭviditaj esperoj sufiĉe kontentige plenumiĝis.

La profesiigo de **Kajto** ja konstatiĝas. Mi miras pri la koncerto-koncepto kiun disvolvigas la **Kajto**-anoj, nome, ili estas unu el la lastaj daŭrigantoj de la itinera tradicio de iamaj popolmuzikaj trupoj kiuj subecele koncertadis de vilaĝo al vilaĝo per pli ampleksaj rimedoj ol la nuntempaj strikte komercaj.

Kanonkantigado, muziko por pupteatro... ne estas kutimaj eroj dum folkaj koncertoj kie ĉefas basĝitarsono, amuzo, marŝoritm, kaj aŭktonaj ekzotikajoj.

La prezento havis ritmon kaj ĉarmon, la muzika akompano alloge subtenis kaj ornamis senteman kantadon pri variaj popoltemoj, sed ĉefe la maro, kiu igis konstanta referenco dum la tuta koncerto, preskaŭ alportinte en la halon ruman kaj salan odoron. [Jes, ĉu vi memoras, ni estis multegaj en la salo! Iom kiel sardeloj en skatolo. Ndlr.]

•Raportas Rafa Blanco

Nataŝa kaj **Jomart** devas iom pli pene agadi por daŭre teni la atenton de la publiko. La engaĝigo kun la soleco, la nostalgio kaj la memoro ilin apartigas el eble pli ĝajeca aŭskultantaro. Temas pri bone farita muziko, intimaj tekstoj kaj lirikeco, sed riskas eblan dormemon de nepoeziemuloj. Se **Kajto** nin kantigis, **Nataŝa** kaj **Jomart** plaŭdigis la publikon por revivigi ekdormigantajn sentojn, kaj la rezulto estis sufiĉe bona. Ĉiu-okaze mi multe esperas de tiu ĉi duopo, kiu kun pli da koncertoj certe multe pli aktive komunikigos kun la publiko.

Supren teni la flagon de la espo-roko restis tasko por **Persone** sekvita de **Amplifiki**.

Persone respondis al la defio. Sobran, viglan, kaj amuzigan koncerton ili prezentis dancigante la junulan fakon de **KEF-4**. Se mi ne eraras, kelkajn luditajn komponaĵojn ili ankorau ne surbendigis, kaj guado de la novaj kanzonoj aldonis kroman intereson al la rokfestoj de **Persone**, kiu enprofundigas en iomete pli popan kaj modernan muzikstilon. Al miaj oreloj, kelkaj trajtoj similas al mediteranea roko de grupo kiel **El Ultimo de la Fila** aŭ **Heroes del Silencio**, sed estas klare ke la muzika universo de la sveda ensemblo pli buntas kaj kompleksas. Ĉu nova kasedo aŭ KD baldaŭ? Ni atendas....

La spektaklo de fraŭlino **Emily Barlaston** estis tre ĉarma, humura, kaj kontentiga. Ŝia spektaklo situas inter lirika kantado, kabareto, kaj teatro-ŝkeĉo; ŝi sukcesis kapti la tutan publikon (junan kaj pli aĝan). Neple spektinda.

Mi ne raportos pri ĉiuj muzikaj aranĝoj, sed mi ne estus justa se mi ne menciigus la prezenton de **Jak L.E. PUIL**. Li plejparte kantas esperantigitajn versiojn de franc-lingvaj komponistoj, sed la kvalito de la interpreto de tiuj "ĉansonoj" faras el la kantospaco bonegan ŝancon por ĝui vigle espriman voĉon, klaran prononcon, tiklajn tekstojn, kaj interkanzonajn konci-zajn klarigojn.

Krom la muzikajoj, teatraj prezentoj, kino-projektado, prelegoj, kabareda vespero, ktp., konsistigis la festivalon - kies bilanco sendube pozitivas - multnombra partopreno, varia kaj enhav-riĉa programo, spektivelema publiko, agrable bufeda etoso..., kaj vasta propagando en la loka gazetaro. Ni ne forgesu la klodopojn kaj laboron de la organiza teamo kiu ankaŭ ebligis malmultekostajn aligkotizojn.

Kaj por fini, mi lanĉos kelkajn proponojn (ne estu ĉio laŭdo) por venontaj **KEF**-oj.

KEF-afişoj videblis dise tra Kopenhago, sed neniu malferma programero estis je la dispono de neespistoj kopenhagaj. Tiusecne mi konsideras ke estus interese okazigi koncerton kun **Kajto** kaj **Persone** en pli grandaj haloj kaj ke pli ampleksa publiko havus eblon ĉeesti; tiel oni diskonigus espo-kulturon per altira oferto.

Ni spektis muzikan vidbendon de la grupo el kanado **Akvo** [Ni eĉ ne sciis ke ĝi okazis. Ndlr.], ĝi tro solece restis en la ĉambro de la plej modernaj artaĵoj. Ĉu eblus projektado de plej muzikaj aŭ interesaj vidbendoj, aŭ espo-komiksa ekspozicio?

Ĝis la alveno de venonta **KEF**: ĉu **Kopenhago-96**?

K
E
F
-

d

a

s

e

e

n

a

Kultura Esperanto-Festivalo

skandinava frandaĵo

•Raportas Flo

La Kultura Esperanto-Festivalo estas rezulto de ideo de Per Arne Fritzon en Stokholmo (Svedio), kiun tuj kaptis liaj stokholmaj samrondanoj de la junulara esperanto-klubo La Rane-toj.

La KEF-ideo ellaborigis dum komunaj diskutoj en la klubo kaj tre rapide fariĝis la ideo de ĉiuj, kaj tre rapide ili venis al la tute firma opinio ke ĝi estu ekskluzive esperanto-kulturfestivalo kun nur originale kreitaj espo-verkaĵoj, precipe pri parolata kulturo – tio estas, teatro kaj kantata muziko.

Ĉiuj vere entuziasmiĝis pri tiu ideo, kaj ili preparis la unuan KEF-on ekde fine de 1984 ĝis kiam ĝi okazis printempe 1986.

De la komenco kulpis pri la tri unuaj KEF-oj (1986, 1988, kaj 1990) multaj personoj; kaj de tiuj kiuj aktivas ankoraŭ hodiaŭ ni povas listigi sufiĉe grandan kvanton da nomoj, ĉiuj el la espo-rokmuzikistoj stokholmaj: Bertil Wennergren, Martin Wiese, Micke Englund, Börje Lund; sed ankaŭ kaj precipe por la organizado estas sufiĉe gravaj nomoj kiaj Kajsa Larsson, Lena Maansson, Berit Poshtuma, Erika kaj Joakhim Ielval, Bettan Ahlgren, kaj multaj aliaj.

Dum la tri unuaj KEF-oj amaso da artistoj estis prezentitaj, inter ili: Ganfranko, Amplifiki, Persone (kiu fakte formiĝis por ludi en la unua KEF en Uppsala), Krizalido, TBC, Jerzy Fornal, Nikolin', ktp., ktp.

De ĉiam la KEF-organizantoj klopodis havi superrigardon pri la kompleta espo-kultura vivo, almenaŭ en tiu ĉi kampo.

Kompreneble ne eblis venigi ĉiujn artistojn samfoje, sed ili zorgis provi

kunmeti laŭeble plej bone ekvilibritan programon.

La organizantoj sukcesis aranĝi la tri unuajn festivalojn kun malgranda buĝeto, ĉar sufiĉe multaj esp-artistoj sinofere pretis veni kontraŭ nura vojaĝrepago aŭ tre modesta honorario.

Per Arne konsejas ke multaj aŭ preskaŭ ĉiuj el tiuj artistoj meritas multe pli, sed la kondiĉoj de la esperanto-kultura vivo estas bedaŭrinde tiaj ke apenaŭ trovigas mono laŭ merito.

Tamen la ĉiam pli grandaj kostoj por organizi KEF-on estis unu el la kialoj de la neebleco plu daŭrigi en Svedio.

Per Arne rakontas ke: "En la sveda KEF-oj ĉiam estis iom pli ol cent partoprenantoj kiuj kunigis kun la atento fokusa al kulturaj guado kaj kreado, tio instigis entuziasmon en ili. En tiaj etosoj rapide oni infektigas, inter la publiko kaj la artistoj la radioaktiveco estigas, io okazas, tio estas simpla inspiro, oni estas imponita. Kiel episto foje oni pesimismas, oni iel perdas sian fidon al la afero pri kiu oni okupiĝas, sed tiuj ĉi kulturaj aranĝoj naskas ja en vi novan entuziasmon, kaj la artistoj kaj la publiko kunportas inspiron kaj forton.

Kongresoj kaj renkontiĝoj estas bonegaj aferoj, sed en KEF oni fokusas nian kulturon ĉar ĝi meritas sian propran aron; tio valoras. Oni ne atendu tro sed oni estu atentaj kaj oni sentu la meritan respekton al kio ekzistas, ni atentu tiujn artistojn kiujn ni havas kaj tiun kulturon kiun oni kreas – ĝi estas multe pli bona kaj multe pli riĉa ol ni ofte memoras kaj supozas. Iuj homoj malaperas, novaj homoj alvenas, ne estas kialo mal-esperi. Ekzistas kerno kiu havas kontinuecon kaj kiu havas altan kvaliton. Ke la novaj artistoj malfermu la kranon, ke ili kreu en esperanto kaj la publiko amos ilin. Se ili donas kion ili havas kaj faras tion sincere ili estos aprezataj.

Fino Emily Barlaston

4-a Kultura Esperanto-Festivalo ...en Kopenhago

4-a
KEF

•Raportas Flo

La organizado de la 4-a KEF nas-
kigis de la interkonsento kaj kunla-
borado de la danoj kaj svedoj. La
danaj KEF-organizantoj decidis
transpreni la organizadon antaŭ
unu jaro kaj duono.

La organiza teamo estis struk-
turita kaj efika en sia laboro.

Ok gejunuloj (Eckhard, Helle,
Jacob, Jens, Jimmy, Kim, Line, kaj
Lisbeth) estis la ĉefa motoro de tiu
KEF kaj zorgis pri ĉiuj taskoj trafe.
Ĉiuj havis precizajn taskojn.
Ekzemple Jimmy pri publiki-
lariloj kun la dana gazetaro; Helle
pri petoj pri financaj helpo de fondusoj
kaj statsubvencioj; Lisbeth pri
aligiloj; Eckhard pri kompilo de
kultur-gvidlibro kaj programo;
Jacob enkomputiligis cirkulerojn
kaj leterojn; Kim multege faris sed
neniu volis diri kion, eĉ ne li!

Krom tiuj individuaj taskoj, ĉiuj
kunligite partoprenis ĉiujn aliajn
taskojn, ĉiuj decidis estis interkon-
sentaĵe kune, kaj ĉiuj sciis pri ĉio
rilate la organizadon.

Ankaŭ la elekto de la artistoj
estis decidita interkonsente. La var-
bado por tiu festivalo estis tre
efika: gravaj danaj gazetoj parolis
pri la arango, kiel ekzemple *Informa-
tion*, kiu aperigis kvarfoje tut-
pagajn artikolojn pri esperanto kaj
KEF.

Ankaŭ radio-stacioj parolis pri
KEF, precipe la tutlanda dana
radio-stacio kaj 3 diversaj televid-
kanaloj.

Tio estis unu el la celoj de la
KEF-anoj; informi pri esperanto
kaj montri ke ĝi vivas kaj posedas
kulturon. Dum KEF, pluraj danoj
enskribigis por lerni eson.

Partoprenis la festivalon pres-

kaŭ 200 personoj, kaj tio montras
ke KEF farigas pli kaj pli fama pro
sia programo, kiu estas pli kaj pli
altkvalita kaj ĝia etoso fulme var-
mega.

Al demando "Ĉu venontjare
KEF okazos?", la respondo estis
"Certe ne!"

La organizado de tiu festivalo
estas tre streĉiga kaj laciga, ĝi pos-
tulas multan energion de la tuta
teamo. Sed ĉiuj KEF-anoj pretas
rekomenci en 1996, ĉar tiam
Kopenhago estos la *Kultura
Ĉefurbo de Eŭropo*; KEF ne povos
maltrafi tiun okazadon.

La 5-a KEF en 96 estos nepre
partopreninda/enda esperanto-kul-
tura arango – ne pensable ne ferii
en tiu nordia ĉefurbo.

Kopenhago abundos je kulturaj
vidindaĵoj, des pli ke KEF okazos
tie!

EN LA PULVOBARELO

Eckhard, Line, Lisbeth, Helle, Jimmy, Jacob, Kim, Jens

NUN VI SCIOS ĈION PRI FRANCA ROKO

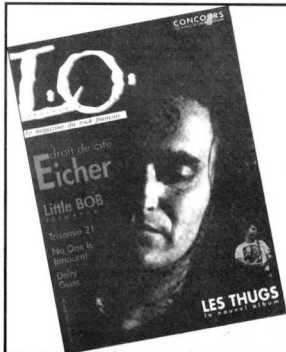
(GAZETO POR FRANCLINGVANOJ)

L.O. (Longueur d'Ondes)

Place de Sarcignan

F-33140 PONT DE LA MAYE

Francio

Ĵomart kaj Nataŝa

Ĵo: Do, hodiaŭ vi ludis antaŭ sufiĉe multnombra publiko. Ĉu vi povas prezenti vin iomete? Ekzemple, el kiu urbo vi venas, kiajn spertojn vi jam havis antaŭ via fameco en Esperantujo...?

Nataŝa: Unue mi, ĉu? Mi nomigas Nataŝa, mia familia nomo estas GERLAH – preskaŭ neniuj scias tion. En Esperantujo mi estas jam preskaŭ ses jarojn. Fakte Ĵomart estas tiu kiu lernigis al mi esperanton – ni unue komencis kanti duope, kaj poste lernis esperanton. Mi venas de Kazahio, el urbo Ĉimkent – ne estas ĉefurbo, sed estas suda urbo tre vivoplena, kie multo okazas. Mi estas dudek kvin-jara....

Flo: Tion mi ne sciis!

Nataŝa: Jes, mi estas juna. [Ridoj.] Mi ŝatas danci, kvankam mi ne ofte faras tion, kaj ŝatas kanti por esperantistoj. Ekzemple hodiaŭ, mi simple guis – estis tre bela publiko kiu tre bone akceptis nin. Mi sentis ke ni havis kontakton, estis kvazaŭ interparolo.

Flo: Antaŭ ol kanti en esperanto, ĉu vi faris ion alian? Ĉu vi kantis en bando en via propra lingvo...?

Nataŝa: Jes, mi kantis, kvankam tio estis tute malbona. Eble Ĵomart povas diri....

Ĵomart: Estis normale, tute normale. Estis iom jazece, iomete eksterordinare, mi kredas. Mi estis gvidisto de rok-ensemblo, ni komencis per rokmuziko, kaj ŝi venis en la ensemblon kiel studentino en pedagogi-atelero. Ŝi havis sufiĉe bonan voĉon por tio. Sed poste, kiam ni kune kantis esperanto-kantojn.... Estas interese: multaj venas de simplaj kantoj al roko, sed ni iris male – de rokkantoj ĝis la simplaj kantoj. Eble pro tio ke en rokkantoj ne estas tiom grava la senco de la vortoj – aŭ jes estas grava, sed la pli ĝenerala ĉe la simplaj kantoj, la kantoj estas preskaŭ nuda, sen iu ajn arango, kaj ĉiu vorto dependas de la kantisto, ĉiu vorto – kiel oni prononcas, kiel oni elparolas tion. Do, tio tre, tre grava. Kaj la kantoj ne estas tiom simplaj, kvankam oni nomas ilin tiaj, sed fakte, ili estas tre, tre komplikaj.

Flo: Do, ĉu vi pensas ke nur simpla gitar-akompanado sufiĉas?

Ĵomart: Ne, kompreneble ne. Ekzemple, mi mem ludas kaj basgitaron kaj elektran solgitaron, kaj drumojn, kaj mi povus mem ludi ĉiujn partojn kaj poste kunigi ilin.... Sed mi devas esti pli postulema.... Mi devas simple diri: mi serĉas. Mi serĉas iun formon, kiun ni poste sekvu. Ekzemple, drumon kaj bason mi eble akceptos; sed pri aliaj instrumentoj mi ne povas imagi nun.

Flo: Ĉu io kiu donos pli da ritmo ol nun?

Ĵomart: Jes. Ekzemple, basgitaro aŭ kontraŭbaso, kune kun simpla perkut-instrumento, povus fari interesan ritmo-bildon. Tio eblas, laŭ mi. Sed mi ne volis iri la simplan vojon al pop- aŭ rok-ensemblo – tion mi tute ne ŝatas.

Flo: Tiam vi ne plus estus trobadoroj.

Ĵomart: Guste.

Flo: Ĉi-vespere mi vidis ke vi tamen uzis pliajn instrumentojn. Estis fluto kaj ankaŭ perkut-instrumento. Ĉu tio estas jam unua sperto antaŭ publiko?

Ĵomart: Fakte, tio estis unua sperto antaŭ publiko. Jam de multaj jaroj ni intencis tion fari, kaj Nataŝa multfoje provis lerni iun blov-instrumenton, kaj finfine ŝi sukcesis.

Flo: Tio estis sukcesa, laŭ mi.

Ĵomart: Ni nun pensas pri aliaj instrumentoj – eble pri dua gitaro. Nataŝa eble prenos alian gitaron. Ni do ne restas senmovaj – ni konstante pensas pri novaj formoj. Sed ni ankaŭ devas ne forgesi ke tio estas nur formo. La enhavo estas pli grava, kaj la formo devas nur reliefigi la tuton, doni pli da pezo al la vortoj.

Flo: Kiel estis lerni la fluton – ĉu malfacile?

Nataŝa: Mi fakte daŭre lernas, ĉar mi eble antaŭ nur iom pli ol du monatoj komencis lerni ludi fluton. Do, estas tre malfacile, fakte.

Ĵomart: Vi komencis ludi antaŭ eble tri jaroj....

Nataŝa: Ne, tio estis simplaj popolaj flutoj, kaj estis iom stultaj por miaj fingroj, mi ne tre kutimis. Tio ĉi estas bekflogo kiun mi nun ludas – ĝi estas tre oportuna, kaj homoj pensas ke mi bone ludas ĝin. Kaj la nomo kaj la aspekto estas belaj, kaj mi estas tia homo kiu ŝatas ĉion belan. Ĝi estas tre agrabla ĉar ĝi havas malgrandajn truojn, kio tre taŭgas por miaj fingroj. Kaj pri tio kion mi ludu – nu, mi simple ĉiam lernu novan kaj novan, ĉar estas neelĉerpita mondo....

Flo: Vi eldonis tri kasedojn. Ĉu vi povas paroli pri la unua, ĉar mi eĉ ne konas ĝin.

Ĵomart: La plej unua kasedo nomigatas *Debut*, eksterlande. Ĝin aperigis Laszlo SZILVASI de Lingvo-Studio en Hungario. Kaj mi devas diri ke ekde la komenco mi ne estis kontenta pri la kvalito. Sed tamen, tio estas la plej unua

kasedo, kaj mi ne devas hontiti. Mi kantis tiel kaj mi ludis tiel....

Natasa: Estas ankaŭ la kondiĉoj sub kiuj ĝi aperis. Ĝi estis surbendigita dum simpla koncerto, kaj oni povas vidi kiel estas.

Jomart: Eble *tiam* ne eblis fari pli bone. En eks-Sovetunio oni devis tre multe pagi por iri al profesia studio. Ekster Sovetunio ni ne havis ion. Nun estas studio en Svedio, vi scias, en Stokholmo.

Flo: *Aperis en eks-Sovetunio disketo, ĉu ne? Kiel tio sukcesis?*

Jomart: Estas tre interesa afero. Simple, foje mi gastigis esperantiston de Samarkando, s-ro SAHAROV. Ni babilis nokte, mi rakontis al li miajn revojn, pri kiuj mi eĉ ne kredis, ke iam mi surbendigos kaj havos diskon aŭ kasedon. Mi eĉ surbendigis mem per simpla magnetofono, sed kompreneble tio estis aĉa. Kiam li forveturis, li iris ne al Samarkando, sed al Taŝkento, la uzbekia ĉefurbo, kaj li iris rekte al firmao *Melodiĵa*, rekte al ties ĉefo, kaj demandis ĉu ili povus fari ion por la Internacia Lingvo. Ŝi neniam aŭdis pri esperanto, kaj demandis pri ĝi. Li multe rakontis kaj reklamis. Eble ŝi malkomprenis, mi ne scias, sed ŝi diris ke ŝi ĉion faros por esperanto. Ŝi simple skribis mian nomon sur la liston, do ni faris ĉion senpage, kvazaŭ mi estus de la Stato. Ĉar se vi venis de la Stato, estis senpage.

Flo: *Bona oportuno, ĉu ne?*

Jomart: Jes. Estis tute subite. Kaj li telefonis je la tria matene, kaj kriis ke matene mi devas iri al Taŝkento. Kaj mi iris. *[Ridas.]* Estis fantaste. Mi ludis kelkajn kantaĵojn por la ĉefo de *Melodiĵa*. Ŝi diris: "Elektu kvar, kaj ni faros disketon." Eble post ses-ok monatoj aperis tiu disketo.

Flo: *Sukceso estis tiu disketo, ĉu ne?*

Jomart: Mi kredas ke ĝi estas jam elĉerpita. Mi havas nur unu

ekzempleron, kaj mi ne scias kie trovi aliajn.

Flo: *Vi faris duan kasedon en Stokholmo, eldonitan de esperanto-societo, ĉu ne?*

Jomart: Jes, *Eldona Societo*. Dum la 3-a KEF, la grupoj *Persone* kaj *Amplifiki* aŭskultis nin kaj proponis registradon. Kompreneble mi jesis, estis por mi kiel fabelo. Post la registrado ili ĉion arangis. Nia bona amiko *Franko LUIN* de Stokholmo kontraktis kun mi, kaj la *Eldona Societo* eldonis ĝin. Mi kredas ke ĝi plejparte jam elĉerpigis.

Flo: *Kaj la lasta kiun vi faris estas Vi kuras de vi, eldonita de Edistudio. Ĉu la kondiĉoj estis tiaj kiaj por Folioj de mia memoro?*

Jomart: Fakte, mi devas esti dankema ankaŭ al s-ro CASSINI, ĉar ĉio estis bone farita. Nur unu kritikon mi havas por li, ĉar li ne faris reklamojn – tio estas tre grava afero. Tamen, ni havas la trian kasedon – tio estas la rezulto, kiu estas bona.

Flo: *Ĉu baldaŭ kvara kasedo?*

Jomart: Jes. Hodiaŭ vi aŭdis novajn kantaĵojn – ni havas preskaŭ pretan materialon por la

kvara kasedo. Septembre mi mendis tempon ĉe *Pigo-Studio* en Stokholmo, kaj ni registros kelkajn novajn kantaĵojn, por komenci la kvaran kasedon. Ne komplete, ĉar ni intencas aldoni novajn kantaĵojn. Sed ni devas atendi, ĉar la tria kasedo ĵus aperis.

Flo: *Vi jam faris vivajn koncertojn. Ĉu vi satas tion, kaj ĉu vi emas fari plu?*

Jomart: Jes, koncertoj estas nia plej ĉefa celo, la plej grava afero por ni. Sed la vivo estas tia ke ni ne povas mem decidi kien kaj kiam iri. Dependas de la mono, de multaj kondiĉoj. Pro tio, ni devas fari registradon kaj eldoni kasedojn. Eble ni faros la kvaran kasedon kiel vivantan koncerton – estus pli bone. Sed kiam mankas aŭskultantoj, mankas ankaŭ la etoso.

Flo: *Ĉiukaze, se estas intereso, pretaj organizi koncerton ie ajn, se la mondkondiĉoj taŭgas, tiam vi pretas, ĉu ne?*

Jomart: Jes, kompreneble. Mi nur jesas. Estas tre agrebla por ni fari koncerton ie ajn. Kiam ni eldonas kasedon, ni ne havas tiom fortan reeĥon; sed post koncerto, ni havas multegajn, multegajn reeĥojn. Homoj venas kaj diras multajn afablajn vortojn aŭ kritikojn, ili diras ke hodiaŭ estis pli bone aŭ malpli bone ol antaŭe – kaj tio instigas nin por daŭrigi la laboron. Dum koncertoj, ni fordonas multe da energio kaj emocio. Sed post la koncertoj, ni ricevas multoble pli. Kaj tio poste instigas nin fari novajn kantaĵojn. Tio estas la ĉefajo.

Natasa: Kaj post la koncerto, ekzemple nun, kvankam mi ne drinkis, mi sentas min preskaŭ ebria. Laca, sed iel *feliĉe* laca. Estas tre bela sento.

urvoje

• homa • kultura • universa
• interna • disketo • dialogoj
• diskonato • kultura • revuo

Ukr. 335057 Ukrainio
Sebastopolo-57, p. 148

La plej ofta...

Eventoj

Internacia movada gazeto por aktivaj esperantistoj!

Aperas dusemajne, legata en pli ol 40 landoj...

Petu senpage provekzemplaron:

EVENTOJ, p. 97. 91-1675 Budapest, Hungario

Jak LE PUIL

Flo: Kiel vi atingis vian famecon en la movado?

Jak LE PUIL: Pli-malpli paralele pro miaj kanzonoj kaj pro kunlaborado en la *Kancerkliniko*, tiu politika, kultura, skandalema, kaj kotopoa gazeto.

Flo: Pri kantoj — kiam vi komencis tiun aferon?

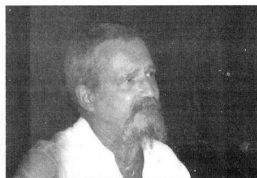
Jak: Tio dependas, ĉu en la franca, ĉu en esperanto. En la franca mi komencis antaŭ pli ol tridek jaroj. Kaj en esperanto mi komencis pli-malpli en 1974, se mi ne eraras. Mi registris mian unuan kasedon en 76, en Romo, por Edistudio. La duan en Parizo, daŭre por Edistudio, en eble 78, mi ne certas. La trian, daŭre por Edistudio kaj daŭre en Parizo, en pli-malpli 85, ŝajnas...

Flo: Vi diras "unuon", "duan", "trian", sed mi ŝatus havi ankaŭ titolojn.

Jak: Do, la unua temas pri *Dangera ul'*, kie estis preskaŭ nur protest-kanzonoj, ĉiuj tradukitaj el la franca, krom du el la usona. La dua estis *Revenas mi*, kaj jam en tiu, duono estis originalaj kanzonoj, kaj la alia duono estis tradukitaj kanzonoj, plejparte de Jopetro DANYV, kaj mi mem komponis la muzikon. La tria kasedo estis *De Pont-Aven al Varsovi*, denove duone originale, duone traduke. Kaj la kvaran kasedon *Ne donu tro* neniu konas, kvankam mi ĝin registris antaŭ unu jaro en Pollando. Mi estas la eldonisto, sed mi ricevis ilin antaŭ nur du monatoj, kaj daŭre mankas kaj la kovriloj kaj la libretoj, do ĝi ne estas acetebila. *Ne donu tro* estas same duone originala, eble iom pli, ĉar interalie estas dek-minuta kanzono kies tekston kaj muzikon mi verkis.

Flo: Kiam ĝi aperos en la esperanta merkato?

Jak: Tre baldaŭ, mi esperas. Tamen, ĝi

estas ĉi tie, en la libroservo de KEF. La respondeculo aldonis paperon ke mi sendos perposte kaj la kovrilon kaj la libreton. Mi ricevis telefonavokon el Pollando, kaj laŭdire mi devas tre baldaŭ ricevi la kovrilon kaj iom poste la libreton. [Ridas.]

Flo: Mi vidas ke tio estas la sama problemo, eĉ por la *Kancerkliniko*.

Jak: Estas kelkaj problemoj, sed mi esperas ke tio ne daŭros.

Flo: Sceneje, kion vi faris?

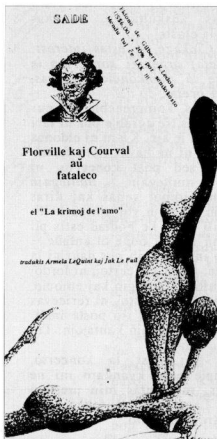
Jak: Kion mi faris? Do, mi komencu per la Universalaj Kongresoj — kompreneble, la plej prestigaj. Mi kantis en Antverpeno, en Varna, en Varsovio, en Vieno. Mi kantis en pluraj Internaciaj Junularaj Kongresoj: en Poitiers, kie mi debutis en 1977, se mi ne eraras...

Flo: Kial vi fakte elektis kanti en esperanto? Ĉu vi ne havis sufiĉe da publiko en la franca? [Ridas.]

Jak: Ne, tute ne. Ne estas hazardo, ĉar mi lernis esperanton antaŭ tridek kvin jaroj, kaj mi mem tradukis "La dizer-tanton" de Boris VIAN. Sed mi neniam publike ĝin kantis, dum jaroj mi apenaŭ frekventis la movadon. Kaj hazarde mi konatigis kun Georgo LAGRANGE kaj montris mian tradukon. Li hurlis, kaj diris ke estas komplete fusa traduko — eble ne komplete, sed preskaŭ komplete fusa. La poŝtan tagon li alportis al mi perfektan tradukon. Kaj de tia tempo, fulmrapide li tradukis tutan kasedon. En kelkaj monatoj mi povis registri kasedon. Poste mi tamen spertis pri kaj tradukado kaj memverkado. Mi tamen ŝatas kiam homoj tradukas aŭ verkas originale por mi, kiel Jopetro DANYV.

Flo: Delonge ni ne aŭdis vin sursceneje, aŭ eĉ kasede. Kial tiom da tempo sen io?

Jak: Pri kasedo, nur hazardo, kaj mono, certe. Edistudio ne plu parolis pri nova kasedo, kaj mi ne havis sufiĉe da mono por mem registri. Do nun farite. Sur scenejo mi tamen kantis,

eble iom malpli ol antaŭe. Eble ĉar nun mi ne plu loĝas en Parizo, kaj oni eble iomete forĝesis min en mia provinco. Mi devas tamen konfesi ke mi rifuzis multajn invitojn, ekzemple de KEF. Jam tri fojojn oni invitis min, kaj mi rifuzis la du unuajn.

Flo: Kial rifuzo?

Jak: Se mi ne eraras, mi rifuzis la unuan fojon ĉar samtempe okazis franca kongreso, kaj en tiu epoko mi estis membro de la Komitato kaj emis iri al tiu kongreso. Ne plu nun. Kaj la duan fojon mi absolute malkuragis iri al Svedio trajne, kun ĉiuj problemoj, porti la gitaron kaj valizojn, kaj tial plu – eble ĉar mi ne plu estas dudek-jara. Do ĉi tie mi finfine akceptis – kaj venis aviadile! [Ridas.]

Flo: Krom kanti, vi redaktas faman gazeton kiu havas ioman sperton. Ĉu vi povas paroli pri tiuj spertoj por tiuj kiuj ne konas la gazeton?

Jak: Do, la *Kancerkliniko* naskiĝis en 1976, antaŭ ĵus dek sep jaroj. Mi ĉefe gojas pri tiu pluvivado, ĉar estas preskaŭ unika afero en Esperantio – tio estas ke *pluvivas* komplete libera gazeto, kiu ne timas paroli pri ajn temo, ĉu politika, ĉu kultura, ĉu ajnista. Kaj la plej granda gojo por mi estas la amaso da kunlaborantoj, kaj daŭre kaj daŭre ĝejnuloj kiuj aperas sur la literaturo kampo, sendas poemon aŭ iun ajn verkaĵon spontane al la *Kancerkliniko*. Ĉar neniam de dek sep jaroj ni petis de iu homo verki por la *Kancerkliniko*. Do mi ege gojas kiam homoj kiel *Georgo KAMACO*, *Istvan ERTL*, *Klaus GUNCKEL*, *Ionel OONET*, kaj tiel plu, de ĉiuj partoj de la mondo, sendas ion al la *Kancerkliniko*. Kaj mi konfesis ke mi iomete fieras pri tio! [Kun sinmoka ridi.]

Flo: Ĉu tio estas paralela vojo de via artisto flanko?

Jak: Jes, certe komplete miksite. Mi havus malfacilajn vivi sen kanzonoj kaj sen la *Kancerkliniko*, certe.

Flo: Estantaj planoj pri kanzonoj kaj pri *Kancerkliniko*?

Jak: Mi opinias ke mi *neniam* havis planon en mia vivo – mi neniam havis buĝeton en mia hejmo, kaj certe neniam havis planon. Nuntempe mi povas diri ke krome mi tradukas. Mi jam kuntradukis kun mia edzino *Armela* la unuan libron de la *markizo de Sade* en esperanton, kiu aperis antaŭ nur unu jaro, kvankam ni fintradukis ĝin antaŭ dek jaroj – sed *neniu* en Esperantio kuragis eldoni verkaron de la *markizo de Sade*, kompreneble! Kaj estas sufiĉe amuze vidi la reagon de pluraj recenzistoj. Eble vi ilin legos ie. Nuntempe ni estas fintradukantaj dikan romanon, 350-paĝan, de famkonata franca aŭtoro – mi ne volas diri la nomon ĝis ĉi aperos, sed estas la plej vendata aŭtoro en Francio, kaj la recenzistoj havos denove okazon por grumbli – ĉar ĉi tie tute ne temas pri *Sade*-aĵoj, sed pri multaj fikciaj. [Ridas.]

Flo: Vi jam salivumas pensante pri tio, ĉu?

Jak: Jes. Kaj estas tre valora libro. Mi povas diri ĉe ke aperis filmo el tiu libro, kaj la aŭtoro de la filmo parolis pri "nova *VOLTAIRE*", parolante pri tiu verkisto, kaj mi tute konsentas kun li.

Flo: Sur la muzika kampo, ĉu vi jam havas ideon pri la estonto?

Jak: Mi jam havas materialon por kvina kasedo, sen problemoj – mi preskaŭ jam havas materialon por sesa. Eble venontjare mi reiros al Pollando por registri la kvinan kasedon – tio dependas ĉefe de la vendo de la kvara.

Flo: Vi kunlaboris ankaŭ pri la nova franca-esperanta vortaro. Ĉu vi povas rakonti anekdotojn pri tio?

Jak: La unua anekdoto estas ke mi komplete forĝesis ke mi prizorgis tiun vortaron, eble ĉar estis dekjara laboro, kaj estis tamen iom tro por mi – se *Jopetro DANYV* kaj mi estus antaŭvidintaj tion, *neniam* ni kuragus komenci.

Flo: Sed iu devis tion fari, ĉu ne?

Jak: Jam de pli ol kvindek jaroj francoj absolute nenion faris sur tiu kampo – pri granda vortaro, mi ne parolas pri malgrandaj kiel tiu de *LEGER* kaj *ALBAULT*, tio estas alia afero. Komence, *Jopetro DANYV* kaj mi decidis labori pri tiu vortaro, ĉar li estis tradukanta *Victor HUGO* kaj ni estis tradukantaj *Sade*, kaj en tiu epoko, hazarde, spontane ĉe la telefono, ni diris: "Ha, ni havas la saman ideon, do ek al la laboro!" Sed, tamen saĝe, ni parolis pri tio al deko da homoj, kaj fulmrapiĝe, post kelkaj monatoj, dek homoj absolute konsentis kunlaboro – la vortaro havos proksimume mil paĝojn, do po cent... Sed bedaŭrinde, post du monatoj restis nur *Jopetro* kaj mi! [Ridas.] El tiuj dek homoj, nur unu, *Lilja Ledon da SILVA*, kiu loĝas en São Paulo, faris sian laboron. Nu, *Armela* faris la duonon de sia laboro. Sed la aliaj entute malaperis, kaj do dum pluraj jaroj restis nur *Jopetro* kaj mi. Felice, post ĉirkaŭ kvin jaroj ni trovis grandan helpon ĉe s-ro *Cau* kaj s-ro *Beau* – ĉefe *Cau*, poste *Beau*, kaj ankaŭ *André Giles*, kiu iomete helpis nin. Dank' al tiuj homoj ni tamen ne

bezonis dek kvin jarojn, nur dek.

Historiistoj certe amuzigos kiam ili konsultos la manuskripton, ĉar ni kompreneble ne havis metodon por labori. Unue iu tradukis kaj sendis al dua persono, kiu mem sendis al tria, kiu poste sendis al kvara, kiam estis kvar personoj. Kaj estis multaj komentoj. Ni ĉiam laboris en bonhumoro, neniam dokte aŭ kabine kiel Akademianoj.

Flo: Kaj anekdotojn el via artisto vivo...?

Jak: La plej freŝa kaj amuza estas pasintjare en *Vieno*, dum la Universala Kongreso. Mi devis kanti unu kanzonon por la lasta tago. Mi lokis mian gitaron en la kulisojn, kaj kiam mi devis kanti, mi demandis al la respondeculo kiel reiri al la kulisoj, kaj li diris: "Eliru kaj uzu la unuan pordon maldekstren." Do, mi eliris, uzis la unuan pordon maldekstren, vidis nur ŝtuparon kiu supren – kaj malsupreniras, kaj la pordo subite fermiĝis entute. Mi provis reiri, kaj absolute ne eblis. Mi konsciis ke estas la pordo kontraŭ fajro, tutsimple. Mi devis malsupreniri ses etaĝojn, aŭ eble ok, mi retrovis min preskaŭ ĉe la enirejo de tiu kongresejo kiu estis grandega, kaj mi devis resupreniri fulmrapiĝe. Kaj mi timegis – mi vidis min tie dum unu semajno! Mi alvenis sur la scenejon tuj post fraŭlino *Barlaston*, imagu! Estis freneza afero, kaj mi preskaŭ forĝesis mian tekston – mi estis en angoro. Sed almenaŭ tio multe ridigis la homojn poste kiam mi rakontis ĝin.

LA KANCERKLINIKO Politika

Kultura

Skandalema

Ajnista

"La mondo ŝanceliĝas
Nia Klinikoj plu staras"

5 n-roj jare – 125 FRF

(specimeno kontraŭ 3 IRKP)

Direktoro/Redaktoro: **Jak Le PUIL**

Les Cocherats

F-1821 THAUMIERS

Francio

(pĉk Paris 12.729.73 X

UEA-konto klik-g)

Micke Englund

Flo: Micke, ĉiuj jam konas vin. Ĝis nun vi faris kvar kasedojn – kiam aperos la kvina?

Micke: Fakte, ĝuste hodiaŭ ni preparolis tion en la grupo, kaj... post ne tro longa tempo. Fakte, ĉi tio estas sekreto nun, sed kiam la gazeto aperos, ne plu estos sekreto. Ni planas fari antologion: 83-93 Amplifiki, sed ankaŭ kun du aŭ tri novaj kantaĵoj. Ĝi aperos baldaŭ en tiu kazo, ĉar oni ne devas tiom multe prilabori ĝin. Versajne por novjaro. Sed pri *nova* kasedo, do verŝajne somere eble venos io, ne pli frue.

Flo: Daŭre produktita ĉe Edistudio?

Micke: Mi ne scias. Mi ne parolis kun li dum lastaj unu jaro kaj duono. Bedaŭrinde, li estas neatingebla persone. Sed eble.

Flo: Kion celas tiu kasedo?

Micke: Ho, estos kantaĵoj pri amo, tute certe. Mi ankoraŭ ne scias.

Flo: Kaj muzike?

Micke: Mi pensas ke estos ŝanĝo de la lasta kasedo. Mi pensas ke estos sufiĉe granda ŝanĝo – eĉ pli instrumenta muziko ol lastfoje.

Flo: Ke elektra?

Micke: Certe jes.

Flo: Kun ankaŭ iom pli da akustiko?

Micke: Ne, mi pensas ke ne. Tute certe ne.

Flo: Kaj ĉu la grupo samas?

Micke: Ne, nia basisto forlasis la grupon antaŭ unu jaro kaj duono, kaj dum koncertoj lastjare ni ĉiam havis gastojn. Estas libera loko, sed tio estas facile solvbla problemo por surbendigado.

Flo: Sed por koncertoj...?

Micke: Nu, ni ĉiam trovas iun. Ĝis nun ĉiam funkciis kun aliaj. Hodiaŭ ni pruntis Anders el Persone.

Flo: Ĉu vi ludas ĉi-vespere?

Micke: Verŝajne jes.

Flo: Post Persone, verŝajne, aŭ ĉu antaŭe?

Micke: Post Persone, jes.

Flo: Kaj la koro – kion ĝi faras? [Ridas.]

Micke: [Ridas.] Eble ĝi estas momente en alia loko.

Flo: Klarigu pli bone la ideon.

Micke: Nu, eble mi ne estas maksimume koncentriginta pri la koncerto de hodiaŭ. Mi esperantumis dum pluraj semajnoj, kaj mi estas iomete laca. Kaj mi antaŭvidas iri hejmen morgaŭ. Kaj mi eble ne plene koncentrigis je la koncerto ĝis nun. Eble dum dek minutoj antaŭ ĝi komencigos... eble... espereble.

Poste mi havas alian projekton. Ĉi-somere mi plene enamigis en knabino, kaj mi ŝatus fari propran kasedon, en mia nomo, kaj kun kantaĵoj kiuj temas nur pri mia amo al ŝi.

Flo: Ĉu vi jam provis ludi en neesperanta grupo?

Micke: Kompreneble, kompreneble. Mi komencis jam dek jarojn antaŭ. Amplifiki ludi en sveda grupo. Mi ludis en eble kvar aliaj grupoj, sed ĉiam dum sufiĉe longa tempo, dum du jaroj aŭ simile. Mi devas diri ke mi ne scias kio estas pli fruktodona, ludi esperantan muzikon aŭ neesperantan muzikon en Svedio. Certe oni povas ludi multe multe pli se oni ludas angla- aŭ sved-tekstan muzikon en Stokholmo.

Flo: Sed ĉu vi pensas ke tiukaze vi produktus kvar kasedojn?

Micke: Kia scias! Ĝi scias? Sendube, la muziko ne estas tiom mond-disvastigita, tio estas centprocente certa afero. Sed mi ĝuis ankaŭ tiun tempon.

Flo: Ĉu vi ne kontentas pro la mond-disvastigo? Ĉu vi tamen ne fieras?

Foto Axel Beirinfante

Micke: Certe, certe jes. La plej granda fiero estas kiam iu venas al mi spontane kaj diras: "Ho, de via lasta kasedo estas iu kantajo kiu mi ŝategas!" Kiam mi rimarkas ke homoj ne nur aĉetas kaj aŭskultas la kasedojn ĉar estas esperanto, sed ja aŭskultas ĉar ili ŝatas la muzikon, tio estas plej granda plezuro kaj kontentigo.

Flo: Vi tamen bezonas tion por pli bone labori?

Micke: Sendube jes. Mi estas tia ke se mi rimarkas ke homoj ŝatas tion kion mi faras, tio estas plej granda instigo. Se male, estas plej granda mal-instigo.

Flo: Ŝajnas ke vi havas unu "difekton" - vian tro grandan postulemon en via muziko...

Micke: Nu, mi ne scias. Mi ĉiam volas fari plej bone. Kaj mi diras honeste ke kelkaj kantajoj de la tri unuaj kasedoj, se oni prilaborus ilin unu aŭ du horojn, estus dekooble pli bonaj. Sed ni simple ne havis tempon por refari ion kiu povus esti multe multe pli bona, kaj tio ĝenas min - kaj verŝajne ĝenos min dum mia tuta vivo. Kial ne doni ankoraŭ unu horon por korekti ion kiu ne estas bona? Do, se mi faras ion, mi volas ke ĝi estu almenaŭ taŭga, ke ĝi estu laŭ la originala ideo. Mi ne volas ke ĝi estu sufiĉe bona, ĝi devas esti bona. Se estas tre bona, tio estas eĉ pli bone. Sed almenaŭ bona.

Aliflanke, la unuan kasedon ni faris dum tre mallonga tempo, kaj preskaŭ ĉio estis farita je la unua klopodo. Sed tiam estis tre bona etoso en la studio...

Flo: Pri koncert-planoj...? Cu vi ne emas?

Micke: Emas, sed estas ĉiam, ĉiam diversaj problemoj.

Flo: Bertilo WENNERGREN, Martin WIESE, kaj Anders GORP - ĉu vi povas prezenti vin unu post la alia?

Bertilo: Do, mi estas Bertilo, la drumisto de la bando, ankaŭ kantas harmonian kanton, kaj ankaŭ lomete kunverkas la muzikon.

Martin: Kaj mi estas Martin, gitaristo, cefkantisto, kaj ankaŭ cefkomponisto kaj verkisto de miaj kantajoj.

Anders: Mi estas Anders. Mi nur basgitaras, sed lomete kunkantas.

Flo: Kiu estas la plej malnova en la grupo?

Bertilo: Mi kaj Martin estas jam dekomence en la grupo, sed la stariginto de la grupo, Börje LUND, ne plu estas.

Flo: Kiel kreigis Persone? Börje havis ideon, ĉu ne?

Bertilo: Jes. Mi kredas ke li havis stoketon da kantajoj, kaj antaŭ la unua KEF li havis la ideon formi rokbandon kiu povus prezenti sin en la unua KEF. La ideo dekomence estis fari nur unufono, sed poste ni pensis ke estis tiel bone, estis tiel bona etoso kiam ni ludis, ni amuziĝis tiel, ke ni decidis plu ludi. En tia jaro ni havis ankaŭ multe da etblecoj ludi en aliaj lokoj.

Flo: Sed estis ankaŭ la eksperimento en Amplifiki, ĉu ne?

Bertilo: Amplifiki ekzistis jam antaŭe, do iel gravis ke tio eblas. Kaj mi kaj Martin tiam estis en Amplifiki. Sed Persone kreigis tute aparte de Amplifiki - ne estis tiel ke ni iel burĝonigis el Amplifiki. Tio estis ideo de Börje, kaj nur hazarde ni jam tiam ludis esperanto-rokmuzikon en Amplifiki.

Flo: Cu vi havas ankoraŭ novaĵojn de Börje?

Martin: Lastfoje kiam mi parolis kun li, li diris ke li fakte reprenis la gitaron el la kelo aŭ la subtegmento... [Ridoj]... kaj denove diris: "Darnne, estas tamen amuze ludi!" Mi ne scias... Liaj planoj ne estas tiel progresintaj, sed mi tre ĝojas se li emus iam denove aperi sur scenejo aŭ surkasede kun siaj kantajoj.

Bertilo: Mi instigis lin fari tion kaj proponis ian kunlaboron de lia projekto. Ĉion mi subtenus. Ni vidos.

Flo: Kion vi celas tra viaj muziko kaj tekstoj?

Bertilo: Cu vi havas celon, Martin? [Ridoj]

Martin: Celon...? Mi pensas ke Jomart hieraŭ tre bone diris - mi pensas ke li povus paroli ankaŭ por mi kiam li diris ke liaj kantajoj estas iom tristaj, sed la vivo ne ĉiam estas ĝaja. Mi vidas plejofte simple pentri ien bildon de etoso. La tekstoj eĉe temas pri ĉiutagaj cerboj, majoj, kelkfoje ankaŭ lomete pri politiko. Estas bedaŭrinde ofte malfacile skribi pri politiko.

Flo: Kiel en esperanto? Vi verŝajne ofte ludas en neesperanto-grupoj...

Bertilo: Mi ne!

Anders: Mi ne!

Martin: Mi jes!

Anders: Nun mi ne. Mi studis du jarojn en alia urbo en Svedio, kaj nun mi revenis. Eble mi ludos kun alia grupo, sed nun ne.

Martin: Mi havas ankaŭ svedlingvan bandon. Estas ankaŭ muzikaj diferencoj. Kiel diri...?

Flo: Grandaj diferencoj...

Martin: Jes, estas grandaj diferencoj. Estas alia muzik-stilo. Ankaŭ ĉar ni estas triopo, tio kreas apartan sonbildon. Mia svedlingva grupo estas kvaropo...

Flo: Cu vi kantas en ĝi?

Martin: Jes, kaj ludas akustikajn instrumentojn, gitaron kaj mandolinon.

Flo: Bertilo, kial nur en Persone? Cu vi ne trovas alian bandon pro manko de tempo aŭ io tia, aŭ manko de sperto...

Bertilo: Mi neniam serĉis alian bandon. Fakte estas iom manko de tempo.

Anders: Ni ja ambaŭ diskutis formi ian hobibandon por ludi ŝatitajn kantajojn de la bandoj de la sepekaj jaroj en Svedio, la progresema muzikmovado en la sepekaj jaroj. Sed mi ne scias...

Bertilo: Nun mi povas dabi ĉar ni ĉiuj estas studentoj kaj tre okupitaj.

Flo: Kiel nomigas la bando en kiu vi ludas, Martin?

Martin: Same kiel mi, kun "band" poste: Martin Wiese Band.

Flo: Do, vi havas scenejan sperton ankaŭ en la sveda lingvo, ĉu ne? Cu vi povas klarigi kiu diferenco estas inter neesperanta kaj esperanta publikoj?

Martin: Mi pensas ke la diferenco estas ke en esperanto la tekstoj ĉiam pli gravas ol en aliaj lingvoj, ĉar esperanto

temas pri la lingvo mem, kaj la homoj pli aŭskultas kaj analizas la tekstojn. Sed iomete ankau havas la saman efikon kantante en la sveda por svedoj - kompare se oni kantas en la angla por svedoj, ekzemple: tiam la tekstoj tute ne gravas. Mi pensas ke la esperanta publiko estas ciam pli veka, pli interesita, generale.

Flo: Kaj la etosoj?

Martin: Plejofte estas bonega etoso....

Bertilo: Tio, laŭ mi, estas la granda diferenco. Antaŭe mi ludis multe en aliaj bandoj, sed tamen ludante bagitaron. Ludante antaŭ ni diru, normala publiko, ili simple postulas ke vi estu bona. Se vi ne estas bona, ili foriras. Sed esperantistoj venas ĉar ili satas esperanton, kaj estas esperanta rok-bando, io unika - ili ciam iel satas la aferon, pro ideologiaj motivoj, do ili estas ciam tre bonvola publiko, aŭ preskaŭ ciam.

Flo: Eble iom tro, ĉu?

Bertilo: Jes, iom tro.

Martin: Ili estas ankau ofte festemaj kiam ili venas al renkontigo. La sama etoso povas esti ankau en bonaj festoj en Svedio, kiam mi ludas kun la svedlingva bando - sed tio estas esceptokaze. Ludante en iu trinkejo ni tute ne povas krei tian etoson.

Flo: Vi produktis unuan kasedon antaŭ mi ne scias kiom da jaroj...?

Martin: Antaŭ sep jaroj...? Estis 86 aŭ 87....

Bertilo: Estis en 87. Estis... - ha, mi ne povas kalkuli.... [Ridas.]

Flo: Ne gravas. Dua kasedo aperis antaŭ du jaroj. Kaj tria kasedo?

Bertilo: Nu, ni esperas ke ĝi povos eble aperi venontjare, ĉu?

Martin: Jes. Ni havas sufiĉe da kantoj, sed sufiĉe da tempo kaj mono ni ne havas, bedaŭrinde. Almenaŭ ĝis nun.

Flo: Ĝis nun vi mem produktis viajn kasedojn. Ĉu estos same estonte?

Bertilo: Jes, fakte. Ne ekzistas findinda produktisto en la espe-

Martin kaj Anders

ranto-movado....

Flo: Tiel vi estas pli sendependaj kaj malpli ligitaj....

Bertilo: Jes, kompreneble.

Flo: Kie vi koncertis ĝis nun, krom en KEF?

Bertilo: KEF kreis Persone, do ni fakte ludis en ĉiuj KEF-oj. La grava afero estas ke per esperanto ni sukcesis ludi en multaj landoj. Ludante en la sveda aŭ en iu ajn alia lingvo, ni ludus nur en Stokholmo. Ne estas io speciala por diri: ni ludis antaŭ publiko en diversaj lokoj....

Flo: En kiuj gravaj arangoj?

Bertilo: En IJK plurfoje....

Martin: En IS....

Bertilo: En IS plurfoje. En kelkaj UK - en du: en Varsovio kaj en Bergeno. Sed UK ne estas loko por ni - estas tro malmultaj ĝejnuloj por ni. Estas fakte iom stulte.

Martin: Kaj ankau unu fojon en la Kultura Festivalo en Parizo.

Bertilo: Kaj kompreneble en la Urbo-Seminario en Berlino, eĉ dufoje. Sed estas ankau apartaj koncertoj aranĝitaj, ekzemple en Katalunio ni ludis - estis iom strange, sed.... [Ridoj.]

Flo: Ĉu vi havas sufiĉe da libera tempo por ludi pli ofte ol tio - ekzemple se ekstarigus turneo, ĉu tiam eblus al vi fari ion pli longan?

Martin: Estas malfacila demando, ĉar nun ni ĉiuj fakte plustudas, kaj havas tre malmulte da tempo, versajne....

Bertilo: Krom somere. Somere ni havas multajn eblecojn fari turneojn, se iu simple donos la eblecon.

Martin: Ekzistas ankau ferioj dum pasko, kristnasko, ktp., kaj

eble ni povos liberigi dum semajno, se estos bona ebleco. Almenaŭ ni nun havos pli da tempo provludi kiam Anders denove estos en Stokholmo. Tio estis la problemado da la pasintaj du jaroj, ke ofte por fari koncerton ni devis aranĝi sufiĉe longe antaŭe por povi provludi. Ekzemple, en Berlino ni povis provludi nur jam tie. Sed nun tio ebligas al ni pli rapide simple foriri kaj ludi, se ni kontinue povas provludi....

Flo: Vi havas eblecon labori en Pigo-Studio en Stokholmo, ĉu ne?

Martin: ... "Pigo-Studio".... [Ridas.] Jes, jes. Mi ĵus aŭdis ke ĝi ankoraŭ havas estontecon, post iom da krizo. Jes, estas bonege registri nian muzikon tie, ĉar ni povus tute trankvile labori. Estas tute bonega studio, cetere. Mi volas instigi al aliaj esperanto-muzikistoj veni tien por registri sian muzikon. Ankoraŭ malmultaj prezentis sin. Tio estas tute elstara ebleco kiun oni eluzu.

Flo: Versajne la nova kasedo estos surbendigita tie, ĉu ne?

Martin: Kompreneble. Tio estas senkosta por esperantistoj - kial ni pagu monon aliloke?

Flo: Sed ankau la kvalito estas....

Martin: Tute elstara, jes. Fakte, ni jam registris nian lastan kasedon en la sama studio, sed tiam ĝi ankoraŭ ne estis la Pigo-Studio. Kaj post tio, multaj aparatoj ŝanĝigis, multaj aferoj estis plibonigitaj. Jam tiam ni estis sufiĉe kontentaj, do nur povas esti multe pli bone nun.

Flo: Krom tio kasedo, kiu versajne aperos post unu jaro, kiujn aliajn planojn?

Martin: Etan turneon en Berlino estas planita. Ne estas decidite ekzakte kiam. Ĝi estos por ne-esperantistoj, en ordinara kluboj en Berlino....

Bertilo: Alia ebleco, kiun vi eble eĉ ankoraŭ ne scias, estas ke ni kontaktis la organizantojn de la venonta UK, kiu okazos en Seulo en Koreio. [Aprezas murmuron.] Se la sorto bone ridetos al ni, tio efektigos, kaj tio estos bonega. Estos la unua fojo fore ekster Eŭropo, tio estos mirinda. Do, eble venontjare en Koreio.

Bertilo

Foto Axel Belinfante

Ne atendita Amplifiki-a koncerto ...ĉu ne?

Amplifiki perdis Bobbi-n, sian basgitariston, kaj denove Micke penadas por trovi taŭgan anstataŭanton.

Tamen **Juhani** ĉe klavaroj kaj kanto fidelas; tre ĉarma tiu knabo kiu post kvarmonata lernado de esperanto komponis kaj kantis en Amplifiki!

Per Olle daŭre drumas en la bando ĉiam tiel efike, ekde la 3-a kasedo, *Festoj de Kristnask'*.

Por tiu surpriza koncerto en KEF-4, Anders GORP, basgitaristo de Persone, anstataŭis Bobbi-n.

Kvankam la publiko malmultis post la koncerto de Persone (kiu estis elĉerpiga), Amplifiki faris interesan koncerton. Estas ĉiam kortuŝe vidi la fingrojn de Micke danci sur la gitarokordo, karesante ilin kvazaŭ knabinon. Micke ludas kun siaj sentoj lasante emociajn rokblusajn notojn en niaj koroj.

Sed ĉi-foje ne nur li ensorĉis nin; Amplifiki havas nun ion pli

Juhani

kiu kaptas vin, tio estas la varma voĉo kaj klavarludo de **Juhani**.

Ni sentas ke Amplifiki akiris kvalitan nivelon kaj ke la artistoj Micke kaj **Juhani** alportas viglan vivanimon al la grupo. Tion tre forte ni sentas en la lasta albumo *Cu ne?* pri kiu oni ne multe aŭdas, kaj eĉ ni mem, en *Rok-gazet'* ne sufiĉe parolis pri ĝi. Tamen *Cu ne?* certe estas la pinto de la produkta-

joj de Amplifiki, la plej ellaborita kaj profesia, sed ne nur tio; la enhavo ĉarmegas la plej drastajn malamantojn de Amplifiki kaj remikigis ilin kun la grupo.

En tiu albumo tre bona ekvilibro estis trovita inter rokaj, instrumentaj, kaj popaj muzikpecoj; la rezulto estas bonega, sen enkaŭkuli ĉiujn malfacilaĵojn kiujn renkontis Micke por surpiedigi kaj funkciigi la studion (Pigo-studion) — fakte li estis la unua uzanto!

En *Cu ne?* pluraj pecoj elstarigas, ekz-e "Nokturno", kies fandigo kun la antaŭa instrumenta pinkfloydita etoso estas emociega, vi ne povos maltrafi kion mi celas aŭskultante ĝin. Sed ankaŭ "Vagabond'" montras ke Micke vere havas taŭgan voĉon, kaj kion vi pensas pri "Direndaj vortoj" kaj "Paco... kaj milit", jes ja! Tiu kasedo de Amplifiki meritas multe pli da atento ol ĝi havis ĝis nun. Mi tion vere sentis spektante la koncerton en KEF. Se oni pretas atenti, Amplifiki multon diras per sia muziko, sed mi ne certas ke ĉiuj tion komprenis.

Antaŭ la koncerto, Micke iom rakontis pri la travivaĵoj de la grupo; ĝi havas tre malnovan kaj longan historion. Imagu, ĝi estas la unua esperanto-rokbando!

Cetero, Micke parolis pri la venonta produktaĵo de Amplifiki kiu versajne aperos sur kompaktdisko kaj kasedo — temas pri antologio de la grupo de la komenco ĝis nun.

Tio pensigas al mi ke Micke volas turni pagon por eble komenci novan; espereble... ĉu ne?

Alternativa

Ragamufino

Repo

Punko

Hardkoro

Roko

ktp.

Ĉio ĉi en la buntega katalogo de
BONDAGE
49 rue Trousseau
F-75011 PARIS

K

R

I

T

I

K

e

a

i

i

Tohuvabohuo

(Kia bela malordo!)

•Recenzas Marcelo Redoulez

en ĝi ŝus aperis. Longe kovita, zorge prizorgita, la tria kompaktdisko de **Kajto** estas nun akirebla (ĉe **EUROKKA** kun via reabono, ekzemple!). Efektive, kvankam laŭ la frontbildo de la KD, foje prezentigas kelkaj malfacilaĵoj por ekflugigi kajton, trian fojon *Rok-gazet* anoncas novan produktaĵon de nia ŝatata frisa grupo. La kvar artistoj nun internacie famas pro siaj koncertoj okaze de tre diversaj esp-aranĝoj. Tamen tiu nova disko estas prezentinda, ĉar akirenda. Jen denove ekzemplo sekvinda por ĉiu esperantista artisto: grandkvalito!

Cento da personoj, inter il-jara kaj 78-jara, laboris por plene sukcesigi tiun *Tohuvabohuon*. Al la kvar voĉoj de ni konataj aldonigas sur kelkaj muzikaj la voĉoj de la virhoro *Wolvega's Mannenkoor*, de la muzika societo *De Woudklank Noordwolde* kaj de la markantgrupo *Liereliet*. Krome ankau audigas gastmuzikantoj, kiuj pliriĉigas la muzikensembelon per siaj kontrabasoj, trombonoj, drumoj, kaj per kut-instrumentoj.

La enhavo estas denove tre riĉa: dek naŭ titoloj! Kaj inter tiuj diversaj stiloj: muzikigitaj poemoj (inter kiuj elstaras ses de W. A. L. I. D.), kvazaŭŝlagroj, mar-kantoj, kaj kompreneble kanonoj! Langvoreca trankvilo sekvas dancigan viglecon.... Pli detale, jen la temoj de la kantoj (ĉetero, tradukitaj en dek lingvojn sur la libreto post la kantotekstoj):

"**Tohuvabohuo**": Ĉu temas pri mia domo, ĉu mia propra administrado, ĉio pravigas ke mi ne povas eskapi el tiu ĉetero tre bela vorto: **Tohuvabohuo**.

"**La velsipo Magdalena**": La vivo malfacilas sur la ŝipo *Magdalena*: bifeĉkon ĉe la matenmango, nur po tri virinojn ĉiunokte, kaj krome tri laborhorojn tage.... Jen sufiĉaj kialoj por ke la maristaro daŭre plendu!

"**Al birdoj**": Ho pluma paro, flugu for de tiu loko sen sago, kie homo estas en kago kiel kapita birdo.

Denove kanonoj

a. "Hobio-profesio": Ni tre ŝatas kanti kanonojn. Domage ke ili sonas malpli forte kaj ofte ol la kanonoj kiujn oni fabrikas.

b. "Kutime-kelkfoje": Kutime tiu kiu perfortas, rabas, aŭ sangoverŝas, estas persekutita kiel krimulo. Sed kelkfoje tiu kiu malobeeme rifuzas tion fari, estas enkarcerigita.

"**Rabista dormo**": Ho dormo! kial vi forrabas tiom el mia tempo? Pro vi, mi ne povas gisfunde enpenetri en komprenon de la vivo.

"**La muŝa milito**": Ekfunkciigante bomboĉenon, muŝo eksplodigas tutmondan militon. (Tiu kanto estas aparte spektinda sursceneje: ĉiustrofe malkovrigas parto de tre komika tolajo.)

"**Marista sorto**": La vivo de maristo malfacilas. Post ĉiuj mankoj dum vojaĝo, ĉiam restas la demando: kion oni retrovos revenante?

"**La granda kermeso**": Hazarde naskitaj de pasio, ni senzorge eniras la kirligon de la karuselo de nia ĵunago, ĝis fine la maŝino grincas. Kelkaj deziras rapidan morton, sed memorajo

pri la pasinta somero, aŭ florodoro, forgesigas al ili tiun nigran penson. Kaj iel ajn, ni plustaras en tiu granda kermeso: la vivo.

Europa-trilogio

1. "La parko": Eŭropo, kia vi estis antaŭ cent mil jaroj? Mi imagas grandan parkon, plena je multdiversaj estaĵoj. Inter tiuj la supermamulo, unika estaĵo kiu kapablis ekbruligi fajron.

2. "La domo": En la parko estas domo kie oni festas. La muziko allogas multajn homojn. Tamen malmultaj rajtas partopreni kiel invititoj. La aliaj restas ekstere kaj nur tra la malferrmitaj fenestroj aŭdas polonezon.

3. "La knabino": En la koridoro de la domo staras nigraraha knabino. Ŝi devas animi la sedon kun sia familio per kantoj kaj dancoj. Sed ŝi ne sukcesas, ŝi rigardas la festantojn kun miksitaj pensoj, ŝi ploras. Kaj tuj post la festokulmino ŝi retririgas kun sia familio sub ŝtuparo.

4. "Finalo": Eŭropo, kia vi estis post cent mil jaroj? Esperable belega parko kun multdiversaj estaĵoj malgraŭ la incidentoj de la pasintaj jaroj.

"**Dumnokta aviado**": Imagu, ke vi flugas en propra kajuto tra la spaco. Kia silento!

"**Vojaĝo suden**": Maristo diras al sia dulcineo ke li devas foriri, la voĉo vokas lin el sudo. Li volas tie komenci novan vivon, kaj li esperas tie trovi novan amon.

"**La kuriozulo**": Kiom bone estas ekridegi pro tiu kurioza estaĵo, kiun oni vidas fronte de si en misformiga speculo.

"**Tri stratoj**": Sur tri stratoj maristo ekkonas tri interesajn aspektojn de la tera vivo: amikino, trinkejo, kaj laboro. Tamen la marallogo restas pli forta.

"**Ni hisu la velojn**": La restado sur tero estis gojiga. Sed ekblovis bona vento: taŭga momento por forveli.

"**La plej bela vorto**": La ordo kaj la sistematiko en la vortaro plaĉas al mi. Tamen la plej bela vorto kiun mi trovis en ĝi, estas **Tohuvabohuo**!

Ne donu tro

•Recenzas Marcelo Redoulez

Jam en 1978 li prezentas sin kiel *Dangerous ulon*. En 1982 informas li: *Revenas mi*, kaj en 1985 li vojaĝigas nin de la bretona havenurbeto *Pont-Aven'* ĝis la pola ĉelurbo *Varsovi'*. De tiar tiu fusulo ne plu postlasis sonorajn spurojn registritajn.

Ni nun scias kial; ĉar lia nuna filozofio estas: *Ne donu tro*. Tamen Ĵak ja plu kantis, sed pro tiu longa abstinio for de la studioj nur nun estas eldonitaj kantoj kiujn li jam prezentis okaze de la 4-a Internacia Junulara Renkontiĝo de SAT-Junulfako en urbeto Créon (sudokcidenta Francio) en 1987!

De la lasta registraĵo la kantisto mem ne vere plibonigis. Vel Sed jen, kiom agas nun Oĉjo Ĵak? Hmmm, ne gravas. Ja, mi petolas.

Ĵak LE PUIL reportas per tiu kasedo la kabaret-etoson, kiu dstaras ĉirkaŭ lia gitaro kaj liaj elektitaj tekstoj. Kaj kiaj tekstoj! Jen iu kiu kantas por ion diri. La kunlaborado kun Georgo LAGRANGE kaj Joperto DANVY, kiel tradukintoj, daŭre bonefikas. Post Maxime LEFORESTIER, Pierre PERRET, Jean FERRAT, Gilles VIGNAULT, kaj Jacques BREL, jen ĉi-foje tradukoj de Guy BEART, Georges MOUSTAKI, Mouloudji, kaj Georges BRASSENS. Kia repertuaro! Kvazaŭ antologio de la francelingva kanzonaro. Kompreneble ankaŭ originalaj tekstoj de LE PUIL aldonigas al tiuj bonaj tradukoj.

La unua teksto "Jen tiuj" estas ĝuste tia simpatia prezo-kanto, dum kiu Ĵak ne povis eviti sian plumon vundi la anglingvan kantkomercon. Sekvas "La putorandio": grincina nigra humuro kantas pri viro kies edzino dronas en put. Felice li sin helpas... per kompatoj!

En "Ne donu tro", kvazaŭ televida ĵurnalo, sinsekvas rigardo al diversaj aktualigoj laŭ la strofoj. Tamen pli ol kutime, tiu rigardo estas akra koncerne la laikcon aŭ la religian fanatikecon, la liberecon kaj la emancipadon, la diverslokan militojn.... Ĝi ankaŭ atingas, sed tiam mokema, esperantistojn, kiel Guljon KAPA, Brian MOON, Andreon ALBON, kaj Jan KOSMALUKON (ĉu basibuzuko?).... Kelkaj klarigoj aldonitaj sub la tekstoj, helpas ĉiujn pli bone kompreni la plenan signifon de tiu longa teksto. Fine de la unua flanko venas kanto de LE PUIL.... tradukita de DANVY, "Forgesi" saĝnas tiu "longa plor" necesas "por konsciiga kor" en nia moderna mondo.

Laŭ la konsiloj de Flo, ni turnu la kasedon por aŭskulti la duan flankon. Komencegas tiam "Ne esperu pri re". Tiu nostalgia kanto revokas St-Germain-des-Prés, kiel parizan kvartalon, kie post la dua mondmilito renkontiĝis la ekzistencialista generacio en la literaturaj kafejoj.... Kaj jen "Ateist", dank' al Dio. Bela vigla ironio, kiu plie skizas portreton de Ĵak. Ĝi tute nature aldonigas al la jam longa listo de la engaĝigitaj kantoj de la "spertulo pri dibeco".

Klara MIKOLA kaj László GARAMVÖLGYI

Harmoni'

•Recenzas Ĵak Kobel

Kasedo kun originalaj kantoj kun tekstolibreto eldonita en 1992 de Klara MIKOLA kaj László GARAMVÖLGYI.

La gehungaroj kantas dolĉe. Ili akompanas sin per akustika gitaro kaj blofkaŭto. La etoso de tiu kasedo estas ĉiam melanĉolia ĉar temas pri soleco kaj tristeco. La kanto "Jen, mi nun ekiras" estas hungara popolkanto, la sekvanta, "Almozul!", ricevis premion en Belartaj Konkursoj en 1990.

Sopiro al amikeco estas ilia temo, du kantoj malŝatas la bruajn urbojn: "La urbeĝo" kaj "En la granda urbo" kie mankas amikoj; nur tiu lasta kanto iomete viglas.

Oni povus bedaŭri ke ĉiuj aliaj kantoj sonas tre simile, vari-eko mankas, ĉiam la sama ritmo, la sama rapideco, la sama etoso.

La lasta kanto de la kasedo nomigas "Ĉion bonan, amik'", kaj finigas per "... dankon por via rido, ĝis revido..." — sed kiu ridis?

Resume, tro mola estas la stilo, tro simpla la muziko, kaj foje ne kvalitas la surbendigo. *Harmoni'*, la titolo de tiu kasedo-albumo plaĉos nur al splenaj animoj.

Klara Mikola — László Garamvölgyi

harmoni'
originalaj kantoj

"Mi ne volas elitiĝi": persone mi posedas de ses jaroj videobendon kiu atestas ke tiu muzikigo de la poemo de Bertram POTs datumas de tempo kiam Kajo ankoraŭ eĉ ne ekternis esperanton.... Admirinde estas kiel poeto povas inspiri muzikistojn. Se Nanne KALMA, kiu ne konis la ekziston de tiu ĵaka versio, bele adaptis sufiĉe vigan ritmon, LE PUIL preferis la vaton de pli milda, mola, melanĉolia sento pro la forlaso de sia komforta lito.

Kun sia kapo de "Aliul", LE PUIL mem tradukis tiun tekston. Samaj povas esti la komentoj, kiel por "Ateist". Tiuj kiuj jam ĵus la aliajn kantojn, ne povos malsati tiun ĉi mediteranean trankvilon.

La kasedo finiĝas per teksto de Georges BRASSENS tradukita de Georges.... LAGRANGE, "Mortadi pro ide". Jen ĵara pripensigo: ni mortu pro ideo, jes ja, sed kun prudento, ĉar ĉu ni elektas la bonan? (Parenteze tiu kanto estas parto de espektaklo Vizito ĉe Oĉjo Georges prezentota de Esperanto-Gironde venintoj en Seto, naskigurbo de BRASSENS.)

La tuta estis registrita ĉe Georgo HANDZLIK en Pollando antaŭ unu jaro dank' al ĵuna pola muzikisto kiu mem ĉion aranĝis. Ĝi estas disvendota kontraŭ 80,00 FRE Mendu ĝin rekte ĉe Ĵak LE PUIL, kiu tamen ankoraŭ atendas la eldonon de la tekstaro kiu akompanas la kasedon. Vi ja ne bedaŭros — tiuj mendu ĝin!

Ĵak LE PUIL
Le Cocherat
F-18210 THAUMIERS
Tel. +33 48.61.81.98

•Recenzas Marcelo

Kiam oni ekaŭdas kanti Klaran MIKOLA kun László GARAMVÖLGYI, oni tiu trovas similecon kun Nataŝa GERLAH kaj Jomart AMZEJEV. La stilo, la tono, la temoj de la tekstoj kaj de la muziko memorigas pri la langvereco de la orientaj novaj trobadoroj nun bone konataj de la legantoj de *Rok-gazet'*.

Pro tiu facila komparo, al ĉiuj kiuj ŝatas aŭskulti Natasan kaj Jomarton, evidente plaĉos ankaŭ Klara kaj László! En ties unua kasedo "Harmoni'", tiu duopo prezentas tekstojn kaj muzikojn originale verkitaĵojn de László.

El inter la iel melanĉoliaj kvazaŭplendoj de la aŭtoranimo elstaras unu kanto. Tiu peco estas iom pri rokema, ĵazema, pli ĝoja ol la cetero de la kasedo. Permesu al mi konfesi ke ĝuste ja tiun ĉi mi preferas.

Ĝimini Muzik'

Ĝ

•Richard Favry (trad. Flo)

en nova diskeldonejo en Francio: Ĝimini Music, starigita de Gérard LHOMME, produktas kaj eldonas muzikajn interesajn, prefere kun jazaj kaj jazrokaj influoj.... Vi mem taksu: dise-mise kaj senorde jen Didier MALHERBE, Hugh HOPPER, Elton DEAN, Pup PYLE (ĉiuj eksmembroj de Soft Machine aŭ Gong), sed ankaŭ jazaj muzikistoj kiaj Yochko SEFFER, François MECHALI, kaj François COURTIER.... Gravuloj, ĉu ne? La tri lastaj albumoj aperis antaŭ nelonge.

KD album-referenco GM 1002

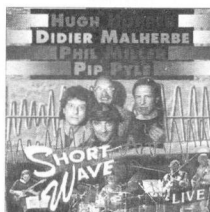
Lydia Domancich: *Memoires (Memoroj)*, kun Lydia DOMANCICH (piano kaj sinteziloj), Yvon GUILLARD (trumpeto kaj buglo), kaj Pierre MARCAULT (perkutinstrumentoj). Tiuj ĉi tri muzikistoj aŭdis al ni verkon kiu samtempe estas ŝveba kaj tre ritma: unuvorte, sensama. Lydia DOMANCICH scias krei per sinteziloj ravajn etosojn; ŝi certe multe aŭskultis kaj ludis Debussy-ajojn per piano ĉar ŝi fajnece laboras. Yvon GUILLARD alportas varman kaj teneran tusadon, kaj Pierre MARCAULT vestas tiun muzikon per ritmoj el la tuta mondo; bel-ega miksaĵo en tiu albumo.

GIMINI MUSIC
EDITIONS-PRODUCTIONS

KD album-referenco GM 1004

Sophia Domancich Trio: *Rêve de singe (Simi-ŝongo)*, kun Sophia DOMANCICH (piano), Paul ROGERS (5-korda basgitaro), kaj Tony LEVIN (drumo). La triopo prezentas muzikon pli aŭsteran, malpli alireblan ĉe unua aŭskultado; tamen estas tiuj ĉi muzikistoj kiuj rezervas plej surprizajn malkovrojn kaj felicon. Jen bongega pianistino kiu scipovas samtempe esti dolca kaj libere haosa kun inventemo vigleopluna, des pli ke la ritmiko subtenas kaj antaŭenpusas sin kompletece.

KD album-referenco GM 1003

Short Wave: *Live (Vive)*, kun Hugh HOPPER (basgitaro), Didier MALHERBE (saksofono kaj fluto), Phil MILLER (gitaro kaj gitarintezilo), kaj Pip PYLE (drumo). Kiel diras Pip PYLE en la prezenta teksto de tiu albumo, Short Wave estas la frukto de feliĉa akcidento: hazarda renkontigo inter kvar muzikistoj, ĉiuj multospertintoj de progresiva muziko (jazrok-tendenco). Surbendigita sursceneje, la muziko bonege disvolvigas en sia jazroka ritmiko; ni sentas ke la kvar kunuloj plezurigas sin..., kvankam Didier MALHERBE ĉiam tiom serioze preterflugas la grupon.

Ĝimini Music perkoresponde disvendas la referencojn de sia katalogo (ĝi enhavas nur KD-diskojn). Por eventualaj mendoj kaj por ricevi la katalogon, skribu al:

Ĝimini Music
42 rue de la Republique
F-94430 CHENNEVIERES sur Marne
Francio
Tel: +33 (1) 45.76.13.72
Faks: +33 (1) 45.76.72.28

aktivas bretone

DISK

•Raportas Flo

Jen juna kaj nova diskeldonejo kiu kreiĝis en junio 1992. Respondeas pri ĝi Vincent PRIOU (direktoro) kaj Patricia TEGLIA (respondeculino pri disvolvigo). Lola Label estis starigita de la asocio Trempolino, kiu agadas en la rokscenejo de Bretonio ĉirkaŭ la urbo de Nantes (Naoned en la bretona lingvo). Ĝia celo estas produkti novajn artistojn precipe el Bretonio (ekstrem-okcidenta parto de Francio). Lola Label estas distribuita de Polygram Distribution.

Ĝia unua produktado estas kasedo *Royal de Luxe* kun eltirado de "Cargo 92". Temas pri grandioza spektaklo de tute avangarda stratteatrotrupo kies nomo estas *Royal de Luxe* (Rega Lukso).

Royal de Luxe akiris kargo-sipo por produkti en ĝi sian spektaklon *La véritable Histoire de France* (La vera historio de Francio) kaj aliajn spektaklojn far aliaj artistoj. En la kargo-sipo ili restarigis malnovan straton de Nantes kun magazenoj kiuj vendadas lokajn produktaĵojn, trinkejo, ktp. Kiam ĉio estis preta, la kargo-sipo forveturis al Sud-Ameriko kun la tutaj spektakloj; entute pli ol cent artistoj kaj kunlaboratoj partoprenis tiun turneon, inter ili estis la *Mano Negra*.

Spektaklo okazis en havenoj de diversaj urboj de Centra kaj Suda Ameriko. *Royal de Luxe* estas giganta kaj fascina spektaklo, oni ne povas klarigi ĝin, oni spektas ĝin senvorte, ĝi estas teatra rok-evento eksploda muzika kaj metal-arkitektura; la tuto fantaste genia!

Lola Label aperigis albumon de Taŭfa (kabila roko) antaŭ fino de 93, kaj albumon de Chats Maigres (Maldikaj Katoj), popkazona duopo, en januaro 94.

Decembre 1992, Lola Label produktis KD-albumon de la rokbando E.V. kies titolo estas *Distruj*. E.V. estas ege originala kaj interesa rokbando kiu konsistas el du bretonoj kaj du finnoj (suomoj). La bretona lingvo estas kelt-devena kaj minoritatigita lingvo kiel la okcitana, kataluna, eŭska, franca, ktp. en Francio. Tiuj lingvoj estis kaj estas subpremataj kaj minacataj je malapero en Francio pro la lingva politiko de la sinsekvaj francaj registaroj. La muziko de E.V. estas, ni diru, netipa roko el keltaj nuancoj kun tekstoj, ĉu bretonaj, ĉu finnaj, ĉu francaj, kiuj alportas ion fresan kaj maran – ĝi estas speco de vigla etno-pop-roko kelta. Jari basgitaras kaj kantas, Gweltaz gitaras, bombardas, kaj kantas, Fakir klavaras, akordionas, kaj kantas, kaj Harri drumas kaj kantas.

Mi petis al ili la signifon de "E.V.": Gweltaz respondis ke "Etre Vrodael" signifas "Esti Internacia", kaj Harri diris "Esperanto Vivanta".

Ili elektis kanti bretone, finne, kaj france ĉar tiuj lingvoj estas iliaj gepatraj lingvoj. Pere de tiu sinteno ili volas montri ke la angla ne estas la nura rok-lingvo, kaj ke ankaŭ aliaj tre taŭgas. Ili volas konatigi lingvojn kaj kulturojn ignoritajn kaj nekonatajn. De la komenco, E.V. starigis la asocion Gwenn Kivi (Blanka Stono), breton-finna kunligita vorto. Per tiu asocio ili eldonas fangazeton *A la conquête du monde* (Al

E.V.

Foto Claude Servat

Foto Phil Journe

Les Chats Maigres

mondkonkero) kaj produktis la unuan kvartitolan diskon kaj kasedon *Shamaani* en 1989, la 2-an kase don 6 oktobro 1990 en Nantes/Naoned. Gwenn Kivi ankaŭ organizas koncertojn en la regiono kaj turneojn por E.V. (iom kiel faras *Rok-Reto kaj Regionoj por Tutti Tutti*). En junio 92, Gwenn Kivi kaj Lola Label kunproduktis la albumon *Distruj*. Tiu KD-albumo enhavas diverslingvajn titolojn. Ses bretonajn: "Mab al loar", "Ar falc' Hon", "Kan bale an A.R.B.", "Lavar din", "Ar gwener" ("E gwer"), kaj "Bet on bet". Tri finnaj: "Yksinäinen", "Hakaniemi", kaj "Joku muu". Tri francajn: "Marins perdus", "Elle pleure", kaj "Eternellement". Kaj du keltajn instrumentaĵojn: "Cymru" kaj "Keltia".

E.V. multege koncertis, interalie faris turneojn en Francio, Kimrio, Nederlando, Finnlando, kaj Belgio.

Plurfoje ili ludis en la Inter-Kelta Festivalo de Lorient (Bretonio). Al demando ĉu E.V. pretus iam kanti en esperanto, ili respondas ke ili intensive deziras verki kaj kanti en siaj gepatraj lingvoj, tio estas iliaj radikoj. espo ankoraŭ ne enradikigis en ili. Dumtempe, nepre malkovru ilian rokmuzykon plenan je spuroj de ankoraŭ neformasintaj kultur-radikoj.

Por fini, jen mesaĝo de:

Gweltaz: "Dalc' hit ma t war ho tachenn met arab at ankounac' haat yezh ar vro memestra. Kenavo." ("Restu bone en via kampo [t.e. esperanto], sed tamen ne forgesu la lingvon de via lando. Ĝis revido.")

Jari: "Mä minä olen hyvä poika ja niin yksinäinen, haluaisin tavata kauniin tytön ja mennä naimisiin ja haluaisin lapsia myös. Terveisiä lukijoille." ("Mi estas bona knabo kaj tiel, tiel soleca, mi volus renkonti belan knabinon kaj edziĝi kaj ankaŭ mi volus infanino. Saluton al legantoj".)

Kontaktu ilin ĉe:
GWENN KIVI
7 rue Jules Ferry
F-44300 NANTES
Francio
Tel: +33 40.52.36.69

Por mendi produktaĵojn:
LOLA LABEL
51 boulevard de l'Égalité
F-44100 NANTES
Francio
Tel: +33 40.43.10.11
Faks: +33 40.43.51.88

Elektronika muzajho

LABIRINTA IRVOJA TRASERĈADO

E

*Kompletis Flotreal

En julio '93, Albert STEPIAN (Stefano de Libera Eŝp Asocio) el Duisdorf sendis al mia redakcio fulman informon: "Aĉata ĉirkaŭ du monatoj telefonovoks min ulo kiu petis ĉu estus eble traduki vortojn pri elektra muziko de la germana al esperanto. Mi jesis kaj tuj poste li vizitis min. Li klarigis ke muzikgrupo ludante elektran muzikon intencas ŝanĝi la eksplicion kaj ĝi estis la lingvo de amikeco, popolinterkompentigo, ktp. La grupo olonons albanon sub titolo Esperanto, kaj la nomo de la bando estas Elektrik Muzik ('Elektrik Muziko'). Ili jam aĉetis grandan kvanton da espovortaroj, kaj ili ekspedias ĉazemplerojn al diversaj interesuloj pri elektra muziko en Germanio. Mi tradukis spe- cialajn vortojn kaj dispagas tekston el la ger- mana en espovojn...."

De tiam, Stefano ne plu havis novaĵojn.

Kelkajn monatojn poste mi trovis artikolon en la germana en *GfJ-Gazeto* de Konrad GRA-MELSPACHER: tio vere mirigis min. Konrad en tiu artikolo akte kaj sendubige kritikis novan KID-on Esperanto de grupo Elektrik Muzik. Tuj mi havis la senton ke temas pri la sama bando kaj ke la ekspedoj al al ĉar mi ne havis rektan informon. Tuj mi telefonovokis Stefano en Duisdorf: li es ne scitis pri la apero de la KID-albumo. Li donis al mi kontakton, sed xam, ĝi ne plu validis.

Ni direktigis al GfJ (Germana Espov-janu- lar) kaj Thomas PSYCH respondis: "Mi ne havas adreŝon de Elektrik Muzik, mi do propo- nus al vi rakte kontakti kun Konrad en Freiburgi. Kiu verkis tre sukan kaj belstilan, kvinkani- resume sufiĉe disvitan recenzojn germanling- vov. Kiu aperis en *GfJ-Gazeto*. La tuta muzika projekto laŭ mi ne indas neptre tro da atento."

Tiu respondo instigis min pluri en mia enketi- mistera.

Sukcese ni trafis Konradon tra Ursula NIE- SERT, la kanordiganto de la (frabjuraj) espovgrupo. Konrad diris ke li ne havas pli da informoj ol kiujn li prezentis en sia recenzo, ke li ne rilatiĝis kun la grupo, kaj ke li ne kompe- tentas pri tia muziko. Kion finfine li tute ne scias. Tamen li sugestis ke ni kontakti la Eŝpo-Centron en Paderborn kiu helpis la muzik-grupon.

Hermann BEHRMANN, la vicprezidanto de la Eŝpo-Centro, havis honestan kontakton kun la bando Li klarigis: "La Germana Elektrik Muzik Productions, Germana havis la originalideon ideon aldoni al sia nova lastera disko (KID) Espe- ranto malgranda vortaron esperanto-germa- nan. Kion oni aparte presigis (estante dek mil). La diskokovroilo kaj la vortarkovroilo aspektas same. La vortaro ne estas aparte vendata, sed ĉiutage simple aldonita al la KID Fakto, nur unu- tiulo de la ok muzikaj portas la titolon "Espe- ranto". Ili ĝi aperas trisetlejo la anglilingve prononcadoj vortoj "Esperanto" - *Labirinta Lar- gage*, surdue malklare prononcataj kaj prekan- ne kompreneblaj. Tamen bela ideal kaj ĉar la vortaro en Germanio, interuloj ĉiukaze tro- Paderborn (Germanio), interuloj ĉiukaze tro-

vas kontaktadescion."

Finfine post traserĉado en tiu nekroblela kompleksa labirinto espov, mi sukcesis havi pernan kontaktdirecion:

Elektrik Muzik Productions Germany
Streckkomputrad 10
D-40497 Duisdorf/DU
Tel: +49 (211) 44 29 46
Fax: +49 (211) 44 24 16

Post transiro de tiuj datumaj malkaŝiloj ni havis danan babiladon. Ĉu vi konas la lingvan bar- bon? Ho, estis tiu! Kompreneble, ni per la la internacian lingvon, sed bedaŭrinde nek la per- manan, nek la anglan. Ho, por organizi! Ĉu EŬROKNA ne estas veritate, sed estas vici- kaze, ni ne povis rakte paroli kun Elektrik Muzik. Ahu, vi min kompentis, ne parolas espov- ni deziis trovi ieran personon (bezono de la labara Siereno-fabliko) kaj tra li ni sukcesis komuniki kun Elektrik Muzik. Ni aĉetis preskan mona- tun ardeŝoj ricevi nur parton de la materialo petita! Ni germana amiko Karl HINZ, deziis

realvoki lin ĉiutage por ke li detingis sendi ĝin.

Uff! Finfine nun al provas prezenti al vi tiun misteran bazon kaj muzikon.

Elektrik Muzik, signifita novan, kura- gan ekspiron en la vivo de da muzikistoj, amikoj de dek kvin jaroj, nun fine kapte- taj la oportunan usonuloj tange Karla- boori, kaj BARTOS estis gislanda partu de Kraftwerk ekde ĝia novaĵa Aludoban en 1975 kaj Trans Europe Express en 1977 ĝis ĝia The Mix en 1991. Kraftwerk estis avangarda elektronika muzikgrupo ger- mana de la 70-aj kaj 80-aj jaroj. Ili lan- ega grupo malfermis novan vojon kiam prunta amaso da grupoj: tuj naŝigis la elektronika muziko kio tendence pli- komia estis tekno muziko.

Lehar MANTLETTER faris tri albu- mogn kaj la komia tendence duopo Rhettspeid.

Per Elektrik Muzik, tiu ĉi duopo libe-

rigas de sia pasinteco, kun celo frese modli sian propran elektro-muzikan sonon. Ilia debuta albumo, *Esperanto*, prezentas kompleksan sekcon de la medio-obsedita pop-kulturo kiu enfermas tion kio laŭ ili estas la hodiaŭa inform-socio. Ĝi malkovras ankaŭ ke la duopo verkiĝis aron da puraj elektro-popaj melodioj kiuj neentendite penetras la kapon de la aŭskultanto kaj absolute rifuzas foriri. La komplikita simplaĵo de pecoj kiaj la vezikeca unua "TV", la sensema, insistema "Kissing the Machine" ("Kisi la maŝinon") kiam kantas kiel gasto Andy McCUSKY, kaj la pumpada kaj pistada "Crosstalk" ("Transparoli"), memorigas pri multaj muzikaj momentoj, sed devenas de neniuj.

"Ni estas denove komencantoj," priskribas Lothar ilian lokon kaj deirpunkton. "Ni ne estas flanka projekto aŭ disfluaĵo de io alia." Ili nek, laŭ Karl, senespece provas esti modernaj, nek klopodas modeli sin laŭ la tekno-muziko je kiu Kraftwerk estis tiel grava influo. "Kompreneble, ĉiu estas parto de tio kio estas farata, sed unuvice oni devas esti parto de sia propra vivo, kaj devas mem decidi. Ni provas fari nian muzikon laŭ nia propra maniero."

La albumo *Esperanto* kiel koncepto evoluis nature kun la muziko, kaj dumtempe farigis pli kaj pli alloga al la duopo. "Kiam ni komencis la diskon, ni pensis fari ĝin kiel biografion," diras Karl. "La unua kantaĵo estis 'Showbusiness' ('Spektaklo-industrio'), kiu estas efektive pripenso pri tio kion ni faras kaj pri kie ni nun situas. La posta kantaĵo estis 'TV' - verŝajne ĉar ni tiom spektis dum ni surbendigis! Kiam ni ekkomencis 'Informo' -on, la temo klarigadiĝis."

Se muziko de ĉiam estas internacia lingvo, kaj de ĉiam bezono pri espero nature esprimigas pere de muziko, do la ideoj de *Esperanto* povas esti sekunda fonto de inspiro. Finfine tamen, ĝi estas koncepto el kiu la aŭskultanto povas preni laŭplacemulton aŭ malmulton. Ne estas ununura, fiksa vojo al Elektrik Music. "Ju pli vi aŭskultas muzikon kaj ju pli vi implikigas en ĝin, des pli vi povas akiri el ĝi," diras Karl. "Precipe, ni volas ke nia muziko estu elektra." Laŭ PTV, elektrik havas ankaŭ figuran sencem: "ekscitegi, morale skuegi", kaj tios plenumas ilia muziko. La esperanta nomo de la grupo povas esti *Elektra Muziko*, kun du k'oj, por konservi la originalecon de la ortografio.

La albumon eldonis EW (East-West) en Germanio kaj ĝi troveblas en ĉiu granda diskenlejo (Gismenoj ĉi tie en Eŭropo). La muzikspektro de la 8 titoloj prezentas elektro-popajn melodiojn ĝis tekno-ritmajn muzikaĵojn. Neniu el tiuj titoloj estas en espo, sed en la titolo "Esperanto", post refoja aŭskultado distingeblas tra sintezaj voĉoj: "Esperanto = muziko estas lingvo" (aŭ io tia) kaj espo-vokaloj.

La instrumentoj estas muzikmaŝinoj elektronikaj (sinteziloj, sekvenciloj, ktp.), kaj la kantvoĉoj estas jen sintezaj, jen homaj, kaj jen ambaŭ.

Karl Bartos kaj Lothar Manteuffel daŭrigas sian karakterizan tradicion per tiu KD. *Elektra Muziko* transigas ĝin en la nuntempo kaj donas impulsos por la elektronika muziko de la estonteco.

En la kampo de tiu muzikstilo, *Elektra Muziko* finfine restas relative popa; aliaj grupoj havas tendencojn multe pli tekno-trancaj, acidaĵ, kaj eĉ dommuzikaj ("House"). Ĉiuj ĝi muzik-artefaritaĵoj far maŝinoj kaj robotoj kondukadas movan eraon jarcentfinan; tamen ĝi estas ke esperanto estas ankoraŭ pli avangarda, ĉar ĝi kirlomiksas ĝis kunfandigo pli kaj pli tre malsamajn kulturojn homajn, muzikajn, kaj vivstilojn.

Tutti Futti

•Kompilis Herman DECEUNINCK kaj Flo Tutti Futti, miksaĵo de la itala vorto *tutti* ("ĉiuj") kaj de la francaika (luksemburga) vorto *futti* ("fuita"), estas la sola franca rokbanda kiu kantas en la francaika, lingvo de la franĵoj, (Klevis kaj Karolo Granda), kiu hodiaŭ ankoraŭ estas parolata de cent miloj da homoj en la koro de Eŭropo (Mozelo, Luksemburgo, Sarlando, Rejn-

lando-Palatinato, kaj en parteto de Belgio).

La grupo volas per *Trans-Eurock Express* (ilia lasta KD-albumo) inviti la aŭskultantojn al rokmuzika ekskurso tra kontraŭrasisma, multlingva kaj translima Eŭropo en lingvoj franca, francaika, itala, araba, kaj angla. Sed krome, dum viva koncerto Tutti Futti kantas en greka, kimra, ĉeska, germana, bretona: oficialaj lingvoj, minoritataj aŭ nekonataj lingvoj, lingvoj de migradoj, kaj tre baldaŭ en esperanto. Ĉiuj esprimigas per roko.

Tutti Futti naskiĝis en 1985 kaj en la sama jaro ekkoncertis. Ĝi partoprenis muzikkonkursojn, koncertojn, kaj turneojn en Francio, Germanio, Bretonio, Kimrio, ktp.; aŭdeblis sur radio (i.a. Radio Libertaire / Liberecana Radio en Parizo, al kiu estas ligita ankaŭ Radio Esperanto, SWF, RTL, ARA, RFM, BBC, ktp.); kaj videblis en televidprogramoj (i.a. Arte, FR3, Saarland Rundfunk, ARD, S4C, ktp. Haveblas flak-filmoj, demo-kasedo, afiŝoj, kaj gazetardosiero por interesitaj organizantoj de muzikfestivaloj kaj koncertoj.

Jo NOUSSE, la kapulo de la bando, estas muzikisto, kantisto, kaj francaika poeto. Li klarigas la

Tutti Tutti

3 R-oj

klopodojn de Tutti Tutti: "Fari rokmuzikon en mia regiono estas kontraŭstara ago, des pli ke ni kantas *platt-e* (francika lingvo en la franca parto), sed la koncepto de la bando situas multe pli transe. Defendi la francikan lingvon (*platt-an*, por ni) estas ankaŭ (kaj cefe) defendi la aliajn lingvojn kaj kulturojn. *Trans-Eŭrok-Ekspres'*, nia aktuala spektaklo, desegnas rok-itineron en deko da lingvoj (kaj baldaŭ esperanto). Ni priŝafas sovionismon kaj folkloron. Kiam ni koncertas en Germanio, Luksemburgo, aŭ aliloke, ĉiam la mesaĝo samas: *Interkultureco kaj Kontraŭrasismo*. Tio ne estas leviganta pugno sed malfermita mano etendita!"

Aŭskultante la KD-albumon *Trans-Eurock Express*, tion oni sentas ekde la unua titolo "Mous-saawat" ("Egaleco"), en kiu mediteranea araba rok-ritmo enpuŝas de la komenco kaj la araba kanto bellege finkolorigas la temon. Tri francikaj titoloj, "Hexon", "Schënne-ren", kaj "D'liineren" alportas per la kanto viglan kaj ribeleman rok-etonon al la albumo. "Trans-Eurock Express", la sepa muzikpeco, estas en la franca same kiel tri aliaj, kaj estas unu el la plej elstaraj. "Scottish puzzle" estas balado en la antikva historio de la lando en la angla, kaj "Uomini neri" estas subterigo kun nigraj homoj de la minejoj en la itala. Tiu lasta kanto povas doni ideon pri kiel la kantisto certe sukcese kantas esperante (ĉe se papage).

Muzike tiu albumo estas sukcesa, oni sentas miksigon de kulturoj.

Akustika gitarra, perkutinstrumentoj, blovinstrumentoj, kaj klavaroj kolorigas tre metalrokecajn gitarojn per dolĉaj etnaj kaj jazaj

nuancoj. Kaj kiu voĉo – jen kantisto!

Emocian, viglan, kaj mirigan rezulton sukcesis produkti Réseau Rock & Regions (3 R-oj) kaj Tutti Tutti kun:

- Jo NOUSSE: kanto, horoj kaj akustika gitaro (12 K-a.)
 - Pat BEN BACHIR: gitaroj kaj horoj
 - Bob BAUER: basgitaro
 - Dan HAUGOGNE: drumo, perkutinstrumentoj kaj horoj
- Por la surbendigo de la KD-albumo estis invititaj:
- Herve MANGIN: tenora kaj soprana saksofonoj
 - Gamin KONARA: perkutinstrumentoj
 - Patrick RIGOLLET: klavaroj

"Mam CD Trans-Eurock Express fildert Tutti Tutti een antirassisteĉ, an iwegrenzelech Europa." (francike)

("Per la KD Trans-Eŭrok-Ekspres', Tutti Tutti invitas vin sur la vojoj de kontraŭrasisma, plurlingva, kaj translandlima Eŭropo.")

Diskaro de Tutti Tutti

- Maksidisketo *Reebou/ Arc-en-ciel* (kunprod. Apero/ Tutti. 1987)
- Titolo sur kompil. "Tontexte/ Textone" (kunprod. EMI/SR. 1989)
- Titolo sur kompilaĵo "Lorraine d'en Fer" (Prod. AMPER. 1991)
- Titolo sur kompilaĵo "Musek oŭni grenzen" (prod. Schnoog. 1992)
- KD *Trans-Eurock Express* (prod. SR. 1993).

Trans-Eurock Express haveblas kontraŭ 115 FRF / 690 FRB / 34 DEM ĉe Rok-Reto kaj Regionoj).

Rok-Reto kaj Regionoj

(3 R-oj) helpis kaj produktis la KD de Tutti Tutti, iom kiel Gwenn Kivi por E.V. (vidu artikolon pg. 27).

Réseau Rock & Regions fondigis por disvolvi rokmuzikon en minoritataj lingvoj, kaj celas diskonigi informojn pri tia roko kantata en regionaj kun dominataj, minacataj, aŭ malpli-uzataj lingvoj por tiel krei ekkonciigon pri tiu problemeco ĉe la junularo.

Rok-Reto kaj Regionoj organizas koncertojn, turneojn, kaj intersangojn de rokbandoj kiuj kantas en malpli-uzataj lingvoj.

Tiu reto distribuas informmaterialon, por tiaj bandoj kaj kuragigas aliajn kanti en siaj lokaj lingvoj. La reto volas stimuli kaj instigi interesitajn muzikgrupojn, lingvomovadojn, kaj eldonejojn kontakti kun ĝi cele al eventuala estonta kunlaboro.

Espo-muzikgrupoj: nepre priprenu kunagadon en tiu nobla sed malfacila vojo por konservi kaj plikreskigi la endangerigitan multlingvan muzikkulturan heredaĵon en Eŭropo, kaj pere de espo-rokgrupoj eble ankaŭ en la mondo.

Cetere je la fino de 1994 tiu asocio preparas adresaron de rokgrupoj kiuj kantas en malpli-disvastigitaj kaj minoritataj lingvoj; se via grupo aŭ se vi mem konas tiajn rokbandojn, informu ilin por ke ili rilatigu kun eble plej baldaŭ kun Rok-Reto kaj Regionoj.

La 15-an de januaro 94, la reto organizis sian 3-an festivalon Réseau Rock & Regions kun E.V. el Naoned/Nantes (bretona/finna), Mitili FLK el Udine (friula), kaj Tutti Tutti el Deinowen/Thionville (francika/plur-lingva).

Por pliaj informoj nepre kontakti Rok-Reto kaj Regionoj:

Réseau Rock & Regions
17 rue de la Perdrix
F-57100 THIONVILLE
Francio
Tel: +33 82.54.43.95

Dan, Bob, Pat kaj Jo

Pixamandúrries

•Raportas Flo

Nikolas GIL, unu el niaj aktivaj kunlaborantoj el León (Hispanio) sendis informojn pri espo-rokmuziko, EUROKKA, *Rok-gazet'*, kaj *Vinilkosmo* al diversaj hispanaj rokgazetoj kaj fanzinoj. Tio tre utilis, sukceso-efektivigis kiam kataluna anarok-punk-rokbando kontaktis lin por havi pliajn informojn kaj por eklerni espon.

Pixamandúrries (Pisamandurjes) estas ĝi. La bando eldonis antaŭ nelonge kasedan albumon ĉe **Masterdisk Productions S.A.** Tiu kasedo, kies titolo estas *L'any dels gossos* (*La jaro de la hundoj*), enhavas 12 titolojn, kaj inter ili troviĝas du espo-kantoj, po unu ambaŭflanke. La aliaj kantoj estas en la kataluna, hispana, kaj unu en la araba.

“Mi bezonas revin”, la titolo de la A-flanko, filozofi-plenas tiel ĉi:

*“La revoj mortas, la ideoj persistas.
Tamen, mi bezonas revin
revi por vivi
vivi por revin”.*

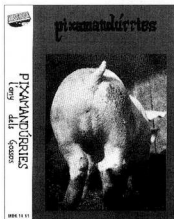
“1492-1992: La historio de la murdoj”, la titolo de la dua flanko, resumas jarcentojn de amerika historio: “*Dio, patrujo, kaj rego = Mortigo, mortigo, kaj mortigo; konkero kaj sango...*”

Ankaŭ la aliaj tekstoj havas tre tiklajn sociajn temojn kaj ĉe kontraŭpolitikajn, kun vere liberecana sinteno. Bedaŭrinde ke ili kompreneblas nur de la katalunoj kaj hispanoj.

Muzikstile, la albumo estas malfacile difinebla, sed la ĝenerala etoso estas punk-roka kun mediteranea koloro; tamen ĝi restas propra stilo, rokmuzike kohera.

Teknike, la produktado de tiu albumo estas iom nesufiĉa pro versajne monmanko, la registrado ne estis sufiĉe prilaborita en la studio same kiel la miksado, kiuj lasas la tuton en iom ebena sono kaj ne sufiĉe reliefigas la voĉojn, kiuj malfacile kompreneblas sen legi la tekstojn. Tamen la rezulto estas pli bona ol kelkaj espo-produktaĵoj kiuj vendigas ankoraŭ hodiaŭ.

Joan estas la gitaristo-kantisto. Kvankam li lernas espon nur de kelkaj monatoj, li

mem verkis la tekstojn. Bedaŭrinde li ne havis konsilojn pri espo-prononcado, pro tio li misprononis kaj misakcentis plurajn vortojn, sed tio ne forprenas la kompreneblecon de la tekstoj. Certe la venontaj espo-kantoj estos perfektaj. Ĉiukaze, gratulojn por tiuj du unuaj!

Joan eklernis espon, ĉar li emis kanti en ĝi: saĝas al li ke tiu lingvo estas bonega ideo por komuniki en la mondo sen limoj.

Pixamandúrries koncertis interalie dum la UK en Valencio margene en aparta rondeto rok-alternativa, sed pri tio scias nur kelkaj junaj iniciitaj epistoj.

En 1991 **Pixamandúrries** aperigis diskon kies titolo estas *Quina vida* (*Kia vivo*) ĉe **Picap Produccions**, kaj jam de nun la bando laboras kaj penas por pretigi novajn espo-titolojn por venonta albumo.

La albumo *L'any dels gossos* haveblas ĉe **Vinilkosmo** laŭ referenco VKK20.

Cetere, ili ĵus eldonis to-ĉemizegon kun la vortoj “*Dio, patrujo, kaj rego*” en espo, kaj la teksto de tiu kanto dorsflanke.

Helpo, subteno kaj ĉio alia sendindas al:

Pixamandúrries
p/a Joan ARTIGAS ALSINA
Carrer Casavells 53
E-17121 CORÇA-Girona
Katalunio / Hispanio
Tel: +34 (72) 63.02.56

Pixamandúrries: Joan ĉe gitaro/kanto

E

S

P

R

O

K

-

b

a

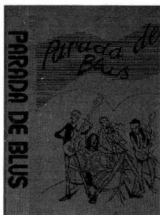
a

d

a

f

Aŭtobluso el Eŭskio

P

or mi, iri al KEF-4 en Danio ebligis al mi ankaŭ

malokovi hazarde blus-rokbandon el Eŭskio. Mi tion ne malokovrintus hazarde se la komunikado pli bone funkciis (eĉ en Espio!) ĉar niaj karaj eŭskaj amikoj ne sciigis tuj al ni la informon.

Fakte revenante al Francio mi havis tempon legi eŭskan revuon *Kuspe* kiun donacis al mi *Rafa*, kaj en ĝi trovis genian informon kies titolo estas "Rokmuzika grupo el Gasteizo, *Parada de Blues* (*Blus-Haltejo*)".

Mi preskaŭ svenis!

Kio? Nova espo-rokbando ekaperas kaj ni ne estas rekte informitaj pri tio! Gravega preterlaso!

Mi neniam sufiĉe laŭte diros ke tiaspecaj informoj gravegas por ni kaj ke la plej eta indico estas ege valora.

Fakte, mi rilatigis rapide kun la gasteizaj amikoj kaj sukcesis rabi la kasitajn informojn por vi, kaj vi ne bedaŭros ilin!

Ni vere aprezis la muzikon de *Blus-Haltejo*; ili sendis al ni ok-titolan demo-kasedon en la hispana kaj tri-titolan prov-demon en esperanto.

Blus-Haltejo per sia ekzisto plenigas lokon en nia espo-kulturo ĉar ili alportas al ĝi muzik- kaj kanto-stilon novaperintan (por esperanto, mi precizigas).

Blus-Haltejo plaĉegas al tiuj kiuj ŝatas rokon kun tiuj blusraspaj melodioj kaj voĉo — ili tion bonege sukcesas.

La grupo surpiedigis en 1991 per la kunigo de kvar uloj kies jaz-tendencoj similis. *José RODRIGUEZ* (elektra gitaro), *Angel LOPEZ* (drumo), *Javier FERNANDEZ* ("Tubio") (basgitaro), kaj *Jhonn ROBLES* (saksofono).

•Raportas Flo!

Tiel la unua repertuaro de la tiama grupo konsistis el "normaj" kanzonoj de diversaj aŭtoroj blusaj kaj latin-amerikaj.

En tiu periodo la bando koncertis en bus-haltejo favore al okupo de iama kazino de la *Guardia Civil* (hispana policaĉo). De tiam ekestis la nomo *Parada de Blues* (*Blus-Haltejo*).

Kiam alĝustigis la repertuaro, *Blus-Haltejo* ekkoncertis (15 koncertoj dum tri monatoj) ĉe haloj kaj kluboj.

En 1991 la saksofonisto iris al Barcelono por pludaŭrigi sian muzikklerigadon.

Tiam la grupo (triope) ekverkis proprajn komponaĵojn, muzikojn, kaj tekstojn (en la hispana), sen forgesi la kunfandigon de la jaz-bluso kaj latinaj ritmoj, tamen survoje al pli rokemaj kadencoj.

Fine de 1992 aliĝis al la grupo la kantisto *Alfonso ANDIKOETXEA*.

La nova teamo prezentigis unuafoje en makrokonzerto en Gijon (Asturio, Hispanio) subteno al juna nesubmetito (militoservo-rifuzinto).

En 1993 la taskoj kaj iniciatoj svarmas. En januaro *Blus-Haltejo* surbendigis tiun ok-titolan demon. Krome la bando koncertadas. Meze de majo ili faris turneon tra Germanio (Saarbrücken, Lübeck, Hamburg, Berlino), kaj Kopenhago en Danio (bedaŭrinde ne en KEF).

Somere ili koncertis en Galegio, Valencio, kaj Madrido.

Dum septembro *Blus-Haltejo*, kies kantisto estas esperantisto, surbendigis tri-titolan prov-demon por partopreni la kompilaĵon kiun produktos *Vinilkosmo*.

Ilia kariero ŝajnas promesplena por la estontaj jaroj. Bonvenigu *Blus-Haltejo* en la vico de la jam ekzistantaj espo-rokbandoj kaj instigu ilin verki abundajn kvalitajn espo-kantojn kiujn ni ĉiuj, espereble, povos baldaŭ ĝui.

Ŝajnas ke la bando emas vojaĝi, kaj se *Alfonso* preta investi sian tempon por esperanto-kreado, *Blus-Haltejo* rapide famigos en Espio, kreu min!

Kuraĝigu kaj faru proponojn al la bando skribante al jena adreso:

Alfonso ANDIKOETXEA ALONSO
Placa del Dantxari 5, 1.ª derecha
E-01006 VITORIA-GASTEIZ (Alava)
Eŭskio/ Hispanio
Tel: +34 (45) 14.82.25

Blus-Haltejo

Tutmonda Muziko

Intervjuo kun Gunter KOCH

Rok-gazet' Multaj homoj jam konas la germanan muzik-grupon Tutmonda Muziko, sed mi satus sci tiom pli pri ĝi kaj la kialojn pri la kantado en esperanto.

Gunter KOCH: Antaŭ 10 jaroj mi eksciis pri esperanto en ekspozicio TNT en Stuttgart kie la loka esperanto-grupo sin prezentis. La ideo tre plaĉis al mi kaj mi fariĝis membro de la esp-asocio por helpi la ideon per mia mono. Mi restis pasiva dum 5 jaroj sed mi serĉis eblecon por pli aktive subteni esperanton.

Mi tre satus muzikon kaj mi pensis agadi en tiu kampo kvankam mi nek kantas nek muzikas. En 1991 mi renkontis Rainer CONRAD en Frieburg en polica lernejo ĉe la kurso pri komputiko; li, kiel mi, laboras en la komputika sekcio de la polico sed en alia urbo. Tiam Rainer rakontis al mi pri lia muziklaboro, ke li faras muzikojn kaj eldonis diskojn kontraŭ droĝoj por la polico.

Mi klarigis al li mian ideon pri esperanto kaj li tre satis ĝin. En la sama nokto li komponis la melodion de la kanto "Esperanto". Tuj naskiĝis la ideo produkti albumon, kaj revenante hejme Rainer komponis aliajn muzikmelodiojn.

Mia esperanto-scio ne sufiĉis por traduki tekstojn aŭ verki originalajn tekstojn en espo, cetere Rainer ne konas esperon. Tiel mi serĉis homojn por traduki la tekstojn kiujn verkis Rainer en la angla — ĝi ja estas la plej uzata por muziko en la mondo, do internacia. Fakte la angla lingvo tre taŭgas por muziko ĉar ĝi havas mallongajn vortojn.

R-g: Ĉu laŭ via sperto, estis pli malfacile kanti en esperanto ol en la angla?

Gunter: Estis tre simile kaj facile, kvankam Rainer kaj Karin ne parolas esperon — ili kutimas kanti angle.

R-g: Kiel ili sukcesis kanti esperanto? Kiu instruis al ili la prononcadon?

Gunter: Karin aĉetis libron kaj kasedojn por lerni, kaj amikoj esperantistaj de Singelfingen kaj aliaj urboj helpis, ili ankaŭ venis al la studio por helpi kaj doni konsilojn.

R-g: Do tiel via projekto efektiviĝis. Kiom da KD-oj (kompakt-diskoj) kaj kasedoj vi eldonis?

Gunter: Mi eldonis 1.000 KD-ojn kaj 3.000 kasedojn. La KD-oj preskaŭ elĉerpigis, sed mi disvendis nur 150-on da kasedoj.

R-g: Antaŭ eldoni tiom grandan kvanton, ĉu vi ne povis kontakti aliajn espo-muzikgrupojn por scii laŭ ilia sperto kiom estus bone eldoni?

Gunter: Mi havas ideojn kaj mi produktis la albumon sen pensi la eblecojn en la merkato. Mi nur volis plifamigi esperanton. Ĉar en Germanio espo ne estas tre konata. Fakte mi devintus tion priprisi antaŭe ĉar nun estas en mia kelo pli ol 2.000 kasedoj kiuj malfacile disvendigas.

R-g: Tio kostis multe ĉu ne? Kiu helpis vin por pagi tion?

Gunter: Tion mi faris per mia mono, mi havas sufiĉe da mono por vivi, mi ne havas grandajn elspezojn kaj mi ne vivas lukse. Do mi dediĉas la monon por mia hobbio.

R-g: Vi faris tion por via hobbio, sed ĉu ankaŭ Rainer kaj la aliaj faris tiel?

Gunter: Mi pagis ilin. Tio kostis 12.000 DEM. Mi devis pagi ankaŭ la studion New Line kie ili surbendigis, kaj mi devis pagi krome la produktadon de la KD kaj kasedo. La tuto kostis 20.000 DEM.

R-g: Sed pere de la disvendado de la KD, ĉu vi ne sukcesis kovri tiujn kostojn?

Gunter: Mi donacis 400 KD por la germanaj radio-stacioj kaj la internaciaj radio-stacioj kiuj dissendas espo-programojn. Do restis por disvendi 600 KD-oj, tio signifas ke apenaŭ la duono de la kostoj estas kovritaj. La kasedoj ne disvendigas — neniu plu volas aĉeti kasedojn en Germanio, ĉiuj volas KD-ojn. Ankaŭ mi suspektas ke multaj kopiis kasedojn pere de la KD-oj.

R-g: Jes, malfacila afero. Sed ĉu tiu sperto seniluziigis vin?

Gunter: Ne, mi pensas ke ne.

R-g: Ĉu vi pretas fari alian pro-

duktadon en esperanto?

Gunter: Mi ne scias, nun mi ne havas multan monon. Kaj mi produktas ankaŭ alian rok-bandon kiu nomigas Fools Garden. Mi jam produktis du KD-ojn de tiu grupo.

R-g: Fools Garden kantas angle, ĉu ne?

Gunter: Jes, kompreneble. Kaj pro tio ke mi produktas ankaŭ tiun grupon, mi ne havas sufiĉe da mono por produkti alian KD-on en esperanto.

Mi havas la titolon "Esperanto" ankaŭ en la germana lingvo, kaj mi satus eldoni tiun germanan version sur kompaktdisketo kun du aŭ tri aliaj titoloj en espo, ĉefe por Germanio kaj la radio-stacioj. Mi pensas ke la kanto "Esperanto" tre taŭgas por radio; por tion sukcesis mi serĉas nun diskeldonejon kiu pretus ĝin eldoni.

R-g: Ĉu vi havas pliajn planojn?

Gunter: Unue mi devas disvendi la kasedojn por rehavi la monon investitan; nur poste mi povos produkti novan albumon en esperanto, sed laŭ aliaj kondiĉoj.

R-g: Kijnd kondiĉoj?

Gunter: La kostoj estis tro altaj por la unua, mi serĉos muzikistojn inter mia amikaro kiuj konsentus muziki por tiu ideo senprofiteble.

R-g: Ĉu Fools Garden?

Gunter: Mi ne scias. Kial ne?

R-g: Ĉu tiam la nomo de la grupo estos Tutmonda Muziko?

Gunter: La titolo de la unua KD estas Tutmonda Muziko kaj la nomo de la grupo estas Esperanto. Tio signifas ke la nomo ankaŭ de la venonta grupo estos Esperanto, nur la titolo de la albumo ŝanĝigos.

Mi satus esperanton, kaj la nomo estos ĉiam Esperanto.

R-g: Do, fakte la grupo estas vi kaj muzikistoj ludis por vi. Vi estas la animo de la grupo, ĉu ne?

Gunter: Mi estas nur persono, la produktado estas esperanto, kaj mi esperas ke esperanto estos tre fama estonte. ■

Tutmonda Muziko: Esperanto

I
N
T
E
R
a
j
a
a

Kantoj de l' popolo

•Raportas Ĵak Kobel

Joachim GIESSNER el Germanio havis la ideon esperantigi slovakajn popolkantojn. Li produktis albumon kasede kaj kompaktdis-ke kiu estis surben-
dita en la sonstudio de Team' en Slovakio.

Tiu albumo estas disigita en du tre malsamajn partojn.

La unua parto (unua flanko de la kasedo) aŭdigas Keĉkan, slovakon popolan ensemblon. Interese sperte kaj kvalite sonas tipaj tradiciaj instrumentoj (blovaj kaj kordaj). La kantoj estas dediĉitaj al amato aŭ amatino, ankaŭ al la mez-slovaka regiono, monta, vala, arbara, rivera. Aĝrabla muziko en kiu ofte la voĉoj kaj instrumentoj sonas unusone.

La duan parton (duan flankon de la kasedo) mi preferas: temas pri la miksitaj horo Cantica, kiu prezentas popolkantojn.

La voĉoj estas belegaj kaj muzikege miksigas. La rivero fluas tra la arboj kaj apartigas la geamantojn. Titolojn de kantoj donas arboj: acero, avelarbo, nukstarbo. Tiu ĉi freŝa malrok muziko (klasika) estas rekomendinda al ĉiuj.

Ĉiuj kantoj estas en esperanto, entute 27 muzik-
titoloj kies daŭro estas ĉirkaŭ po 2-minutaj, profesie kaj altkvalite produktitaj. La KD haveblas ĉe Vinil-
kosmo sub referenco VKKD8 kaj la kasedo VKK19. ■

Muzika jubileo

•Raportas Sonja Tihova

En 1993 la esperantistoj-muzikistoj festas la 30-jaran jubileon de Muzika Esperanto-Ligo (MEL). Jubileulo estas ankaŭ la prezidanto de MEL, Dimitar TERZIEV, naskita la 16an de marto 1923. Tiukaze mi intervjuis lin.

Sonja: Kara prezidanto, kiel vi fartas ĉi-jare, kiam koincidas la jubileo de MEL kaj la via?

Terziev: Por mi la jaro 1993 estas jaro de jubileoj - MEL estigas 30-jara, ankaŭ mia filino Snežina estigas 30-jara, kaj mi 70-jara. Mi amas mian filinon, sed ne pli malmulte mi amas mian amatan MEL-on, al kiu mi dediĉis jam sep jarojn kiel prezidanto. Mi renkontas la jubileon de MEL per eldonoj: elektitaj artikoloj en *Esperanto kaj Muziko*; libro *Kunigu ni en kant'*, kun partituroj kaj voĉpartioj aparte de dek du kantoj, kiuj troviĝas en la kasedo kun la sama nomo. La tria libro kiun ni eldonis okaze de la jubileo estas *Muzika Terminaro* de M.C. BUTLER kaj F. MERRICK kun alfabetita indekso de David G. HILL.

La MEL-jubileon ni festis unue en Bulgario dum la tradicia "Tilia Vespero" en Stara Zagora por la bulgaraj esperantistoj-muzikistoj la 19-an de junio, kaj en julio en Valencio por la esperanto-muzikistoj el la tuta mondo dum la 78-a UK.

Sonja: Rakontu ion pri via propra vivo.

Terziev: Mi naskiĝis en la urbeto Carevo ĉe la Nigra Maro sude de Burgas. Mi studis en Plovdiv, kaj en Sofio mi studis muzikon en la Muzik-Akademio. Kiel muzik-instruisto mi laboris en Burgas kaj en Sofio kie mi estis metodisto.

Mi fondis Sofian Esperanto-Horon en 1978, kaj en 1980 fondis Internacian Esperanto-Horon en Stokholmo dum la UK.

Sonja: Kio instigis vin lerni esperanton?

Terziev: Kiel ankoraŭ juna muzik-instruisto en mia naskiĝurbo, en mia kabineto mi metis sloganon "La muziko estas la lingvo por ĉiuj popoloj" sub la portreto de famaj muzikistoj Mozart, Beethoven, Ĉajkovskij, Dvorák, k.a. Venis kolego, instruisto pri la franca lingvo, kaj leginte la sloganon demandis min: "Ĉu vi ne scias ke ekzistas ankaŭ lingvo por ĉiuj popoloj nomita esperanto?" Li konatigis min kun tiu internacia lingvo. Ni eĉ sendis leteron al kolego-instruisto en Anglujo. Poste kiam mi estis studento pri muziko en Sofio, profesoro Stojan GUGEVI, kiu instruis al ni bulgaran popolmuzikon, instigis min lerni esperanton por povi kontakti kun kolegoj diverslande. ■

La 70-jaran jubileon de s-ro TERZIEV oni festis en Sofio en marto. La Esperanto-Horo plenumis liajn esperanto-kantojn, kaj esperanto-lernantoj el sofia lernejo kantis por li. Estis salutoj, donacoj, floroj, kaj telegramoj de esperantistoj en Bulgario kaj de gheronaroj de la Internacia Esperanto-Horo el eksterlando.

La 19-an de junio en Stara Zagora ni festis la 30-jaran jubileon de MEL. Koncize pri MEL rakontis ĝia prezidanto TERZIEV. La portreprezentantoj en la muzika seminario de la 12-a ĝis la 20-a de junio, plenumis programon de esperanto-kantoj. La etoso estis tre amika kaj ĉie ŝvebis la "tilia aromo". ■

Espo-hor-estrado

La greka horestro, Kostas ZAHARAKIS, praktikas de 1971, kaj en espo-medio de 1985.

Li organizas klasikformajn, geajn kvarvoĉajn horojn dum espo-renkontigoj. La temoj kutime estas relative simplaj: popolkantoj, originalaj kantoj, ktp., sen aparta stilo.

Jam sufiĉe fama en la junulara espa medio estas Kostas, ĉar li partoprenis kaj koncertis dum la 41-a, 42-a, 43-a, 44-a, 45-a IJK-oj, en IJS 91 kaj 93, kaj en IS 87 kaj 88.

Sajnas ke neniu kasedo aŭ disko estis planita sed instigo povas doni emon, ĉu ne...? Provu!

Kostas ZAHARAKIS
Pl. Argentinis Dimokratias 16
GR-114 72 ATHENAI
Grekio
Tel: +31 (1) 64.68.885

Nederlanda lirika duopo

La duopo Edward HOEPEL-MAN (tenoro) kaj Saskia VEEN (harpo) profesie muzikas de 1984. Ili koncertas precipe en esp-arangoj: UK, SAT-kongresoj, SAT-Amikaraj kongresoj, kaj naciaj esp-arangoj.

Temas pri klasikaj (malrok-muzikaj) recitaloj miksitaj kun iom da folklormuziko. Kasedo de ili estis eldonita de asocio Kordo en Rotterdamo en 1990. La duopo kontakteblas ĉe

Saskia VEEN
Reitzstraat 101
NL-1091 JA AMSTERDAM
Nederlando
Tel: +31 (20) 69.39.845

Sankta-peterburga brava bardo

Mikaelo BRONSTEIN estas 45-jara rusa espo-bardo kiu kantas de 1975. Li partoprenis gravajn esp-arangojn kiel ekzemple UK-on en Vieno kaj Valencio, SEF-kongreson en Uppsala, IJS-on, ktp. Li surbendigis du kased-albumojn en Pigo-studio: *Rememoru kun bruna ŝtono* decembre 1992 kaj *De tempo al tempo* junio 1993.

Liaj kasedoj [ni ankoraŭ ne ricevis ilin por recenzo! NdIr] mendeblas rekte ĉe li:

Mikaelo BRONSTEIN
6 Mikrorajon-117
TITVIN, St-Peterburgskaja obl.
Rusio
Tel: +812 (67) 26.093

Siberia kantistino

Tatjana kantas espe de 1991 kaj multe penas por verki kaj traduki popolajn kantojn en espon. espo-kanzono kun propra gitarakompano ebligis al Tatjana turnei en Svedio, Polio, kaj Rusio. En 1992 ŝi ricevis la 3-an premion de tutlanda kultura espo-festivalo. Ŝi planas surbendigi sian unuan kasedon.

Pliaj informoj haveblas ĉe
Tatjana VINOGRADOVA
RUS-634029 TOMSK
ul. Gogolia 24, KV 9
Siberio, Rusio

Espo-komponaĵo el Germanio

La germana komponisto Franz-Georg RÖSSLER verkis espo-komponaĵon kies nomo estas *Evoluo* laŭ teksto mendita de Rikardo SULCO. La temo estas tre aktuala: minaco de la homa ekzisto en la kosma evoluo. La horo Figuralchor Mainz gvidata de Stefan WELLER kantis ĝin en sud-germana radio, SWF en Majenco, kiu disaŭdis ĝin. Surbendigo de kasedo kun *Evoluo* estis realigita. Pliaj informoj ĉe:

Franz-Georg RÖSSLER
Am Mönchsbusch 6
D-6724 DUDENHOFEN
Germanio

Espa himno far la ostenda horo

Flory WITOECKT kantas en la ostenda horo *Tonadiores* kaj instigis la horon kanti espokantojn. Sino Thonon, la estrino kaj loka famulino en muzikaj medioj en Ostend, konsentis aldoni al sia programo la kvarvoĉan himnon *La Plenumo*. La tekston verkis William AULD

kaj la muzikon Crawford GATES.

La Plenumo

En ĉiu lando, ŝiu stato, dediĉite kaj defie
Trovigis la konantoj de l' komunkilo homa;
Ni avangardas mondon, kie la homaro ĉie,
Parolos senkatene en komunio idioma.

La majstra revo estis prava, disvolvigis la realo;
Ne vana estis fid' de l' pioniroj kaj martiroj,
Ĉar ni hodiaŭ amikigas unu lingve en egalo,
Kaj spertas jubilan plenumigon de l' aspiroj.

Nacioj de la mond', atentu! Paca kunlaboreblas,
Sen ombroj de suspekto, nekompre'n', kaj vort-obstaklo;
En malenigo de la mondo, nia arda flamo ne feblas,
Sed lumas jam konstante kiel signo de l' miraklo!

Albano, brusela gurdisto

Renaud de SAINT MOULIN, kies artista nomo estas Alban, parolas espon. Li estas stratmuzikisto tre konata en la turistaj kvartaloj de Bruselo. Li akompanas sin per gurdy kaj akordiono. Plurfoje li turneis en Japanio kunlabore kun la belga turisma servo. Albano preparas diskon, sed ĉu estos en ĝi espo-kanto? Sugestiu tion al li.

Alban
Rue des Pierres 14
B-1000 BRUXELLES
Belgio
Tel: +32 (2) 502.21.07
(Laŭ informoj de Herman DECEUNINCK)

HEROLDO DE ESPERANTO

LA PLEJ POPULARA INTERNACIA ESPERANTO-ORGANO
De 74 jaroj je la servo de la Internacia Lingvo

- 16 numeroj jare
- Aktualaj ĵurnistaj raportoj el la tuta mondo
- Ĵurnalara instruista, literatura rubriko: liberecercoj, listo de fakaj artikoloj en Esperanto
- Duobla kongresna numero, kalendaro de internaciaj renkontiĝoj kaj kongresoj
- Libera tribuno de la legantoj, anoncoj, fakaj problemoj, fotoj, "Maltegre" ktp.

Jarabono: 26,00 usonaj dolaroj aŭ egvalentulo
Abonobila ĉe la Landaj Perantoj aŭ ĉe UEA

(50 guldengoj, adresejo koston por aera sendo)
Membri pruvmoneto de la redakcio: 5x11, 5x11, 5x11, 5x11, 5x11, 5x11, 5x11, 5x11, 5x11, 5x11
Redakciejo: Anta Fajhina Siskara

F

Flo: Rineke HOENS, kio estas Akordo — ne nur vi, ĉu?

Rineke: Certe ne nur mi, ĉar mi sola ne povas kanti akorde, ĉu? Ni estas sepopo, nederlandanoj kiuj logas dise en la lando. Temis pri amikaro kiuj vidis unu la alian nur je renkontiĝoj, naskiĝdatrevenoj, ktp. Sed ĉiuj emas kanti, kaj ni decidis kunveni speciale por kanti kaj por serĉi kantojn. Kaj tiel naskiĝis Akordo.

Membras Saskia IDZERDA, Ineke BOURGUIGNON-SLIS, Rineke HOENS, Marwine VAN DER MOLEN, Sandor VAN HUIJZEN, Arjen-Sjoerd DE VRIES, kaj Danny TEN HAAF. Mankas nur Paul DRENT, kiu estas la managero, kuiristo, kaj... kriulo de la grupo, kaj Roel HAVEMAN, la majstro-tradukisto. Nia meza aĝo estas dudek-naŭ-jara.

Ni serĉas tenoron! Ni havas tri sopraninojn, unu aldon, kaj nur unu tenoron. Tio estas problemo, ĉar ni bezonas alian tenoron! Oni povas kontakti nin....

Flo: Instrumentoj luditaj..?

Rineke: Neniu instrumento ludita, krom por

ranto-kantojn, ĉar mi daŭre havas la senton ke ni kantas tion kion ĉiuj aliaj kantas. Sed iu devas verki la kantojn, kaj mi mem ne estas verkisto. Ni povus alvoki homojn kiuj povus verki kaj ĉefe komponi kantojn.

Flo: Ĉu vi planas iam aldoni instrumentojn al via muziko?

Rineke: Do, unue ni devus trovi iun kiu instrumentas, ĉar neniu el ni ŝatus fari tion — ni volas nur kanti. Ni foje provis ion per tamburado aŭ alia simpla akompanado por pliriĉigi la aferon, sed ofte ni simple forĝis fari tion — tio indikas la relativan gravecon kiun ni donas al instrumentoj. Kaj jam estas tiom da grupoj kiuj uzas gitaron. Pli originale estus piano, sed pianon oni ne povas kunporti, kaj buŝon oni ĉiam kunhavas!

Flo: Kiajn spertojn vi ĝis nun havis?

Rineke: Ĝis nun, ni plejofte kantis en Nederlando, en lokaj grupoj kaj kongresoj. Ni kantis ankaŭ dum la Internacia Seminario en Kuxhaven.

Flo: Ĉu vi planas surbendigi viajn kantojn?

Rineke: Ni povas sendi simplan surbendiga-

serĉi la akordojn, kiam ni preferas uzi pianon, sed povas uzi iun ajn klavaron.

Flo: Kion vi faras? Se ne temas pri instrumentoj, temas pri buŝoj, ĉu ne?

Rineke: Ekzakte, temas pri buŝoj. Ni kantas. Ni kantas kvar-, eventuale tri-, espereble plur-voĉe, konatajn kaj malpli konatajn kantojn kiujn la grupanoj mem alportas. Iu diras: "Mi havas belegan kanton, ni kantu ĝin!" Plejofte necesas esperantigi la kanton.

Flo: Vi kantas a *capella*, kompreneble, sed kiajn stilojn?

Rineke: Mi pensas ke la plejmulto estas malroka. La plej malnova kanto estas de la dek-sepa jarcento, kaj la plej nova estas de nun. Do ni kantas ankaŭ modernajn kantojn. Ekzemple, ni kantas "Scarborough Fair", laŭ traduko de Bertil, sed kun la kantiklo kiun ni mem tradukis; "Vincent"-n, aranĝitan de Danny; "Memoroj"-n.... Mi timas ke tiuj estas la plej modernaj pop-kantoj kiujn ni kantas. Ni kantas ankaŭ popolajn kantojn, balkajn, afrikajn, ktp.

Flo: Ĉu vi planas fari originalajn kantojn?

Rineke: Ni ŝatus fari vere originalajn espe-

jon al homoj kiuj interesiĝas pri ni... sed malbonkvalitan, mi devas averti.

Flo: Sed pri profesia surbendigo...?

Rineke: Tio estas bona ideo!

Flo: Se anoj de Akordo venas de malsamaj lokoj en Nederlando, kiel do vi laboras — per telefono?

Rineke: Unue, tio estus ne praktika, kaj ne amuza. Do, ni kunvenas kvin- aŭ sesfoje jare, laŭ tio ĉu ni havas prezenton. Kaj tiam ni kunvenas kompletan semajnfino, en mia domo en Enschede, ĉar tie estas piano, loko por dormi — kaj tie estas la kuiristo!

Flo: Kiajn planojn vi havas?

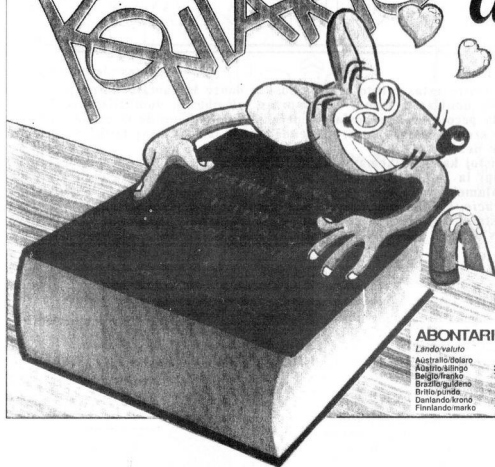
Rineke: Ni certe ŝatus denove iri eksterlanden kun la grupo, ĉar en Nederlando preskaŭ ĉiu jam aŭdis nin, kaj ĉar niaj kantoj estas neoriginalaj kaj do konataj. Do, ni serĉas publikon eksterlande. Kompreneble, tio havas komplikajn faktorojn: trovi tempon vojaĝi, pagi ĝin, ktp. Sed ni ja ŝatus. Estas la emo, sed... kien? kiel? kiam?

Flo: Ĉu tio estas alvoko?

Rineke: Fakte, jes!

[Vidu la adreson en Haste-Klaĉe.] ■

per ~~KONTAKTO~~ al PIV!

jes, abonante **KONTAKTO**
por 1994 vi havos
la ŝancon gajni

Plenan ilustritan Vortaron de Esperanto! TEJO lotumos ĝin
inter ĉiuj abonantoj kaj junaj
membroj en la 50-a LJK en
Ch'onan, Koreio. Ankaŭ aliaj
premioj atendas.

Ne perdu ĉi tiun ŝancon!

ABONTARIFO 1994

Lando/valuto			
Aŭstralio/dolaro	30	Francio/franko	125
Aŭstrio/ŝilingo	240	Germanio/marko	17
Belgio/franko	755	Hapenio/peŝeto	2100
Brazilio/guldeno	12	Irlando/guldeno	31
Britio/pundo	15	Italio/liro	29 000
Danlando/krono	150	Japanio/jano	2890
Finnlando/marko	115	Kanado/dolaro	27
		Nederlando/guldeno	40
		Norvegio/krono	145
		Pollando/guldeno	19
		Portugallio/eskudo	2300
		Svedio/krono	160
		Svislando/franko	31
		Usono/dolaro	21

Ni invitas vin

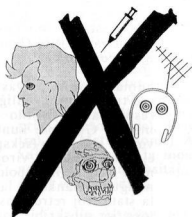
al TEJO/KEE-seminario en la Eŭropa
Junulara Centro en Strasburgo (Francio)
de la 01a ĝis la 08a de majo 1994

"Trans la limoj de Eŭropo - la eŭropa
kontribuo en la hodiaŭa mondo"

Petu aliĝilon ĉe:
Lucie Křešova, Tylova 1262
CS-50801 Horice v Podkrkonoši

Itala Esperantista Junularo 18a Internacia Junulara Festivalo

Nekontroloj en la 90aj jaroj

Montara restadejo de Pracatinat
(7 km de Fenestrelle, province de Torino)

☎ 0121-83880

De la 30a de marto
ĝis la 5a de Aprilo, 1994

Aliĝilojn kaj informojn vi povas peti de:
Matilda Molina, via Ventimiglia 204
I-10126 Torino, Italio

SEN PACO MUZIKO NE ĜUEBLAS

De jam dua vintro estas milito en Bosnio kaj daŭre la samajn hororajn scenojn dissendas televido: unuflanke kiuj mortas sub obusoj, dum aliaflanke la "cefoj" dispartigas la pecojn de la jugoslava federacio kun la beno de la grandaj europaj potencoj kiuj diskrete daŭrigas la armit-vendadon al la atakemaj militistoj. Negoco estas negoco, ĉu ne?

•Raportas Jerom' (trad. Flo)

Kiel esperantistoj kaj muzikemaj rokuloj, ni ne povas resti indiferentaj antaŭ tio. Se ni emas rompi la lingvo-barilojn, estas oportune simple rompi ankau la landlimojn. Ni ne detalumos pri la eventoj, ni ilin tro konas. Eksterpolitika organizajo, la *Anarkiista Federacio*, kies idealo iom alproksimigas al la espista (la anarkiistoj volas abolicion de la statoj kaj landlimoj) lancis en januaro 93 "Alvokon por Tuja Paco" kiun ni prezentas al vi ĉi sube. Gi pripensindas!

Alvoko por tuja paco!

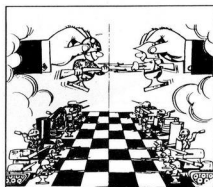
Ĉi tiu alvoko ne nur enkalkulas la eventojn kiuj sangigas eks-Jugoslavion, efektive ĝi transiras tiun simplan kadron.

La situacioj de "jam plenumita fakto" kiujn oni devas tro ofte konfronti, utilas nur por devigi nin fari iluziajn elektojn. Elektoj kiuj finfine ne estas elektoj! Milito "por atingi pacon" estas malnova rediraĉo konstante ripetita de la statoj. Pro tio ni lanĉas alvokon por ke tiuj ĉesu por ĉiam tiuj kulpigo-provoj tre ofte uzitaj de la regantoj.

• Fidele al niaj pacifistaj kaj kontraŭmilitistaj engaĝigoj, ni vokas vin por uzi ĉiujn rimedojn por ke bomboj, pafiloj, kaj fajro ne plu estu utiligitaj kiel konflikt-solvo.

• Al la nova monda ordigo, nova elemento aldonigas: la **humana** militista interveno. Estas tempo por ke ĉesu tiu hipokriteco kiu, pretekste de justeco por enmiksigi-rajto, kondukas iom post iom al kio estas la sola elirejo de la jugoslava problemo: **milito** (kontraŭ kiu?) por regigi **pacon** (de kiu?).

• La ideo pri justa, pura, kaj humana milito provas trabori al si vojon, sed tiuj kiam senvualigas hipokriteco, nur restas faktoj: milito estas nauzeza kaj murda! Gi nepe kuntrenas sian sinsekvon da abomeno (seksperfortoj, koncentroj, murdado de viroj, virinoj, kaj infanoj). Finfine la popolo kiu trovigas en la malĝusta flanko de la pafilo eklernas ke la statojstrovetrovigas en Genevo aŭ aliloke por subskribi "pакkontrakton".

• Rimarkindas ke estas tiuj (la statoj de ĉiuj flankoj) kiuj eksplodigas tiajn konfliktojn, kiuj ebligas la armiltrafikojn, kaj poste proponas **humanan** milit-intervenojn kaj sanitaran helpon.

• Memoru ke usonanoj, sovetianoj, francoj, ktp. praktikis imperialisman enmiksigon en iama Indocinio, Vietnamo, Cado, Cilio, Afganistano, ktp. Tiuj milit-intervenoj neniam concernis la plibonigon de la sociaj vivkondicioj de la popoloj tiel-nomate "defenditaj".

• Ni volas reevoki al vi ke la ununura maniero por prepari universalan pacon konsistas el: unuflanke, lortusi definitive militon, nacismon, rasismon, kaj aliflanke, konstrui ekde nun mondon homskalan, bazitan sur libereco, socia egaleco, kaj interhelpo.

• Por atingi tiun celon kaj ĉesigi ĉiujn nunajn konfliktojn, ni postulas:

- Tujan ĉesigon de internacia armil-trafiko.
- Rekonverton de la armilindustrio.
- Rekonon internacian pri militrifuzo (konscienca objekto) sen-kondice.

Por konkludi, ni certigas ke nia engaĝigo pri la ĉi-supra alvoko ne estas simpla subskribo. Simple estas profunda kaj konkreta atesto de nia volo por uzi ĉiujn rimedojn por ke finfine pacifismo kaj kontraŭmilitismo estu referencaj valoroj de ĉiuj niaj agadoj nunaj kaj estontaj.

• Anarkiista Federacio

Parizo

GRAVEGE!

Vinilkosmo-kompilaĵo

En la 5-a *Rok-gazet'* vi certe legis la "Gravan alvokon" en kiu ni anoncas ke **Vinilkosmo** planas produkti gravan kompilaĵon kasede kaj kompaktdiske.

La projekto pli kaj pli konkretigas, pluraj muzikgrupoj respondis al la alvoko kaj pretas partopreni la kompilaĵon. Ni jam elektis por ke ili estu prilaboritaj. Ni proponis al kelkaj konataj neespargitaj rokbandoj, kaj ili interesigas pri la ideo kanti espe "papage" por la okazo, subtene. Ekz-e: Les Ablettes (La Alburnoj), The Fabulous Trobadors, Tutti Futti, Zahra, E.V....

Jam titoloj pretas de la aliaz muzikgrupoj kaj **Bruemaj Najbaroj, Amplifiki, Persone, Vladimir SOROKA, Andreo kaj Natalija BERGE**, kaj surprizo....

Blus-Haltejo proponis al ni tri titolojn; ili surbendigis la elektitan pecon, kiel ĉiuj aliaj kiuj promesis sendi titolojn. Ni citu: **Kajto, Jomart kaj Natasa, Flavio FONSECA, Solo, Team, La Mevo, Pixamandurries, Akvo, kaj Jak YVART.**

Ni atendas respondojn de multaj aliaj bandoj kaj kantistoj, inter ili: **Torino, Kred, Sen Nomo, Akordo, La Bleka Forfikulo, Espero, Roman BURA....**

Do, ŝajnas ankoraŭ ke aliaz muzikgrupoj kaj gekantistoj ŝatus partopreni la kompilaĵon per unu nova espo-titolo neeldonita kaj ne reeldonita en Espio.

Unue ni planis 15-on da muzikbandoj kaj kantistoj, sed se tro da artistoj sin proponas (tio estus bonegal!), ni povus antaŭvidi du-voluman kompilaĵon, unu pli roka kaj alia pli popa kaj kanzona. Tiu kompilaĵo respektus la aktualan rok-, pop-, folk-, kaj kanzon-muzikon en espo, kaj celos prezenti diversajn espartistojn. Kompilaĵo tre utilas por radio-stacioj, por novaj espistoj kiuj ne havas espo-muzik-referencojn aŭ konon, kaj por neespistoj kiuj povas per unu aŭ du diskoj/kasedoj havi ideojn pri espo-muziko. Tio povos doni al ili ankaŭ emon pli funde konatigi kun la verkoj de tiuj artistoj.

Por produkti tiun kompilaĵon, **Vinilkosmo** bezonas partnerojn kiuj povas alporti subtenon per monsumoj kiel "sponsoroj" (patronoj), sed ni serĉas ankaŭ organizojn kiuj pretas subvencii la projekton. Por fini, ni petas viajn individuajn subtenojn. Ĉi-kune vi trovos antaŭmendon, kiun vi povas multobligi kaj disdoni al viaj amikoj, familianoj, najbaroj, ktp. Vi povas ĝin ankaŭ traduki nacilingve. Resendu ĝin al ni kun la indikita monsumo por antaŭaceti la kompilaĵon. Same ni faris por la unua kompildisketo kun **Amplifiki kaj la Rozmariaj Beboj**, kiun ni eldonis en 1990. Antaŭmendante la kompilaĵon nun, vi pagos ĝin malplikeste kaj vi ricevos ĝin la unuaj. Fakte vi estos la unuaj aktivaj partneroj de la projekto. Ĝia antaŭvidita apero estos proksimume aŭtune 1994.

Ni atendas vin multnombraj. Ne forgesu ke vi povas antaŭmendi ankaŭ stoketojn por viaj espo-klubo, ke tiu kompilaĵo estos tre utila por varbi pri espo ĉe radio-stacioj, kaj ke ĝi estas bela donaco por gejunuloj, gekorespondantoj, kaj....

Antaŭmendu vian kompilaĵon malplikeste antaŭ ol ĝi aperos... kaj elĉerpigos!

Vinilkosmo

SAFT '94

Kajto

turneo tra okcidenta Francio

Tute ne graves

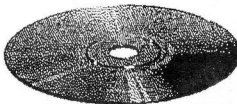
S*Raportas Marcel Redoulez
AT-Amikaro decidis dediĉi 4.000 francajn frankojn (600 EKU) por ekfunkciado de speciala fonduso SAFT ("SAT-Amikara Fonduso por Turneoj"). Tial, nome de SAFT, **MARCEL REDOULEZ** organizis turneon por la frisa esperantista grupo **Kajto** tra okcidenta Francio. Tiu turneo, kiu bedaŭrinde daŭris nur unu semajnon, de la 24-a de februaro ĝis la 4-a de marto 1994, ligis grupojn kiel tiuj de Nanto, Ezino kaj Cenono (ambaŭ apud Bordeo [Bordeaux]), Tuluzo, Rodezo, Limogo, kaj Ambuaŭo [Amboise].... Ni ja pli detale prezentos al la legantoj de *Rok-gazet'* la fonduson SAFT post la grava pridiskuto kiu okazos kadre de la venonta kongreso de SAT-Amikaro (paske '94 en Gresillon). Efektive tiam oni preparolos la realecon de la fonduso, (bilanco de la unua turneo), ties evoluon (malfermon?) en 1995 kaj poste. Ĉu trans la limoj de Francilingvio kunlabore kun alilandaj esp-asocioj?...

Dum tiu turneo **Kajto** prezentis al ni i.a. sian novan kompaktdiskon *Tohuvabohoo*. Iom pli ol tri mil kilometroj por sep koncertoj. Dek kvin espo-grupoj petis la koncert-dosieron. Evidente pro tiom mallonga tempo oni ne povis kontentigi ĉiujn. La bezono, la intereso ekzistas. Ankaŭ la preteco. Jen bona kaj kuragiga provo. La elekto de la koncert-urboj finfine realigis kvazaŭ nature... pro la geografio. Ja Francio pli vastas ol Nederlando kaj tial la distancoj inter la agemaj espo-grupoj estas pli longaj. La orienta parto de la lando estas ĉi-jare "forĝesita", sed ni memoroj pri Gargaso (sude), Privaso (centre), kaj Metzto (norde). Ankaŭ kelkaj amikoj trans la montaro Pireneoj estis tre interesitaj... ankaŭ ili devos iom pacienci.

Vidu la Alvokon pri SAFT en Haste-Klaĉe.

35

ROK-gazet'

VIVU ESP-KULTURO, JA!

Intervjuo kun Eckhard Bick

Io: Kiu vi estas kaj kion vi faras en Danio?

Eckhard: Mi estas germano loĝanta en Danio. Mi venis ĉi tien antaŭ ok jaroj. Mi aktivas per kaj por esperanto dum iom pli longa tempo, jam en Germanio. Mi okupigas ankaŭ pri kulturo – ekzemple mi kolektas ludojn kaj kantojn. Mi nun aktivas en la **Dana Esperanto-Junularo**, ekzemple ĉi tie en KEJ.

Flo: Vi jam aŭdis ke kelkaj homoj kolektas informojn pri artistoj, organizantoj, ktp. Ĉu vi povas diri kiun laboron vi faras tiucele?

Eckhard: Jam estis pluraj provoj kolekti adresaron de kulturouloj. Ekzemple, en la *Jarlibro* de 1992 estas listo tre malkompleta, al kiu oni referencis en la *Jarlibro* de 93, sen fari novan liston. Evidente tiaj listoj eksdatigas kaj neniam estas tre kompletaj. Laŭ mi oni bezonus specon de kultura adresaro, aŭ eĉ gvidlibro, por du celoj. Unu, klare prezenti la artistojn al tiuj kiuj volus arangi festivalon aŭ koncerton, faciligante kontaktojn. Due, ke oni havu la eblecon vidi kiu estas kiu; ekzemple, en recenzo estas menciitaj grupoj pri kiuj oni nenion scias; aŭ oni vidas reklamon pri kasedo de nekonata grupo; aŭ en prelego oni aŭdas pri nekonata artisto – ke oni povu rigardi tion alfabetie iel, sen ajna antaŭscio.

Laŭ mi estas sufiĉe komplikita afero fari plenan gvidlibron pri kulturo, ĉar oni devas pritaksi la esperantan kulturan evoluon kaj historion. Tiel oni evidente devus diri ke io estas grava, alio malgrava, ke io estas bona, alia malbona artisto.... Tion mi ne tiom ŝatus fari. Sed la

alia flanko de la afero: difini kulturan instituciojn, festivalojn, doni adresojn, kaj registri artistojn laŭ diversaj informeroj – tio estus ja tute ebla. Do, mi celus eldoni, kun helpo de aliaj intereso, liston kie aperas alfabeto la artistoj, kun eventuale ties artistano, vera nomo, kaj kontakt-adreso aŭ referenco al kontakt-persono; poste la ĝeno – ĉu temas pri rokmuziko, poezideklamo, teatraĵo, ktp. – kun iom pli detala priskribo de la stilo (kvazaŭ recenzeto); poste, se temas pri grupo, la anoj aŭ aliaj personoj; kaj fine la produkt-ajoj – tio signifus ĉe muzikisto kasedojn kaj KD-ojn, ĉe teatra grupo la efektivajn teatraĵojn pri kiuj ili sukcesis, ktp. Se oni kunmetus tion iel broŝurforme, tio povus multe helpi al la aktivado de la esperanta kulturo, aŭ almenaŭ igi ĝin pli alirebla.

Flo: Kiel organizonto de arango povus trovi la plej taŭgajn artistojn?

Eckhard: Laŭ mi, bona organizanto eble tamen devus peti prebendon por povi aŭskulti la muzikon, ne nur preni nomon kaj adreson el katalogo. Kompreneble, se oni volus havi veran helpon, oni bezonas tian pritakson, sed ĝuste tion mi ne volus fari, ĉu ne? Diru ke iu muzikisto estas tre profesia, alia tre amatora – tio estas tre malfacila en Esperantujo, kie ni scias ke la plej multaj estas amatoroj, kaj ke ĉiukaze estas bone ke io entute okazas. Do, kial tiel kritikii? Estas ĝenerala malemo fari tion.

Flo: Ĉu tio ne povus instigi tiujn kiuj ankoraŭ ne atingis tre altan nivelon?

Eckhard: Jes, sed tio povus esti tasko de recenz-artikoloj, pli ol por kultur-adresaro, kiu devas esti pli neŭtrala. Oni povas skribi la stilon al la sindifino de la grupo, sed pli ol tio estus iom

maljusta.

Flo: Ĉu ne indus meti studiojn kaj aliajn pli teknikajn aferojn?

Eckhard: Jes. Ĉio povus enmetigi: libroj kaj filmoj pri esperanto: kulturo, kulturaj revuoj, recenzoj, kaj ankaŭ radio-stacioj, studioj uzablaj de esperantistoj, ktp. Tiam estus indekso por la gvidlibro. Unue estis la pli ĝeneralaj aferoj, eble komencante kun historia skizo, kaj fine estus la adresaro.

Flo: Kiel eviti ke la homoj ŝanĝas sian adreson ne avertante, kiel ofte okazas?

Eckhard: Laŭ mi, tio estas malfacile organizebla en tiel disa komunumo kiel Esperantujo. Ekzemple, ĉe grupoj oni povas iom taksii kies adreson ili donas kiel kontakt-adreson – oni povas preni tiun de la plej fiksloga persono, aŭ doni kontakt-adreson de asocio – ili estas pli stabilaj, kaj pli bone prizorgas plusendon de poŝto. Ĉe unuopuloj estas granda problemo – tia listo povas facile malaktualiĝi dum unu jaro. Kaj eĉ adreslistoj kiel tiu de la UEA-komputilo estus malkompletaj rilate tion – ili eble enhavus duonon de tiaj uloj, kaj la adresoj ne nepre estus tre aktualaj. El mia propra sperto, mi scias kiom ofte oni devas sendi adres-ŝanĝigon al la Centra Oficejo ĝis ili finfine ŝanĝas tion en ĉiuj adresaroj.

Flo: Ĉu vi kredas grava fari alvokon pri tio?

Eckhard: Nepre gravas. Mi kredas ke gravas ke artistoj difinu sin mem, kaj kompreneble ili havas la plej aktualan adreson.

Flo: Do: ĉiuj esperantistaj artistoj prezentu vin!

Eckhard: Ili prezentu sin kun tiuj informoj kiujn mi menciis: bazo pri ĝeno, stilo, havebleco de produktaj, kaj simile. En la kadro de *Rok-gazet'* aŭ *EUROKKA*, aŭ rekte al mia adresaro. [Vidu en Haste-Klaĉe.] ■

INSTRUMENTOJ KAJ ALIAJ ILOJ

de Bertilo Wennergren

PARTO 2

elektronika drumo *electronic drumset*. Speco de sintezilo, kiu faras la sonon de drumo kaj aliajn perkutajn sonojn, ludata normale ne per klavaro, sed per tambursimilaj platoj. Vd sampli, drumomaŝino.

elektronika tamburo *electronic drum*. Unuopa plato de elektronika drumo. Vd plato.

elfazigilo *phaser*. Aparato por krei elfazigon kiel muzikan efekton. Vd distordilo, eĥilo, flangilo, ĥorilo, va-va-ilo, kompresoro.

elira lineo *line out*. 1 Indiko ĉe amplifila ŝtopilingo, kies signalo estas normigite malalta. El ĝi oni prenu eliron ne rekte al laŭtparolilo, sed al alia amplifilo, ekz. tiu de la alpublika sonsistemo. 2 Indiko ĉe magnetofona ŝtopilingo, el kiu oni prenas signalon al amplifilo. Vd eliringo, enmeto, enmeta lineo, enmetingo.

enmeta lineo *line in*. 1 Indiko ĉe amplifila ŝtopilingo, en kiun oni metas eliron ne de instrumento, sed de alia amplifilo, ekz. la eliro de gitaramplifilo, kiu estu amplifota ankaŭ de la alpublika sonsistemo. 2 Indiko ĉe magnetofona ŝtopilingo, en kiun oni metas la eliron ne de mikrofono, sed de amplifilo aŭ alia aparato. Vd enmetingo, elira lineo, eliringo.

fingroplektro *finger plectrum*. Plectro, kiun oni fiksas al la pinto de fingro por ludi.

fingrotabulo *fingerboard, fretboard*. La parto de la kordinstrumenta kolo, sur kiun oni metas la fingrojn por mallongigi la vibrantan parton de la kordoj por tiel krei (fingri) la deziratajn tonojn. Vd freto, frapado.

flangilo *flanger*. Aparato por flangi sonon kiel muzikan efekton. Flango estas efekto simila al elfazigo, sed kun pli granda prokrasto, tiel ke rezultigas ŝajna ŝanĝigo de la tonalto. Vd prokrasto. Vd distordilo, eĥilo, elfazigilo, ĥorilo, kompresoro, va-va-ilo.

fluto *flute*. Blovinstrumento. Rekta tubo kun truoj kaj/aŭ klapoj. La sonon oni kreas blovante kontraŭ eĝo en truo flanka (transversa fluto), aŭ ekstremafa (ekz. bekfluto).

freto *fret*. Ĉiu el la suprenstarantaj linioj sur la fingrotabulo de kordinstrumento, kiuj indikas kie fingri la diversajn tonojn.

gitaro *guitar*. Tre ofta kordinstrumento normale seskorda, ludata pinĉe aŭ plektre. Vd gitarsintezilo, basgitaro, sologitaro.

gitarsintezilo *guitar synthesizer*. Sintezilo ludata ne per klavaro sed per gitaro aŭ per speciala gitarsimila ilo.

glitgitaro *slide guitar*. Gitaro ludata ne fingrante la tonojn sur la fingrotabulo, sed metante iun aĵon, glitilon, transverse sur la kordojn, glitigante ĝin supren kaj reen sur la kordojn farante glitsonojn. Glitgitaro havas ofte akordan agordon. Vd botelkola gitaro, ŝtalgitaro, pedala ŝtalgitaro.

glitilo *slide*. Ilo por ludi glitgitaron. Normale metala tubeto, tra kiu oni metas fingron, sed povas esti ankaŭ tranĉilo, botelkolo aŭ alia afero. Vd botelkola gitaro, pedala ŝtalgitaro.

gramofona disko (*gramophone record, disc*). Plastdisko kun sono storita en kanelo. Ludata per gramofono. Ekzistas du normaj grandoj de gramofonaj diskoj: diskego (aŭ LP-disko) normale ludata je rapido de 33 turnigoj minute kaj kun ĉ 20 minutoj da sono sur ĉiu flanko, kaj disketo normale ludata je 45 turnigoj minute kaj kun nur kelkaj minutoj ĉiuflanke. Vd albumo, granda disketo, kompakta disko, laserdisko, kasedo, bendo, magnetofono.

gramofono *gramophone, record player*. Aparato por reprodukti la sonon de gramofonaj diskoj. Vd diskoplato, mikrofono, nadlo.

granda disketo *maxi single*. Speco de disko

por uzo speciale en diskotekoj. Havas longigitajn versiojn de furoraj disketoj. Grandaj kiel diskegoj, sed havantaj, kiel normalaj disketoj, nur unu pecon ĉiufланke.

harmonigiilo *harmonizer*. Elektronika aparato, per kiu oni povas ŝanĝi la tonalton de jam registrita tono por krei efekton aŭ por korekti eraron.

harmoniko *harmonica, mouth organ*. Malgranda blovinstrumento kun truvico garnita per vibrantaj lamenoj. Oni ludas ŝovante ĝin laŭ la lipoj. Dum ordinara harmoniko estas kromata, blusa harmoniko estas nur diatona. Vd akordiono.

ĥorilo, korusilo *chorus (box)*. Efektilo, kiu kreas ĥorecan sonon, tiel ke unu instrumento sonas kiel pluraj. Vd prokrasto.

imita sintezilo *emulator synthesizer*. Sintezilo, kiu per la uzo de samplitaj sonoj imitas la sonojn de naturaj instrumentoj. Vd sampli.

jako *phono jack*. Speco de ŝtopilingo en formo de metala kava cilindreto, kutime uzata en elektraĵ instrumentoj, kaj en instrumentamplifiloj. Vd kenona ŝtopilingo, ino.

kabazo *cabaza*. Ritminstrumento uzata ĉefe en Brazila muziko. Ekzistas en du formoj: 1. Sekigita tenilhava kalabaso ĉirkaŭita de reto el bidoj. Oni ludas frotante la reton kontraŭ la kalabason. Vd ŝekereo. 2. (Pli moderna formo). Tenilhava cilindro kun ringaj bidŝnuroj. Ludigas frote aŭ frape.

kablo *cord, cable*. Metala fadeno aŭ drataro ĉirkaŭita de (plasta) izolaĵo, uzata por kondukti kurenton. Elektraĵ instrumentoj estas konektitaj al amplifiloj per kabloj, kaj aliaj muzikaparatoj estas konektitaj inter si per kabloj. Vd senkabla konekto.

kapaŝkultiloj *headphones*. Paro de malgrandegaj laŭtparoliloj por meti rekte sur la orelojn. Vd kapmikrofono, poŝkasedilo.

kapo *head*. La supra parto de multaj kordinstrumentoj. Sur la kapo estas ofte la agordiloj.

kapotasto *capo*. Speco de movebla selo. Ilo por fiksi sur la kolon de ekz. gitaro, kiam oni volas okaze mallongigi ĉiujn kordojn je iu freto transponante la tutan instrumenton.

kartoĉo *cartridge*. Ujeto entenanta kromajn programojn enmetebla en kelkajn specojn de sinteziloj por plivastigi ekz. la repertuaron de sonoj ludeblaj per la sintezilo.

kasedo, kasedbendo *cassette (tape)*. Plasta ujo entenanta magnetofonan bendon por uzo en kasedmagnetofono. Ekzistas kvar specoj de kasedbendoj: normala kasedo ("tipo I") farita el feroksido; kroma kasedo ("tipo II") el kromdioksido; (malofta) ferkroma kasedo ("tipo III") el feroksido kaj kromdioksido; kaj metala kasedo ("tipo IV") el metalo. Multaj magnetofonoj havas regilon por ŝanĝi inter la diversaj specoj. Vd bendo, gramofona disko, kompakta disko, DAT-magnetofono.

k-diskludilo *compact disc player*. Vd kompakta disko.

k-disko. = kompakta disko.

kenona ŝtopilingo *canon socket*. Speco de ŝtopilingo (de la marko *Canon*) kun tri fiksaj stiftinoj. Ofte uzata por kantmikrofonoj kaj laŭtparoliloj de alpublikaj sonsistemoj. Vd jako, ino.

klapo *key*. Ĉiu el la moveblaj pecoj, per kiuj oni (mal)fermas la truojn de iaj blovinstrumentoj, ekz. saksofonoj kaj transversaj flutoj. Vd duonduta klapo.

klarneto *clarinet*. Ligna blovinstrumento kun rekta korpo, unuopa anĉo kaj klipoj. Ofte uzata en diksilandoj.

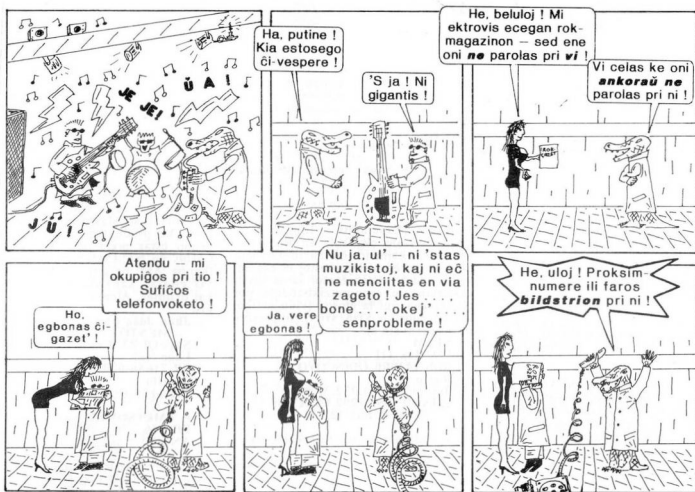
klavaro *keyboard*. Vico de klavoj por ludi klavarinstrumenton, ordinare kun blankaj klavoj por la bazaj tonoj, kaj nigraj por la diesaj kaj bemolaj tonoj. Klavarinstrumentoj estas ekz. piano, orgeno, akordiono kaj plej multaj sinteziloj.

klaveoj *claves*. Perkutinstrumento. Du lignaj bastonetoj kiujn oni kunfrapas. La klavea ritmo estas. la bazo de plej multaj Latin-Amerikaj ritmoj.

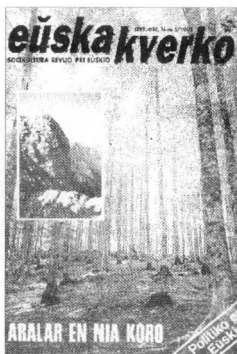

pago 4

Komikso Frederok

Abonkotizo por kvar n-roj
ordinare 15 NLG, nepagipovuloj 9 NLG
pagendaj per UEA-kodkonto kver-j
aŭ rekte al la redaktejo/administrejo:

Grupo Esperantista
Barrenkale Barrena 7-1
E-48005 Bilbao
Eŭskio / Hispanio

ABONU KAJ ABONIGU

EL POPOLA ĈINIO

Unu el la plej popularaj revuoj en la inter-
nacia Esperanto-Komunumo, distribuata de
la Redakcio ekde 1994

- 12 numeroj jare, kun koloraj kaj
nigrablankaj bildoj
- Informoj pri la Esperanto-movado
tra la mondo
- Esperanto-rubrikoj "Voĉo de Es-
perantistoj", "Por Komencantoj",
"Inter Ni" k.a.
- Aktualaj raportoj pri la progreso kaj
socia kaj popola vivo de nuna mal-
ferma Ĉinio
- Interesaj artikoloj pri la tradicia kul-
turo, historio, literaturo, arto, med-
icino, filozofio k.a. de ekzotika
Ĉinio

EL POPOLA ĈINIO
P.O. Kesto 77
CN-100037 BEIJING, Ĉinio

HASTE-klace

► Les Ablettes (la Alburnoj) el Fumel (Francio) kantas espotitolon kiu **Roko** tradukis el la franca: "Je n'aime-
rai que toi" ("Mi amos nur vin"). Tiu
kanto estas prezentita en la kompila-
do de Vinilkosmo. La Alburnoj estas kon-
ata franca rokbanda kiu eldonis en
1984 sian unuan disketon kiu furoris
dank'al titolo "Tu verras, tu verras"
("Vidos vi, vidos vi!"), kanto verkita de
la famega franca kantisto Claude NOU-
GARO. De tiam, ilia kariero startis
kun sukceso; en 86 kaj 87 ili eldonis du
aliajn disketojn: "Jacky s'en fout"
("Jacio priĵafas") kaj "Jeunesse sau-
vege" ("Sovaga junularo"); en 88 kaj 91
du diskojn: Les Ablettes kaj Art
Commando, finfine en 1993 la lastan
albumon kasede kaj kompaktdiske *Antic-
institutionnellement* (Kontraukon-
stitucie) kaj kompaktdiseton ("sing-
le") Jour apres jour (Tagon post ta-
go).

► Jean Francois COUSINEAU de unu
jaro strebas esti esp-junulgrupo en
la provenca regiono (sudorienta Fran-
cio). Li estas basgitaristo kaj li aktivas
en franca rokbanda fine de la 70-aj ja-
roj. Ĉu baldaŭ ekzistos provenca
esp-lingva rokgrupo?
Jean Francois COUSINEAU
268 route de Bellet
F-06200 NICE
Francio
Tel: +33 93.17.98.73 (hejma)
Tel: +33 93.17.78.96 (labora)

► Windoplane estas afrika muzikgru-
po el Kameruno kiu kantas en la fran-
ca, en espo, en la angla, kaj en la gepa-
tra lingvo. Ili takas sian muzikon af-
rorok-rimba. Estis eldonita unua ka-
sed-albumo titolita *Prof Oumamba* en
la franca kaj afrika lingvoj. Ili havas
pretan demo-kasedon en espo kaj ili
serĉas produktiston por ĝin eldoni. Por
proponoj kontakti ilin ĉe:
Mbatakoutcha OUNAROU (Windop-
plane)
B.P. 7169 DOUALA
Kamerunio
Tel: +237 (37) 18.81

► Bernardo malkovris ke espo-rok-
bandoj ekzistas dank'al la kompilidis-
keto de Amplifiki kaj la Rozmariaj Be-
hoj kiu eldonis Vinilkosmo en 1990.
Li status komuniki kun espo-muzikistoj
rilate muzikon por interŝanĝoj kaj
sperto. Li muzikis longe kun diversaj
rokbandoj kiu kantis france kaj angle.
Li lernas espon de unu jaro kaj renkon-
tis alian muzikiston; nun kune ili tra-
dukas, verkas, kaj komponas kantojn
en espo; tio donas al ili novan elanon.
Ili petas konsilojn pri sintakso, metri-
ko, rimoj, ktp. en la espo-verkado. Jen
la kontakto:
Bernard SPEGGIORIN
92 avenue de Montredon
F-13008 MARSEILLE
Francio
Tel: +33 91.73.90.31

► La espo-societo Tempo en Tihvin
(Rusio) organizas kulturajn progra-
mojn en 200-sidloka salono de la urba
kulturpalaco. Proponoj de esp-artistoj
bonvenas ĉe:
Societo Tempo
AB kesto 2
TIHVIN, Sankt-peterburgskaja
o-bl.
Rusio
Tel: +812 (67) 259.08

► EOLA (Esperanto - Lingvo Arta)
estas festivalo okazanta en Rusio de-
post 1988, komence de marto. Ĝis nun
estas prezentitaj artistoj el eks-Sov-
etio, sed la organizantoj status inviti
eksterlandajn espo-muzikbandojn por
pli internaciigi la etoson [vidu artikolo-
nen en rubriko Vivu vive!]. Interesitoj
povas turni sin al:
SEJM
P.O. Box 111
RUS-143000 ODINCVO
Rusio
Tel: +7 (095) 932.39.92
Faks:+7 (095) 292.65.11 por
SEJM-O Box 12.701

► Chizhou Kultur-Interkomuniki-
ga Asocio
Foreign Affairs Office of Chizhou
Prefecture
CN-247100 ANHUI, province Gui-
chi
Cinio
Tel: +86 (5661) 22.34.19
Faks:+86 (5661) 22.44.88
WANG Xigen persone: Tel: +86
(5661) 22.34.66

Ĉe tiu adreso kontakteblas WANG Xi-
gen kiu gvidas la kanzon-rokmuzikan
grupon Maja en kiu muzikas kaj kan-
tas WANG Chunping, LIU Wei, kaj LI
Bo. WANG Xigen organizas ankaŭ kul-
tur-programojn prezentante kanzo-
najn, popajn, kaj rokmuzikajn speka-
klojn, kaj pentraĵajn kaj kaligrafiajn
ekspoziciojn. Li pretas akcepti vin en
tiaj kulturaj aranĝoj.

► Asocio Esperanto en Val de
Cisse
88 rue Victor Hugo
F-37400 AMBOISE
Francio
Tel: +33 47.57.55.63
organizas espo-kultur-aranĝojn en sa-
lonego kun 300 sidlokoj. Tie jam estis
prezentitaj kajto, Nikolaj, kaj pentra-
ĵoj. La asocio kunlaboras kun SAFT
[vidu artikolon en pago 36].

► Kasumaye ("Paco") estas estonta
nomo de afrika muzikgrupo gvidota de
DIATTA Pierre-Paulin
Dakara Esperanto-Klubo
BP 2231
DAKAR-PONTY
Senegalio
Li estas gitaristo kaj petas helpon de
ĉiuj espo-muzikistoj kaj espo-muzike-
muloj por akiri instrumentojn (gita-
ron, ktp.).

► Torino.... jes, ĉu vi ne memoras pri
tiu brazila espo-rokbanda kies gvidan-
to estas Jhon? Gi aktivis! Gi koncertis
en julio 92 kadre de la 28-a Brazilo Es-
po-Kongreso, sed ili havas maloftajn
eblecojn koncerti en espo. Torino pre-
cipe kantas portugale depost 87 kaj gi
surbendigos du kased-albumojn, sed be-
daŭrinde en ili neniu espo-titolo. Espe-
reble vi havos okazon konatiĝi kun ĝia
muziko pere de la Vinilkosmo-kompil-
aĵo. Torino atendas proponojn pri kon-
certoj kaj produktado de esp-albumo: la
grupo estas preta! En ĝi Jhon Joao
Carlos do NASCIMENTO gitaras, Gui-
lherme ASP basgitaras, Luiz GUSTA-
VO gitaras, kaj Luiz MANUEL kantas
kaj drumas. Atentu! Ilia adreso sangi-
gis:

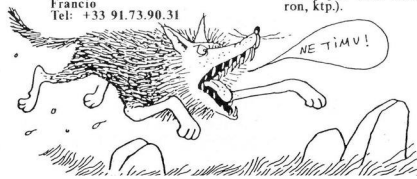
Jhon Joao Carlos do NASCI-
MENTO
Shis-QI 23, Conjunto 7, Casa 15
Lago Sul
BR-71660-070 BRASILIA DF
Brazilo
Tel: +55 (61) 366.22.14

► AMETSOWU Y. Jérôme
BP. 276
ANEHO
Togo
estas muzikisto rokmuzik-afrika; li
ankoraŭ ne faris registraĵojn sur kase-
do au disko. Mankas al li taŭgaj rime-
doj (interalie instrumentoj) por taŭge
muziki. Ĉiuj liaj kantoj estas en espo.

► Jen artisto kiu estas aktoro kaj
kantisto, gitaristo. La spektaklo de Sasa
estas koncerto kaj teatraĵo. Kanzone kaj
rokmuziko estas lia stilo. Dum ĉi-jara
SAT-kongreso li montris parton de siaj
aktoraĵ kaj muzikaj eblecoj. Li prezen-
tis siajn spektaklojn en IJK 87-a en
Krakovo kaj en UK 90-a en Kubo (Ha-
vano). Li planas eldoni kasedon kun
espo-kantoj. Ni esperas prezenti ĝin al
vi baldaŭ.

PILIPOVIC Sasa
Lole Ribara 12
YU-34000 KRAGUEVAC
Jugoslavia
Tel: +38 (34) 511.387

► Ĉu vi aŭdis pri la espo-muzikgrupo
Esfahane Gavan ("Juna Esfahano")? Eble
ne, sed vi certe legis en pasintaj
Rok-gazet' Retoj pri la muzikisto. Li
stariĝis finfine tiun espo-muzikgrupon
kun tri aliaj muzikistoj kaj multaj mal-
facilaĵoj. Li ludas gitaron kaj orgenon,
la aliaj gitaroj, flutojn, perkutinstru-
mentojn kaj fluton. En 1989 nia amiko
de la ĝia grupo inter kanzone, roko,
kaj naciaj kaj lokaj iranaj muzikoj. La
grupo aktivas kaj koncertas kase, ĉar
la stato malpermesas publike koncerti
ne-iranajn kantojn; des malpli kiam te-
mas pri espo-rokmuziko. Laŭ la nunaj
islamaĵ registoj en Irano (tiuj ĉi agoj
kontrastas islaman. En 1989 nia amiko
kaj gvidanto de la grupo estis malliber-
igita dum monato ĉar li kantis nacian
kanton de antaŭ la islama revolucio! En
Irano estas multaj nekonataj artistoj;
ili vivas en malliberejo. En tiu lando la
vivkondiĉoj por artistoj estas tre seve-
raj.

► **Zahra** estas eksbasgitaristo kaj kantisto de The Shifters, tiama fama franca rokbanda. Li planas aperigi albumon sole tre baldaŭ sub nomo **Zahra**. La albumo estos en la angla, sed tiu profitos la studion por surbendigi du espo-titolojn kiujn **Aline BOULET** (lia edzino kaj eks-Amplifiki-anino) tradukos/adaptos. Ĉerte unu troviĝos en la Viniklosmo-kompilajo, sed decidigu lin enmeti almenaŭ unu espo-version en sian albumon.

Aline kaj Zahardin BOU
KORTT-BOULET
51 rue Piat
F-75020 PARIS
Francio
Tel: +33 (1) 40.33.46.75.

► Jen surbendigitel! La Bruemaj Najbaroj pretigis espo-titolon por la kompilajo de Viniklosmo, temas pri "Nun vi scias": vi vidos, ĝi estas interesa muziko kiu neniel similas al la aliaj. Tiu vigla popokro ravigos vin. Gratulojn kaj instigojn por pliaj espo-titoloj sendu al

Stephan BERTHOLO
6 passage des Frénes
F-31240 SAINT-JEAN
Francio
Tel: +33 61.74.13.71

► **Eckhard BICK** kompilis *Gvidlibron pri Esperanto-Kulturo*. Ĉu vi iel ajn partoprenas la kulturan vivon de Esperantujo? Ĉu vi verkas, kantas, muzikas, teatras, dancas? (ĉu ni forgesis ion?) Legu do la intervjuon en pago 35, kaj ekkontaktu lin:

Eckhard BICK
Rumbiergvej 98
DK-8260 VIBY-J
Danio.

► Ĉu Jan daŭre nur "hej-hulos"? [Vi du la artikolon en pago 8.] Ĉu li formas novan grupon? Kuragigu lin!

Jan NAVRATIL
Masarykova 1596
CZ-41500 TEPLICE
Ĉeĥio

► **Bolas** la junulara esperanto-kulturo – sed ofte mankas rimedoj. Esperanto-Junularo de Brandenburgio povus konsili vin, almenaŭ ene de la Europa Unio. [Legu la artikolon en pago 8.] Kontaktinda.

Esperanto-Junularo
Brandenburgio
Berliner Str. 49
D-14467 POTSDAM
Germanio
Tel: +49 (331) 2.40.03

► Agordiĝu kun **Akordo**, la nederlanda horo [vidu artikolon en pago 24]. Ili bezonas alian tenoron – do prezentu vin, se vi loĝas aŭ loĝos en Nederlando. Ili ankoraŭ sategus prezentiĝi eksterlande – do, faru proponojn por viaj spektakloj!

Akordo
Witte de Withlaan 11
NL-2341 SP OEGSTGEEST
Nederlando

► **Frank BUCKLEY**, konata brita movadulo, verkisto de komediaj teatraĵoj kaj komponisto, festos sian okdek-jariĝon la 16-an de junio 1994. Sendu al li gratulkarton – kun centoj da aliaj, ĝi ekspoziciigos en publikaj bibliotekoj de Bristol!

Frank BUCKLEY
620 Filton Avenue
GB-BRISTOL BS12 7LD
Britio

► **Ein Gedi** estas tute nova esperanto-jazbando el Israelo. En 1993, **Eŭgenia RUBINOV** ĉe kantado kaj **Doron SUODAN** ĉe piano kaj komponado, surpiedigis la ĵaz-duopon. Kvankam **Ein Gedi** estas tre nova, ĝi jam koncertis okaze de esprenkonto en Jerusalemo. La duopo planas surbendigi kelkajn kantojn, kiujn vi eble povos baldaŭ malkovri.

Eŭgenia RUBINOV
311/36 Robovici St.
JERUSALEM
Israelo.
Tel: +972 (2) 73.13.36

► **SAFT** (SAT-Amikara Fonduso por Turneoj) faras ALYOKON al esperantistaj artistoj: jam pensante pri venontaj turneoj, la artistoj kiuj pretus koncerti kadre de SAFT estas petitaj informi pri siaj kondiĉoj:

Marcelo REDOULEZ
25 avenue de la Nigra Princo
F-33750 CAMARSAC
Tel: +33 56.30.16.59

ANONCOJ

► **Biera Semajna-Fino**, EIDO (Esperanto-Junulara "Damna" Organizo) invitas vin inter la 28-a de aprilo kaj la 1-a de majo 1994 en Kopenhago (urbo de la fama KEF-4) kie okazos junulara fakrenkontiĝo pri la esenca dana temo: "Biero, ĝia rolo en socio, historio, kaj praktikado". Jam ekde nun programo petindas (des pli ke la aligo malmultekostas) ĉe:

Jakob NORDFALK
Rådmandsgade 53.2.th
DK-2200 KØBENHAVN N
Danio
Tel: +45 31.83.82.20
Faks: +45 35.32.04.60

► **Françoise NOIREAU**
Les pomiers 14 B
Chemin de la Tour
F-05100 BRIANÇON
Francio
Tel: +33 92.20.35.34.

Serĉas kasedojn de infanoj aŭ porinfanaĵoj esperantlingve. Se iu havas ideon aŭ konas tiajn registraĵojn, bonvolu informi sin, sed ankaŭ nian redakcion: tiu informo povos utili al multaj espo-familioj kiuj havas/los infanetojn!

► **Parzival** skribas al ni delonge kaj li havas amasegon da ideoj por pacigi la mondon kaj eks-Jugoslavion, interalie pere de *La libro de la ununura vero* (kunmetaĵo de Biblio kaj Korano). Pli-ajn informojn petu de:

Parzival
Centro Lidja Zamenhof
Juravorstadt 13
CH-2502 BIELO
Svisio
Tel: +41 (32) 22.00.65

► La 27-an de oktobro 93, aŭskultante beogradan radiostacion **Radio-Ping** vin ("Radio-Pingveno"), la plej satata kaj la plej aŭskultata stacio inter la ĝejunuloj, oni povis aŭdi eson. Dum duonhora elsendo, la radio-parolisto **Dejan JERICIC-DESA** interparolis pri

espo kun beogradaj geaktivuloj, **Gabriela, Bane, kaj Renato**. Ili klarigis kio estas espo, anoncis espo-kurson por komencantoj, kaj prezentis *Rok-gazet*on. Pli poste estis aŭskultita muziko de **Amplifiki**. Se vi deziras subteni prezentadon de sekvontaj numeroj de *Rok-gazet* – ĉe **Radio-Ping**vin, sendu dulingvan (en espo kaj via nacia lingvo) postkarton al:

Radio-Pingvin (D. JERICIC)
Autoput 2
YU-11070 BEOGRAD
Jugoslavio
aŭ
Renato PETROVIC
Ustanička 218/21
YU-11000 BEOGRAD
Jugoslavio

► **Saimir BEQIRAJ** studonto pri biologio en la universitato de Tiranë, li estas 20-jara, li sategas muzikon sed ne konas espo-muzikon; li estas komencanto kaj satus korespondi kun francaj ĝeesperantistoj. Li konas ankaŭ la francan lingvon kiun li lernas ĉe *Alliance Française* en Tiranë. Korespondemuloj, vi ne povas lasi lin senesperi!

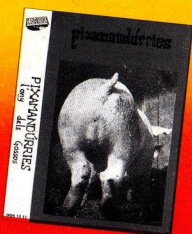
Saimir BEQIRAJ
Lagjia 8 Nentori (Perash)
Rruga Alqi Kundi, pallati 13
SHKODER
Albanio

(Vinilkoŝmo-referencoj)
VKKD - kompakt-disko
VKK - kasedo)

~~Viniltesmo~~

VKKO-8 / VKK-19
Kutcha/Kantika Kanto de l' Popolo

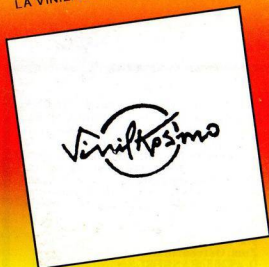

VKK-20
Päämäärä: L'any dels gossos
(La jara de la fundoi)

VKKD-7 / VKK-18
Kaite: Tohuvabohu

EKDE NUN
ANTAŬMENDU/ĈETU
MALPLIKOSTE
LA VINILKOSMO-KOMPILAĴON

VKKD-9 / VKK-21
Vinilkosmo-Kompilajo (aperonta)

ABONU!

EUROKKA Esperanto-Rok-Asocio
F-31450 DONNEVILLE
Francio
tel. +33 61.81.95.65

Abono kostas 100 FRF, 35 NLG, aŭ 21 IRKP (20 NLG aŭ 12 IRKP aŭ egalvaloro por netranspagpovuloj), kaj validas por 4 numeroj.

Familia nomo _____

Persona noma _____

Asocio _____

Adreso _____

Telefon/fakso _____

- ☐ Mi deziras aboni ekde n-ro: _____
- ☐ Mi deziras ricevi la n-rojn: _____
(po 25 FRF; 8,75 NLG, 5 IRKP)
- ☐ Mi deziras reaboni *ROK-gazet'* on.
- ☐ Mi sendas 100 FRF per ĉeko aŭ postmandato (nur por Francio)
- ☐ Mi sendas 35 NLG aŭ egalvaloron per internacia postmandato al EUROKKA.
- ☐ Mi sendas 35 NLG per UEA-konto al EUROKKA (UEA-kontkodo: rokk- b.
- ☐ Mi sendas 35 NLG aŭ la indikita sumo por netranspagpovuloj al peranto de *ROK-gazet'* aŭ la esp-asocio de mia lando.
- ☐ Mi sendas 21 IRKP (internaciajn respondkuponojn) aŭ 12 IRKP por netranspagpovuloj al EUROKKA.

Dato kaj subskribo: